

๕๐ นโยบายพรรครวมไทยสร้างชาติ ในการเลือกตั้งทั่วไป ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙

พรรครวมไทยสร้างชาติ มีนโยบายบำบัดทุกข์ บำรุงสุข และพัฒนาประเทศให้มีความเจริญรุ่งเรือง อารงไว้ซึ่งอธิปไตยของชาติ ปราบปรามการทุจริต สร้างระบบเศรษฐกิจที่มั่นคง ประชาชนทุกกลุ่มภายในประเทศมีสวัสดิการที่ดีขึ้น สังคมมีความก้าวหน้าไปสู่ศตวรรษที่ ๒๑ และสิ่งแวดล้อมมีความยั่งยืน โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง บนพื้นฐานนโยบาย “รื้อ ลด ปลด สร้าง” และควบคู่ไปกับสโลแกน “เด็ดขาดแก้วิกฤต พลิกโฉมประเทศ” ภายใต้อุดมการณ์สำคัญของพรรคที่เป็นนโยบายหลักของพรรค คือ ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประโยชน์ของประชาชน รวมทั้งนโยบายสร้างความสามัคคีของคนในชาติเพื่อเป็นรากฐานสำคัญของความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ โดยมีกรอบแผนงาน นโยบาย และโครงการ ที่จะดำเนินการภายในช่วง ๔ ปี และตารางสรุปนโยบายและโครงการสำคัญที่ต้องใช้เงินงบประมาณดำเนินการ ดังนี้

เสาหลักที่ ๑ “พิทักษ์เอกราช” กลุ่มนโยบายความมั่นคงด้านอธิปไตยของชาติ

นโยบายที่ ๑. นโยบายความเด็ดขาดและชัดเจนในการรักษาอธิปไตยของชาติต่อกรณีปัญหาชายแดนไทย-กัมพูชา ยกเลิก MOU๔๓ และ MOU๔๔ ส่งเสริมอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ สร้างรั้วรักษาเขตชายแดน

การดำเนินนโยบายในเรื่องศักดิ์ศรีของชาติเกี่ยวกับปัญหาชายแดนไทยกัมพูชา พรรครวมไทยสร้างชาติมีนโยบายที่เด็ดขาดในเรื่องปัญหายาแดนดังกล่าวผ่านนโยบายที่สำคัญได้แก่ นโยบายในการยกเลิก MOU ๔๓ และ MOU๔๔ เพราะไม่มีเหตุผลในการดำรงอยู่ของ MOU ทั้ง ๒ ฉบับนี้ กัมพูชาได้ละเมิดข้อตกลงใน MOU มากกว่า ๖๐๐ ครั้งในประเทศไทยต้องทำการประท้วง จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่า ผู้นำและกองทัพกัมพูชาไม่ได้ปฏิบัติตัวเป็นมิตรประเทศที่ดีของไทย และเมื่อยกเลิกแล้วก็จะตามด้วยนโยบายการดำเนินการสร้างหรือกำหนดเขตให้เป็นรั้วตามแนวชายแดน ๗๙๘ กิโลเมตร ระหว่างไทย-กัมพูชา และ นโยบายในการดำเนินการเพื่อสนับสนุนกองทัพทุกรูปแบบอย่างเต็มที่ในทุกๆ มิติ เพื่อดำรงความสามารถในการรบของกองทัพไทยให้สามารถมีชัยชนะเหนืออริราชศัตรูอย่างเด็ดขาด โดยมีความมุ่งหมายในการพิทักษ์รักษาอธิปไตยของชาติและรวมทั้งหยุดภัยร้ายที่คุกคามประชาชนชาวไทยจากธุรกิจสีเทาในประเทศกัมพูชา พรรคจะมีนโยบายในการทำการปรับปรุงนโยบายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกับประเทศกัมพูชาใหม่ทั้งหมดให้เหมาะสม โดยมีนโยบายและกรอบแนวทางที่จะดำเนินการเริ่มต้นจากระดับชั้นจากเบาไปหาหนัก ซึ่งแนวทางในการดำเนินการจะเริ่มต้นจากการดำเนินการตามหลักสากลระหว่างประเทศ และขยับแนวทางการปฏิบัติให้เข้มข้นขึ้นไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจนไปถึงระดับขั้นสูงสุดของนโยบายที่จะเข้มข้นไปจนถึงระดับการตัดความสัมพันธ์ระหว่าง ไทย-กัมพูชาเด็ดขาดอย่างเป็นทางการ โดยนอกจากจะให้การสนับสนุนอำนาจทางการรบให้กับกองทัพไทยอย่างเต็มกำลังแล้ว รัฐบาลจะดำเนินนโยบายในการทำการปิดกั้นการติดต่อการคมนาคมระหว่างสองประเทศในทุกมิติ ทั้งทางบก ทางน้ำ และ ทางอากาศ ห้ามการเคลื่อนย้ายคนของทั้งสองประเทศอย่างเบ็ดเสร็จ รวมทั้งนโยบายในการหยุดการ

ทำธุรกรรมทางการเงิน และนโยบายตัดการติดต่อสื่อสารทุกชนิดทั้งระบบกายภาพและระบบดิจิทัล และสุดท้ายคือนโยบายในการลดผลกระทบกับประชาชนเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับประชาชนในพื้นที่ชายแดน พรรคจึงเสนอนโยบายในการเยียวยาประชาชนในจังหวัดชายแดนซึ่งถือเป็นผู้เสียสละ โดยอาจจะด้วยมาตรการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือการลงทุนภาครัฐ

สำหรับในเวทีต่างประเทศนั้นพรรคนำเสนอ นโยบายในการสร้างความได้เปรียบทางการทูตและต่อรองกับกัมพูชา เพื่อรักษามลประโยชน์ของชาติในเวทีโลก โดยเน้นการแสดงจุดยืนที่ชัดเจน และพร้อมรับมือกับอิทธิพลจากภายนอก เพราะที่สำคัญพรรคมินนโยบายในการดำเนินการอย่างมีเอกราช ไม่อยู่ภายใต้คำสั่งหรือการกดดันจากรัฐใด ทุกเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติจะพิจารณาจากผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นที่ตั้ง

นอกเหนือจากนโยบายในการดำเนินการกับประเทศที่มีประเด็นปัญหาแล้ว พรรคยังมีนโยบายในมิติของการพัฒนาอ่าวคุงโกโรปรณ์ด้วยคนไทย พรรคจึงมีนโยบายในการสนับสนุนอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ เพื่อให้กองทัพสามารถสู้รบได้ด้วยอ่าวคุงโกโรปรณ์ที่ กองทัพหรือคนไทยสามารถผลิตได้ภายในประเทศจากการวิจัยและพัฒนาอุตสาหกรรมป้องกันประเทศที่ในขณะนี้ประเทศไทยได้มีพัฒนาในระดับหนึ่งซึ่งในปัจจุบันประเทศเราสามารถผลิตยุทธภัณฑ์ต่างๆ ให้กับกองทัพเองได้ ยกตัวอย่างเช่น ระเบิด กระสุน หรือ เครื่องยิงจรวด เป็นต้น

รูปแบบที่จะใช้สร้างรั้วหรือกำหนดเขตแดนตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชามีหลายรูปแบบ วิธีที่ดีที่สุดจะเป็นวิธีที่ไม่ต้องใช้งบประมาณผ่านการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับประชาชนเพื่อเข้าไปถือครองทำประโยชน์ตามแนวเส้นเขตชายแดนเพื่อที่จะใช้แนวเขตการทำมาหากินของชาวบ้านในพื้นที่ที่กำหนดเป็นรั้วชายแดน ซึ่งหลายพื้นที่ในต่างประเทศก็ใช้วิธีนี้เพื่อที่จะประหยัดงบประมาณในการกำหนดขอบเขต นอกนั้นก็จะมีรูปแบบตั้งแต่การปลูกต้นไม้ให้เป็นแนวเขต นำไม้ในพื้นที่มาปักเป็นแนวเขต การนำตุ๊กตาคอนเทนเนอร์เก่าที่ทิ้งแล้วมาวางเป็นแนวกัน การใช้กำแพงคอนกรีต หรือการวางรั้วเหล็กที่มีความมั่นคงสูง ซึ่งในรายละเอียดก็ต้องดูความเหมาะสมของแต่ละจุดว่าพื้นที่ช่วงไหนเหมาะสมที่สุดที่จะเลือกให้ดำเนินการในรูปแบบใดเพื่อกำหนดเขตอธิปไตยของประเทศ

นโยบายที่ ๒. นโยบายสร้างแรงจูงใจเงินสนับสนุนพิเศษ ๓๐,๐๐๐ บาท ผู้สมัครใจเข้ารับราชการทหาร

พรรคมินนโยบายในการธำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีของทหารหาญที่เสียสละเข้ามารับราชการเป็นพลทหาร ในสังกัดกองทัพไทย โดยจะใช้งบประมาณในนโยบายนี้ ๒,๔๐๐ ล้านบาทต่อปี (๘๐,๐๐๐ คน * ๓๐,๐๐๐ บาท) ในการจ่ายเงินสนับสนุนพิเศษสำหรับผู้สมัครใจเข้าเกณฑ์ทหาร การที่ประเทศจะสามารถรักษาอธิปไตยและความมั่นคงของชาตินั้น กองทหารของไทยที่มีแต่อดีตนั้นเป็นปัจจัยหลักในการรบที่ทำให้ประเทศไทยเรามีเอกราชมาจนถึงทุกวันนี้ เพราะชาติไทยมีกองกำลังที่แข็งแกร่งและศักยภาพในการรบสูงเมื่อเทียบกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเดียวกัน อันเนื่องมาจากสาเหตุที่กองกำลังพลทหารที่กองทัพไทยได้เกณฑ์เข้ามารับราชการเป็นพลทหารมีจำนวนที่มากเพียงพอและมีการฝึกอบรมให้พร้อมรบในที่ตั้งอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการเกณฑ์ทหารจึงมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่ของชาติเป็นอย่างยิ่ง แต่ในปัจจุบันพรรคการเมืองบางพรรคเริ่มมีคำถามที่ว่า จะมีทหารไว้ทำไม? และยิ่งไปกว่านั้นพรรคการเมืองบางพรรคยังคงมีความคิดที่จะยกเลิกการเกณฑ์ทหาร เพราะพวกเขาเหล่านั้น ไม่

เห็นความจำเป็นของการดำรงอยู่ของสรรพกำลังที่กองทัพไทยพึงมี ทั้งๆ ที่ประเทศไทยมีคำสอนที่คงอยู่มาอย่างยาวนานจากบรรพบุรุษในเรื่องนี้ว่า “แม่หัวตั้งสงบ จงเตรียมรบให้พร้อมสรรพ”

ดังนั้น พรรครวมไทยสร้างชาติจึงเสนอนโยบายเงินสนับสนุนพิเศษสำหรับผู้สมัครใจเข้ารับราชการ โดยไม่ต้องผ่านการเกณฑ์ทหารในจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้เป็นแรงจูงใจสำหรับชายไทยที่ต้องการสมัครเข้ารับราชการโดยการเกณฑ์ทหารในระยะเวลา ๒ ปี โดยทางกองทัพจะทำการประชาสัมพันธ์ให้ชายไทยที่อยู่ในวัยถึงเกณฑ์ที่จะต้องรับใช้ชาติโดยการเป็นทหารจะทราบถึงสิทธิประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น เพื่อให้บุคคลที่ถึงเกณฑ์ที่จะจับสลากสามารถยื่นสมัครเข้ารับราชการทหารได้โดยตรง ซึ่งในปัจจุบันมียอดผู้สมัครใจอยู่ประมาณ ๔๐,๐๐๐ คน ในขณะที่ยอดความต้องการที่จะใช้ทหารในแต่ละปีจะอยู่ที่ประมาณ ๘๐,๐๐๐ คน

โดยคาดหวังว่าเมื่อทางกองทัพได้ประชาสัมพันธ์ ในเรื่องเงินสนับสนุนพิเศษตามนโยบายของพรรคที่จะมอบให้กับผู้สมัครใจเข้าเป็นทหารในจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท จะสามารถสร้างแรงจูงใจให้บุคคลเข้ามาสมัครเพื่อเป็นทหารจนครบจำนวน เพราะคาดว่านโยบายการเพิ่มสิทธิประโยชน์นี้ จะเกิดการแข่งขันกันของบุคคลต่างๆ ที่สนใจจะสมัครเข้ามาเข้ารับราชการทหาร และเมื่อเกิดการแข่งขันเพื่อที่จะได้รับคัดเลือกเป็นทหารแล้ว กองทัพก็จะสามารถคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติต่างๆ ตามที่กองทัพมีความต้องการ นโยบายเงินพิเศษสำหรับสนับสนุนผู้สมัครใจนี้จะทำการจ่ายตรงเข้าบัญชีของพลทหารแต่ละนายโดยตรงจากกระทรวงการคลัง จะเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับลูกผู้ชายไทยที่เสียสละตนให้กับประเทศชาติในการสมัครใจเข้ามารับราชการทหาร

ทั้งนี้ในเบื้องต้นจะเป็นการผสมผสานในการเริ่มใช้ระบบการคัดเลือกพลทหารผ่านการรับสมัคร ควบคู่ไปกับการเกณฑ์ทหารผ่านการจับสลากใบดำใบแดงเหมือนเดิมตามปกติ โดยที่ในกรณีจำนวนของการสมัครเข้ารับราชการทหารด้วยวิธีสมัครใจแล้วยังไม่ครบจำนวน ก็จะเพิ่มเติมจำนวนทหารที่ต้องใช้ประจำการให้เต็มจำนวนจากวิธีการเกณฑ์ทหารตามปกติผ่านการจับสลากใบดำใบแดง ซึ่งนอกเหนือจากนโยบายเงินพิเศษสนับสนุนผู้สมัครใจเข้าเป็นพลทหารแล้ว พรรคยังมีนโยบายในการปรับเปลี่ยนเงินเดือนและค่าการครองชีพชั่วคราวให้กับกำลังพลซึ่งปรากฏรายละเอียดอยู่ในหัวข้อถัดไป

งบประมาณนโยบายเงินสนับสนุนพิเศษสำหรับผู้สมัครใจเข้าเป็นทหารโดยไม่ต้องเกณฑ์ ในจำนวนเงิน ๓๐,๐๐๐ บาทต่อคน จะใช้เงินงบประมาณ ๒,๔๐๐ ล้านบาทต่อปี (๘๐,๐๐๐ คน * ๓๐,๐๐๐ บาท)

นโยบายที่ ๓. นโยบายสร้างขวัญและกำลังใจแก่พลทหาร ปรับเงินเดือนรวมเงิน พช. ขึ้นเป็น ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน

พรรคมีนโยบายในการดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีของทหารหาญที่เสียสละเข้ามารับราชการเป็นพลทหารในสังกัดกองทัพไทย พรรคเสนอนโยบายการปรับเงินเดือนรวมกับที่รับเงิน พช. จากที่เคยได้รับอยู่ ๘,๑๒๐ บาทต่อเดือน ให้ปรับขึ้นเป็น ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน เพื่อรักษาเอกราช อธิปไตย และความมั่นคงของชาติ การสร้างขวัญและกำลังใจให้กับกำลังพลทหารที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในกองทัพนับเป็นปัจจัยสำคัญ ประเทศไทยมีกองกำลังทหารที่แข็งแกร่งและศักยภาพในการรบสูงเมื่อเทียบกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเดียวกัน ก็เพราะกำลังพลที่กองทัพไทยได้เกณฑ์เข้ามารับราชการเป็นพลทหารมีจำนวนที่มากเพียงพอและมีการฝึกอบรมให้พร้อมรบในที่ตั้งอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นขวัญและกำลังใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เปรียบเสมือนหัวใจของกองทัพ

ดังนั้นพรรครวมไทยสร้างชาติจึงเสนอนโยบายในการสนับสนุนการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับพลทหารที่ยอมเสียสละเข้ามาทำหน้าที่รับใช้ชาติ แม้บางคนอาจจะต้องยอมสละความสุขส่วนตัวหรือแม้กระทั่งความมั่นคงของครอบครัวเพื่อเข้ามารับใช้ชาติ ๒ ปีในการเป็นกำลังพลทหาร พรรคจึงขอเสนอการปรับเงินเดือนรวมกับที่รับเงิน พช. เพิ่มให้ปรับขึ้นเป็น ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน เพื่อให้เป็นแรงจูงใจสำหรับชายไทยที่ต้องการสมัครเข้ารับราชการโดยการเกณฑ์ทหารในระยะเวลา ๒ ปี โดยทางกองทัพจะทำการประชาสัมพันธ์ถึงสิทธิประโยชน์ที่เพิ่มขึ้น โดยคาดหวังว่าเมื่อทางกองทัพได้ประชาสัมพันธ์ในเรื่องการสิทธิที่เพิ่มขึ้นของเงินเดือนและเงิน พช. ตามนโยบายของพรรคที่จะปรับเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนเงิน ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือนแล้วนั้น และเมื่อรวมกับเงินเพิ่มพิเศษเมื่อสมัครใจเข้ารับราชการทหาร ๓๐,๐๐๐ บาทในครั้งเดียวนั้น จะสามารถสร้างแรงจูงใจที่ดีให้สมัครมีความสนใจเข้ามาสมัครเพื่อเป็นทหารจนครบจำนวน และคาดว่าจะเกิดการแข่งขันกันของบุคคลต่างๆ เพื่อสมัครเข้ามาเป็นทหารในทันทีที่มีโอกาส

และเมื่อเกิดการแข่งขันเพื่อที่จะได้รับคัดเลือกเป็นทหารแล้ว กองทัพก็จะสามารถคัดเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติต่างๆ ตามที่กองทัพมีความต้องการ นโยบายเพิ่มเงินเดือน และ พช. จะทำการจ่ายตรงเข้าบัญชีของพลทหารแต่ละนายโดยตรงจากกระทรวงการคลัง เพื่อเป็นการเพิ่มศักดิ์ศรี สร้างขวัญและกำลังใจ ให้กับผู้พิทักษ์ชาติให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในสมฐานะของลูกผู้ชายไทยที่เป็นผู้เสียสละตนให้กับประเทศชาติในการสมัครใจเข้ามารับราชการทหาร และนอกเหนือจากนโยบายปรับเพิ่มเงินเดือนและค่าการครองชีพชั่วคราวแล้ว ทางพรรคยังคงส่งเสริมให้มีการจัดระบบการฝึกอาชีพที่มีประโยชน์ในช่วงที่รับราชการทหาร รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพลทหารและทหารเกณฑ์ทั้งในด้านความเป็นอยู่และรายได้ระหว่างการอยู่ในราชการทหาร

งบประมาณที่จะใช้นโยบายปรับขึ้นเงินเดือนพลทหารจาก ๘,๑๒๐ บาท เป็น ๑๕,๐๐๐ บาท จะใช้เงินงบประมาณเพิ่มจากปัจจุบันเท่ากับ ๖,๖๐๐ ล้านบาทต่อปี (๘๐,๐๐๐ คน * <๑๕,๐๐๐-๘,๑๒๐> บาท)

นโยบายที่ ๔. นโยบายตอบแทนความเสียหายและสร้างขวัญกำลังใจให้กับกำลังพลแนวหน้าด้วยเงินพิเศษออกรบขั้นต่ำ ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อคน ให้กับทหาร ทหารพราน และ ตชด. ที่ออกรบหน้าแนวปะทะในพื้นที่การรบเมื่อเกิดสงครามอันเนื่องมาจากการรุกรานของต่างชาติ

พรรคมีนโยบายในเรื่องการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับทหารหาญ ทหารพราน และ ตชด. ที่เป็นกำลังพลที่เสียสละในการออกรบที่หน้าแนวปะทะด้วยการจ่ายเงินพิเศษ ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อคนสำหรับกำลังพลหน้าแนวปะทะจำนวน ๒๐,๐๐๐ คน และ กำลังพลส่วนที่สนับสนุนในพื้นที่การรบ ๕๐,๐๐๐ บาทต่อคน จำนวน ๕,๐๐๐ คน ใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๔,๒๕๐ ล้านบาท คำนวณมาจาก ๒ กลุ่มคือ (กลุ่มที่แนวปะทะ ๒๐๐,๐๐๐ บาท * ๒๐,๐๐๐ คน) และ กลุ่มที่สนับสนุน (๕๐,๐๐๐ บาท * ๕,๐๐๐ คน) รวมเป็น ๔,๒๕๐ ล้านบาท

โดยจะให้สิทธิในการเบิกจ่ายให้กับนายสิบและพลทหารที่มีคำสั่งเดินทางเข้าสู่หน้าแนวปะทะและพื้นที่การรบในสมรภูมิสงคราม เพื่อป้องกันการรุกรานจากสถานการณ์ที่ประเทศต้องเผชิญกับการรุกรานจากกองกำลังต่างประเทศทำให้ประเทศไทยต้องเข้าสู่ภาวะสงคราม ดังนั้นทหารหาญชั้นผู้น้อยที่เสียสละเข้ามารับราชการเป็นพลทหารและนายสิบในสังกัดกองทัพไทย จึงมีภารกิจที่สำคัญในการรักษาอธิปไตยและความมั่นคงของชาติ นอกจากความพร้อมของอาวุธยุทโธปกรณ์แล้ว ขวัญและกำลังใจของกำลังพลนั้นก็เป็นอย่างยิ่งปัจจัยหลักในการรบที่ทำให้ประเทศไทยเรามีเอกราชมาจนถึงทุกวันนี้ ดังนั้นด้วยงบประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อคน ที่ต้องใช้เพื่อขวัญและกำลังใจของทหารที่อยู่ในหน้าแนวปะทะกับข้าศึกจึงเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้ในการคำนวณเงินงบประมาณ พรรคได้คำนวณงบประมาณโดยประมาณการจากสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นจากการรบ ไทย-กัมพูชา ในปัจจุบันโดยกองทัพได้ส่ง ๓ กองกำลังเข้าพื้นที่การรบได้แก่ กองกำลังสุรนารี กองกำลังบูรพา กองกำลังจันทบุรี และตราด ซึ่งรวมมีกำลังพลที่อยู่หน้าแนวปะทะในพื้นที่การรบประมาณ ๒๐,๐๐๐ นาย โดยจะแบ่งเป็นกำลังพลของกองทัพ ๑๕,๐๐๐ นาย กำลังพลทหารพรานและตำรวจตระเวนชายแดน ๕,๐๐๐ นาย และมีกำลังพลที่มีภารกิจสนับสนุนในพื้นที่การรบประมาณ ๕,๐๐๐ นาย พรรคจึงมีนโยบายที่จะให้เงินจ้างพิเศษสำหรับกำลังพลที่อยู่หน้าแนวปะทะอยู่ที่ ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อคน และมีนโยบายที่จะให้เงินจ้างพิเศษสำหรับกำลังพลที่อยู่ในพื้นที่การรบแต่ไม่ได้้อยู่หน้าแนวปะทะอยู่ที่ ๕๐,๐๐๐ บาทต่อคน โดยจะมอบให้เฉพาะกำลังพลในส่วนของพลทหารและนายสิบ สิทธินี้ให้รวมถึงทหารพรานและตำรวจตระเวนชายแดน รวมแล้วเป็นงบประมาณที่ต้องใช้ประมาณ ๔,๒๕๐ ล้านบาทต่อสถานการณ์สงครามที่เกิดขึ้น โดยที่หน้าแนวปะทะ (๒๐๐,๐๐๐ บาท * ๒๐,๐๐๐ นาย) + ส่วนสนับสนุนในพื้นที่การรบ (๕๐,๐๐๐ บาท * ๕,๐๐๐ นาย)

เสาหลักที่ ๒ “พิฆาตคนชั่ว” กลุ่มนโยบายความมั่นคงด้านปราบคนผิดสร้างสังคมที่เป็นธรรม

นโยบายที่ ๕. นโยบายคนทุจริตและคนโกงชาติต้องหมดไป ยกระดับโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต

พรรคมีนโยบายในการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันและประพฤตินิชอบในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรมโดยการเพิ่มโทษสูงสุดให้ถึงโทษประหารชีวิต โดยพรรคมีนโยบายที่จะดำเนินการแก้ไข กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทันกับวิธีการทุจริตของอาชญากรทั้งที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชนที่ร่วมสนับสนุนในการกระทำความผิด และที่สำคัญคือการเพิ่มโทษผู้กระทำความผิดทุจริตโกงงบประมาณแผ่นดินให้โทษสูงสุดถึงประหารชีวิต นอกจากนี้จะมีการส่งเสริมในการพัฒนาระบบงานดิจิทัลในภาครัฐต่อเนื่อง เช่น การนำระบบดิจิทัล AI และ Blockchain มาช่วยในการกำกับและติดตามกระบวนการทำงานในขั้นตอนต่างๆ โดยเฉพาะกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐจนไปจนถึงการอนุมัติของหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจสามารถจัดส่งเอกสารผ่านระบบดิจิทัลให้แก่หน่วยงานภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ต้องมาพบกับเจ้าหน้าที่รัฐ กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาที่ชัดเจน เพื่อขจัดโอกาสในการเรียกรับผลประโยชน์ รวมทั้งประสานกับธนาคารแห่งประเทศไทยในการทดลองใช้งานระบบเงินบาทดิจิทัลในงานก่อสร้างต่างๆ ของภาครัฐ เพื่อให้สามารถติดตามเส้นทางการเงิน และจัดการทุจริตประพฤตินิชอบในโครงการก่อสร้างต่างๆ ของภาครัฐ และแก้ไขระเบียบกฎหมายลดอำนาจการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้น้อยลงเพื่อปิดช่องทางการทุจริตประพฤตินิชอบและการปราบปรามการทุจริตประพฤตินิชอบอย่างจริงจัง และปราบปรามเอาผิดอย่างจริงจังกับการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ราชการ การใช้อิทธิพล และฐานะทางสังคมเพื่ออยู่เหนือกฎหมาย พร้อมออกกฎหมายลงโทษทั้งผู้กระทำความผิดให้มีโทษหนักขึ้นจนถึงโทษประหารชีวิตทั้งในส่วน of เจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำการทุจริตต้องงบประมาณแผ่นดินและเอกชนที่ให้การสนับสนุน และกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือต้องออกจากราชการทันที นอกจากนั้น นโยบายในการวางระบบตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยเฉพาะการใช้ดุลยพินิจในการสั่งฟ้องคดี และเมื่อเจ้าหน้าที่รัฐที่เป็นผู้ตรวจสอบเมื่อกระทำความผิดเสียเองในการใช้ดุลยพินิจที่มีชอบในการกลั่นแกล้งผู้อื่นก็ต้องรับโทษหนักเฉกเช่นเดียวกัน

นโยบายที่ ๖. นโยบายออกกฎหมายอย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ปัญหาสแกมเมอร์และการหลอกลวงผ่านเทคโนโลยี ต้นตอที่เป็นตัวการใหญ่โทษประหารชีวิต

พรรคมีนโยบายในเรื่องปัญหาสแกมเมอร์ ซึ่งในปัจจุบันปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ระดับประเทศ ดังนั้นพรรคจะออกนโยบายอย่างเร่งด่วนในการป้องกันและปราบปรามกลุ่มสแกมเมอร์อย่างจริงจัง โดยวิธีการที่จะสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเบ็ดเสร็จนั้น ประเทศไทยต้องเร่งให้มีกฎหมายที่จะสามารถปราบปรามสแกมเมอร์ได้อย่างถึงลูกถึงคนและทันเหตุการณ์ ในปัจจุบันประเทศเราไม่มีกฎหมายใดที่จะสามารถเป็นเครื่องมือที่จะใช้ต่อสู้กับธุรกิจสีเทาหรือสแกมเมอร์ได้เบ็ดเสร็จเด็ดขาด ซึ่งในขณะนี้พรรคจึงได้ดำเนินการร่างกฎหมายที่จะใช้เพื่อ

ปราบปรามสแกมเมอร์ไว้เรียบร้อยแล้ว โดยจะมีโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต โดยกฎหมายที่พรรคจะนำเสนอ นั้นจะเป็นเครื่องมือให้กับหน่วยงานภาครัฐสามารถใช้ต่อสู้กับวิธีการทุจริตของอาชญากรในหลากหลายรูปแบบได้ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐจะสามารถปราบปรามสแกมเมอร์ได้อย่างเด็ดขาดด้วยกฎหมาย พร.บ.ฉบับใหม่ของพรรค และจะมีโทษสูงสุดในฐานะที่เป็นตัวการหรือต้นตอของกลุ่มอาชญากรรม ต้องได้รับโทษประหารชีวิต

นโยบายที่ ๗. นโยบายแก้กฎหมายเพิ่มโทษข่มขืนกระทำชำเราให้โทษถึงประหารชีวิต

พรรคมีนโยบายที่เป็นแนวทางในการแก้ปัญหการข่มขืนและการล่วงละเมิดทางเพศที่เกิดขึ้นในสังคม โดยใช้การแก้ปัญหาในระดับสูงสุดคือการปรับปรุงกฎหมายโดยการเพิ่มโทษสูงสุดให้ถึงโทษประหารชีวิต เพื่อการแก้ปัญหการข่มขืนและการล่วงละเมิดทางเพศ จากที่ปัจจุบันโทษสูงสุดของการข่มขืนกระทำชำเราถึงจะสูงแต่ก็ยังไม่มากพอที่จะหยุดการกระทำที่ละเมิดต่อสตรีอย่างร้ายแรงได้ เพราะโทษที่มีนั้นยังไม่สามารถทำให้อาชญากรเกรงกลัวต่อการกระทำความผิด บางคนคิดว่ายอมกล้าเสี่ยงที่จะก่อคดีข่มขืนกระทำชำเรา โดยคิดว่าติดคุกไม่กี่ปีก็สามารถออกมาใช้ชีวิตได้อย่างปกติ แต่ในทางกลับกันนั้น สตรีที่ถูกล่วงละเมิดถึงขั้นถูกข่มขืนกระทำชำเรานั้นจะเปรียบเสมือนตายทั้งเป็น จะเป็นตราบาปไปตลอดชีวิตของสตรีที่ถูกกระทำ เพราะโทษสูงสุดของการก่อคดีข่มขืนนั้นเพียงแค่จำคุกตลอดชีวิต จะมีเพียงแค่ข่มขืนเหยื่อจนเสียชีวิตเท่านั้นถึงจะมีโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต จึงเป็นเหตุให้เมื่อผู้ก่อคดีได้รับการปล่อยตัวออกมาแล้ว จะยังมีแนวโน้มที่จะออกมาแล้วก่อคดีซ้ำ

โดยในปัจจุบันโทษของคดีข่มขืนกระทำชำเราทั่วไปนั้นจะได้รับโทษ จำคุกตั้งแต่ ๔ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๘๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท และถ้าเป็นการข่มขืนจนได้รับอันตรายสาหัสจะได้รับโทษ จำคุกตั้งแต่ ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี หรือ จำคุกตลอดชีวิต จะมีโทษประหารก็แต่ในกรณีเป็นการข่มขืนจนเหยื่อเสียชีวิต แต่ในกรณีที่เหยื่อถูกทารุณกรรมหรือถูกทรมานทั้งจิตใจและร่างกายนั้น กฎหมายในปัจจุบันไม่ได้กำหนดโทษจนถึงขั้นโทษประหารชีวิตได้ แต่ในความเป็นจริงเหยื่อเปรียบเสมือนตายทั้งเป็น

แม้ถึงขนาดเป็นลักษณะคดีการรุมโทรม (กระทำความผิดในลักษณะโทรมหญิงหรือชาย) จะมีโทษสูงสุดก็ยังไม่เกินจำคุกตั้งแต่ ๑๕ ปี ถึง ๒๐ ปี หรือ จำคุกตลอดชีวิต และก็ไม่ว่าแม้กระทั่งเด็กนั้นก็จะมีโทษสูงสุดเพียงแค่ จำคุกตลอดชีวิตเท่านั้น คือโทษกรณีการข่มขืนเด็กอายุไม่เกิน ๑๕ ปี จะได้รับโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ ปี ถึง ๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๔๐๐,๐๐๐ บาท (แม้เด็กจะยินยอมก็ตาม) ส่วนเด็กอายุไม่เกิน ๑๓ ปี จะได้รับโทษสูงขึ้นนิดหน่อยคือ จำคุกตั้งแต่ ๗ ปี ถึง ๒๐ ปี หรือ จำคุกตลอดชีวิต ซึ่งทั้งกรณีรุมโทรมหรือกระทำต่อเด็กถ้าหากเหยื่อไม่ถึงแก่ความตาย อาชญากรที่กระทำความผิดก็จะได้ไม่ได้รับโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต

และจากการศึกษาพบว่าในหลายประเทศยังคงมีโทษประหารชีวิต เช่น จีน มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา ในบางรัฐ อินเดีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซาอุดีอาระเบีย และอีกหลายประเทศ และนอกเหนือจากการเพิ่มโทษให้สูงสุดถึงขั้นประหารชีวิตแล้ว ดังนั้นพรรคมีนโยบายที่ชัดเจนและเด็ดขาดกับการก่ออาชญากรรมทางเพศเช่นนี้ พรรคจึงเสนอนโยบายในการเพิ่มโทษสูงสุดของทุกกรณีในการกระทำการข่มขืนกระทำชำเราโดยให้ยกระดับการลงโทษให้สมกับการกระทำคือ การประหารชีวิต ไม่ว่าเหยื่อนั้นจะเสียชีวิตหรือไม่ก็ตาม นโยบายนี้จะคืนความเป็นธรรมให้กับสังคมและผู้สูญเสียจากอาชญากรรมทางเพศเหล่านี้ ทั้งนี้การกำหนดโทษถึงขั้นประหารชีวิตนั้นจะ

ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของท่านผู้พิพากษาในคดีและลักษณะรายละเอียดของอาชญากรรมความผิดที่คนร้ายได้กระทำต่อเหยื่อ

พรรคยังมีความมุ่งหวังที่จะผลักดันให้นโยบายนี้สามารถเป็นเครื่องมือที่จะทำให้อาชญากรรมข่มขืนลดลงได้ ทั้งนี้พรรคก็มีนโยบายเสริมโดยการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ในการจัดการปัจจัยที่มีผลต่อการก่อคดีคือ ความเสี่ยงที่จะคนร้ายถูกจับได้นั้นต้องสูงให้ถึงร้อยละแปดสิบ และรวมทั้งนโยบายเสริมในเรื่องของความรวดเร็วในการดำเนินคดี เพราะหากกระบวนการยุติธรรมล่าช้าหรือผู้กระทำผิดเชื่อว่าจะไม่ถูกจับ ก็จะทำให้อาชญากรไม่มีความเกรงกลัวต่อกฎหมาย และกล้ากระทำความผิดตลอดเวลาเมื่อมีโอกาส พรรคจึงคาดหวังว่านโยบายการยกระดับในการรับโทษคดีข่มขืนกระทำชำเราให้สูงสุดถึงการประหารชีวิต พร้อมนโยบายเสริมต่างๆ จะช่วยสร้างให้สังคมของประเทศได้รับความเป็นธรรมที่เท่าเทียมกันทุกเพศทุกวัย

นโยบายที่ ๘. นโยบายตัดวงจรแก้ปัญหายาเสพติด คุกกลางทะเล เรือนจำพิเศษ เขตปิดตายอิทธิพล

การแก้ปัญหายาเสพติดโดยการตัดวงจรผู้ผลิตและผู้ค้ารายใหญ่ที่เป็นต้นตอของปัญหาออกจากระบบ ที่ผ่านมามีประเทศไทยมีความพยายามที่จะจัดการยาเสพติดตั้งแต่ต้นตอ คือ กลุ่มผู้ผลิต ผู้ลักลอบนำเข้าและผู้ค้า โดยเร่งรัดการสืบสวน สอบสวน ขบวนการค้ายาเสพติดอย่างเร่งด่วน และใช้เทคโนโลยีในการตรวจสอบเส้นทางการเงิน ประสานกับหน่วยงานในต่างประเทศ และประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อทำลายแหล่งผลิต รวมทั้งติดตามจับกุมผู้ค้า แต่ก็ยังไม่สามารถกำจัดขบวนการค้ายาเสพติดให้หมดไปได้

ดังนั้นพรรครวมไทยสร้างชาติจึงขอเสนอนโยบายที่จะแก้ปัญหายาเสพติดอย่างเบ็ดเสร็จโดยใช้วิธีการตัดวงจรการค้าอย่างเด็ดขาด ด้วยสร้างเรือนจำความมั่นคงสูงสุดในพื้นที่กักกันเด็ดขาดเฉพาะเพื่อไม่ให้นักโทษสามารถมีการติดต่อสื่อสารกลับเข้าไปในวงจรของขบวนการค้ายาเสพติดได้ ซึ่งพื้นที่เรือนจำความมั่นคงสูงสุดดังกล่าวจะเป็นเรือนจำที่ตั้งอยู่บนพื้นที่แท่นขุดเจาะน้ำมันกลางทะเลที่เลิกใช้งานแล้วหรือบนเกาะหรือเกาะร้างที่อยู่กลางอ่าวไทยหรือทะเลอันดามัน ตามที่ทราบข้อมูลในปัจจุบันประเทศไทยมีแท่นขุดเจาะน้ำมันกลางทะเลที่ร้างอยู่ประมาณ ๑๙๐ แห่ง ซึ่งต้องส่งคืนหรือรื้อถอน โดยที่รัฐมีแผนในการนำแท่นขุดเจาะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่สำหรับขุดเจาะน้ำมันอยู่จำนวน ๑๓๐ แห่ง และมีแท่นขุดน้ำมันร้างที่ยกเลิกการใช้อย่างถาวรและจะต้องดำเนินการรื้อถอนอยู่ ๖๐ แห่ง แต่ละแห่งสามารถบรรจุคนได้ ๓๐๐ - ๔๐๐ คน ซึ่งสามารถจะนำกลับมาใช้เพื่อกักขังสำหรับเป็นแดนแรกรับหรือแดนนักโทษเด็ดขาดในส่วนของผู้ผลิตและผู้ค้ารายใหญ่ที่จำคุกระยะยาวหรือตลอดชีวิตหรือที่กำลังรอการประหารชีวิต

มาตรการดังกล่าวจะเป็นทั้งการป้องกันและปราบปรามไม่ให้วงจรการค้ายาเสพติดเดินทางต่อไปได้ และเมื่อได้ตัดวงจรผู้ค้าแล้ว พรรครวมไทยสร้างชาติมีนโยบายเพื่อไม่ให้เกิดพ่อค้ารายใหม่โดยการจัดการปลายทางของวงจรการค้า เพื่อไม่ให้ผู้เสกกลับไปเป็นผู้ค้ารายใหม่ คือ การฟื้นฟูผู้เสก รมว.ศ.ให้สังคมช่วยกันสอดส่องดูแลปัญหาเสพติดในชุมชน โรงเรียน และครอบครัว และใช้การสร้างอาชีพในชุมชนแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้มีรายได้เพียงพอ โดยไม่ต้องหันไปเป็นผู้ค้ายาเสพติดรายย่อย

นอกเหนือจากการใช้ประโยชน์หลักในการกักกันพ่อค้ายาแล้ว การใช้เรือนจำความมั่นคงสูงสุดแบบนี้จะสามารถใช้เป็นที่คุมขัง อาชญากรสำคัญๆ ที่อยู่ในการควบคุมของรัฐได้อย่างเช่น ผู้ร้ายที่สำคัญๆ จากคดีทุจริต คดีสแกมเมอร์ หรือคดีอุกฉกรรจ์ต่างๆ ได้อีกด้วย ก็จะทำให้คนที่คิดจะกระทำความผิดจะเกรงกลัวต่อบทลงโทษของกฎหมาย

นโยบายที่ ๙. นโยบายแก้ปัญหาข้อพิพาทที่ดินโดยการจัดตั้งศาลขำนัญพิเศษคดีที่ดินเพื่อสร้างความเป็นธรรมที่รวดเร็ว

พระคมีนโยบายในการจัดตั้งศาลขำนัญพิเศษในการพิจารณาเรื่องที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยเพื่อการแก้ปัญหากรรมสิทธิที่ดินที่เกิดขึ้นระหว่างรัฐและประชาชน โดยนโยบายการจัดตั้งศาลขำนัญพิเศษคดีที่ดินจะเป็นนโยบายเรื่องในการแก้ปัญหาที่ดินทำกินที่เป็นข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างรัฐและประชาชน โดยที่พรรคจะเสนอให้ดำเนินการจัดตั้งศาลขำนัญพิเศษคดีที่ดินให้เป็นศาลเฉพาะกิจ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและความรวดเร็วการพิพากษาพิจารณาคดีและสั่งบังคับคดีในเรื่องคดีเกี่ยวกับที่ดิน ที่เป็นข้อพิพาทต่างๆ ที่เกิดระหว่างรัฐกับประชาชน โดยนโยบายนี้ต้องการที่จะสร้างความเป็นธรรมที่รวดเร็วให้เกิดขึ้นกับสังคมผ่านคำพิพากษาและมุ่งให้คุ้มครองกับประชาชนที่สุจริตแต่ไม่ได้รับความเป็นธรรม

โดยนโยบายของพรรคจะมีการจัดตั้งศาลขำนัญพิเศษคดีที่ดินเพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานที่จะดำเนินการพิสูจน์สิทธิอย่างเที่ยงตรงและรวดเร็ว ทั้งในส่วน of ประชาชนที่ถูกฟ้องขับไล่ที่ทำกินจากรัฐและการจัดการกับนายทุนต่างๆ โดยจะดำเนินการใช้คำพิพากษาเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่สุจริต จัดการกับนายทุนที่เอาเปรียบสังคมทั้งในการบุกรุกที่ดินหลวงและที่ดินของประชาชนทั่วไป รวมทั้งการใช้คำพิพากษาที่เป็นธรรมในการกำจัดเจ้าหน้าที่ที่ทุจริตประพฤติดมิชอบ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้คำพิพากษาของศาลขำนัญพิเศษคดีที่ดินสามารถใช้คำพิพากษาในการแก้ปัญหาข้อพิพาทหรือการพิจารณาสิทธิที่ดินทำกินให้แก่ราษฎร

แนวคิดที่จะจัดตั้งศาลขำนัญพิเศษคดีที่ดิน จะเป็นกลไกในการแก้ปัญหาที่เป็นข้อพิพาทระหว่างรัฐและประชาชน เพราะที่ผ่านมาถึงแม้ว่าปัจจุบันประเทศไทยจะมี “คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ” ที่เกิดขึ้นตาม พ.ร.บ. คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๒ ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่เกิดขึ้นตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐและที่หมดสภาพความเป็นป่าไม้ให้ผู้ยากไร้มีที่ทำกิน โดยหวังที่จะสามารถทำหน้าที่ขยายโอกาสรวบรวมและจัดที่ทำกินและที่อยู่อาศัยให้ผู้ยากไร้อย่างทั่วถึงและยั่งยืน ขจัดนายทุนและอภิสิทธิ์ชนจากที่ดินของรัฐ แต่ในความเป็นจริงนั้น คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติก็ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นรูปธรรมและรวดเร็ว เนื่องจากจะต้องตีความและพิสูจน์สิทธิตามกฎหมายที่มีอยู่อีกหลายฉบับที่ยังคงเป็นปัญหาในเรื่องการปฏิบัติในการบังคับใช้ในปัจจุบัน พ.ร.บ.ต่างๆ ที่ต้องใช้ในการพิจารณา เช่น พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ.๒๕๔๔ และที่แก้ไข พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๒ พ.ร.บ.พัฒนาที่ดิน พ.ศ.๒๕๕๑ ซึ่ง

กฎหมายที่เกี่ยวข้องเหล่านี้จะต้องคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันระหว่างประชาชนกับ ป่าไม้ ป่าสงวน อุทยานแห่งชาติ และรวมถึงทิศทางในการพัฒนาที่ดินของประเทศ

ซึ่งเมื่อมีการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ หลากหลายฉบับที่กล่าวมาข้างต้น ก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่ดิน ทำกินให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมอย่างรวดเร็วได้ โดยเฉพาะปัญหาในเรื่องการใช้ประโยชน์ในที่ดินที่เกิดขึ้น จากปัญหาการทับซ้อน ระหว่างการใช้ประโยชน์ที่ดินของประชาชนและการใช้ประโยชน์ในที่ดินของภาครัฐ ดังนั้น การจัดตั้งศาลชำนาญพิเศษคดีที่ดิน จึงเป็นนโยบายที่เป็นรูปธรรมที่จะสามารถแก้ไขปัญหาที่ดินเพื่อให้เกิด ความถูกต้องและเป็นธรรมอย่างรวดเร็วระหว่างประชาชนและภาครัฐ

สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในส่วนปัญหาข้อขัดแย้งการถือครอง ที่ดินระหว่างภาครัฐและประชาชน และข้อพิพาทในเรื่องที่อยู่อาศัยของประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งปัญหาการถูก ฟ้องร้องไล่ออกจากที่ดินของตนเอง และปัญหาที่เกิดจากการหาประโยชน์จากนายทุนและข้าราชการที่ไม่สุจริต ซึ่ง ในปัจจุบันถึงจะมีเพียงศาลอาญาและศาลแพ่งทั่วไปก็สามารถดำเนินการได้ แต่ปัญหาคือระยะเวลาในการ ดำเนินการที่เมื่อนำเข้าไปรวมพร้อมคดีอื่นเพื่อรอลำดับเพื่อการพิจารณา จึงทำให้ระยะเวลากว่าที่จะได้เริ่มในการ พิจารณาคดีต้องใช้เวลานานมาก และกรอบวิธีการพิจารณาคดีจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงให้ทันต่อเหตุการณ์ ดังนั้นจึงใช้วิธีการพิจารณาโดยการไต่สวนของศาลเพิ่มเข้าไป

โดยพรรคจะเริ่มดำเนินการร่าง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลที่ดินและวิธีพิจารณาคดีที่ดิน เพิ่มขึ้นอีก ๑ ประเภท โดยจะจัดตั้งศาลชำนาญพิเศษคดีที่ดินมีเป้าหมายในการสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมอย่างรวดเร็ว และเมื่อมีคำพิพากษาแล้วก็จะนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังเพื่อคืนความชอบธรรมให้กับสุจริตชน หรือภาครัฐอย่างทันเวลา โดยแนวทางที่จะดำเนินการนั้น ชาวบ้านหรือรัฐสามารถร้องเรียนโดยตรงต่อศาล ชำนาญพิเศษคดีที่ดิน ซึ่งจะเป็นการใช้ระบบไต่สวนโดยจะใช้คณะผู้พิพากษาที่มีองค์ประกอบเป็น ผู้พิพากษา ๑ ท่าน และผู้พิพากษาสมทบที่เชี่ยวชาญ ๒ ท่านที่มาจากตัวแทนภาครัฐและจากตัวแทนประชาชนจะเป็นผู้นั่ง บัลลังก์ให้ความเป็นยุติธรรมกับประชาชนหรือรัฐ และที่สำคัญเมื่อมีการดำเนินการผ่านศาลที่ดินโดยเฉพาะจะ เป็นการเร่งเวลาให้ความยุติธรรมคืนกลับมาโดยเร็วไม่ต้องรอการดำเนินการผ่านศาลปกติที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งอาจ กินเวลานานหลายปีถึงหลายสิบปี

ซึ่งพรรคคาดหวังว่าเมื่อมีการจัดตั้งศาลที่ดินแล้วเสร็จ รัฐจะสามารถจัดข้อพิพาทระหว่างรัฐและ ประชาชนได้อย่างเป็นธรรม และรวมถึงประเทศได้มีการบริหารจัดการทรัพยากรที่ดินของประเทศอย่างเป็นธรรม และจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมากกับทั้งภาครัฐและประชาชน สำหรับงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินการจัดตั้ง ศาลคดีเล็กน้อยนั้น จะไม่มีการใช้งบประมาณอย่างมีนัยสำคัญ แต่ถ้าจะมีการใช้งบประมาณในการดำเนินการก็จะ ใช้จากงบประมาณประจำปีปกติ

นโยบายที่ ๑๐. นโยบายเรื่องการจัดตั้งศาลคดีเล็กน้อยเพื่อสร้างความเป็นธรรมที่รวดเร็ว

พรรคมีนโยบายในการจัดตั้งศาลคดีเล็กน้อยเพื่อการแก้ปัญหาการเข้าถึงความยุติธรรมที่ล่าช้า สำหรับเรื่องเล็กน้อยๆ ที่เกิดระหว่างรัฐและประชาชน หรือ ประชาชนกับประชาชนด้วยกัน ในปัจจุบันมีคดีเล็กน้อยๆ ที่รอเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมมากมาย พรรคจึงมีนโยบายจัดตั้งศาลคดีเล็กน้อยเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว โดยให้มีการจัดตั้ง ศาลคดีเล็กน้อย (Small Claims Court) เพื่อที่จะดำเนินคดี民事ต่างๆ นโยบายนี้ต้องการจัดตั้งศาลที่จะออกแบบมาให้ ประชาชนทั่วไปเข้าถึงได้ง่ายโดยไม่ต้องมีทนายความ

โดยขอบเขตของการพิจารณาของศาลคดีเล็กน้อยนั้นจะ เป็นคดีกรอบความเสียหายไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยประเภทคดีส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องหนี้สิน การผิดสัญญา ความเสียหายต่อทรัพย์สิน และข้อพิพาทระหว่างผู้เช่ากับเจ้าของบ้าน เป็นต้น โดยห้ามแบ่งฟ้อง (No Claim Splitting) ห้ามแบ่งหนี้ก้อนใหญ่เป็นหลายคดีเพื่อให้เข้าเกณฑ์วงเงินของศาลคดีเล็กน้อย และการอุทธรณ์นั้นเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้กับจำเลย หากผลการตัดสินแล้วโจทก์เป็นฝ่ายแพ้คดีโจทก์จะไม่มีสิทธิในการอุทธรณ์

ศาลคดีเล็กน้อยจะเป็นประโยชน์กับประชาชนและสังคม ในการเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้เกิดอย่างรวดเร็วในกรณีที่เป็นคดีข้อพิพาทเล็กน้อย จึงไม่จำเป็นต้องมีทนายในการว่าความ โดยคู่ความสามารถว่าความได้ด้วยตนเอง และมีผู้พิพากษาเพียง ๑ ท่านเพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการตัดสินโดยจะลดขั้นตอนและลดความซับซ้อน ไม่มีการซักค้านที่ยืดเยื้อเหมือนศาลใหญ่ ดังนั้นประชาชนที่มีรายได้น้อยก็สามารถเรียกร้องความเป็นธรรมได้ง่ายและสะดวก ส่วนงบประมาณที่จะใช้ในการดำเนินการจัดตั้งศาลคดีเล็กน้อยนั้น จะไม่มีการใช้งบประมาณอย่างมีนัยสำคัญ แต่ถ้าจะมีการใช้งบประมาณในการดำเนินการก็จะใช้จากงบประมาณประจำปีปกติ

เสาหลักที่ ๓ “ทูปภาระค่าพลังงาน ต่อด้านทุนเอาเปรียบ” กลุ่มนโยบายในเรื่องพลังงาน

นโยบายที่ ๑๑. นโยบายการปรับลดค่าน้ำมันที่เป็นธรรมให้กับประชาชน ลิตรละ ๒๕ บาท

นโยบายเศรษฐกิจด้านพลังงานน้ำมันที่สำคัญของพรรค ในเรื่องการลดภาระค่าครองชีพให้กับประชาชน คือนโยบายปรับโครงสร้างพลังงานในส่วนของน้ำมันเชื้อเพลิง โดยวัตถุประสงค์เพื่อที่จะสามารถบริหารจัดการราคาน้ำมันให้จำหน่ายถึงประชาชนในราคาไม่เกินลิตรละ ๒๕ บาท เมื่อเทียบกับสถานการณ์ราคาน้ำมันโลกที่เป็นอยู่ในวันนี้ และเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับประเทศผ่านการสำรองน้ำมันทางยุทธศาสตร์ (Strategic Petroleum Reserve) ในฐานะที่พรรคได้รับผิดชอบกระทรวงพลังงานในระยะเวลา ๒ ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี ๒๕๖๖ พรรคได้ทำตามนโยบายที่ได้เคยหาเสียงไว้เมื่อกลางปี ๒๕๖๖

พรรคได้พยายามในการหาทางปรับโครงสร้างราคาน้ำมันให้เกิดความเป็นธรรมกับประชาชน ดังนั้นสองปีที่ผ่านมาพรรคใช้เวลาในการศึกษาปัญหาและข้อเท็จจริงทุกมิติ และได้สรุปแนวทางในการปฏิรูปโครงสร้างธุรกิจน้ำมัน โดยการออก พ.ร.บ. ที่เกี่ยวข้อง ๒ ฉบับ ได้แก่ (ร่าง) พระราชบัญญัติการควบคุมกิจการน้ำมัน และ (ร่าง) พระราชบัญญัติการสำรองน้ำมันทางยุทธศาสตร์ (SPR) และปัจจุบันทางพรรคได้ดำเนินการเขียนร่าง พ.ร.บ. ทั้ง ๒ ฉบับ ที่เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมกิจการน้ำมัน และกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองน้ำมันทางยุทธศาสตร์ (SPR) เสร็จเรียบร้อยแล้ว และในช่วงก่อนการเปลี่ยนรัฐบาลที่ผ่านมาร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับกำลังอยู่ในระหว่างการสอบถามพิจารณาเพื่อรับฟังความคิดเห็นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้นในปัจจุบัน พรรคมีนโยบายที่จะผลักดันร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ให้ออกเป็นกฎหมายซึ่งจะช่วยให้มีการกำหนดราคาน้ำมันที่ถูกต้อง เป็นธรรมกับประชาชน ไม่ต้องกำหนดราคาโดยการอ้างอิงจากประเทศสิงคโปร์ รวมทั้งมีนโยบายการออกกฎหมายกำกับกิจการค้าน้ำมันและการออกกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองน้ำมันทางยุทธศาสตร์ (SPR) ยุติการผูกขาดและการเอาเปรียบของทุนใหญ่ที่เป็นผู้กำหนดราคาน้ำมันมา ๕๐ ปี โดยจะแทนที่ระบบปัจจุบันด้วยการนำการใช้ระบบ “Cost Plus” เพื่อนำต้นทุนที่แท้จริงมาเป็นตัวกำหนดราคาน้ำมันตามต้นทุนจริงของเนื่อน้ำมัน และควบคุมราคาไม่ให้ขึ้นๆ ลงๆ ตามราคาหน้าโรงกลั่นสิงคโปร์หรือราคาน้ำมันตามราคาตลาดโลก แต่จะมีการปรับได้เพียงเดือนละครั้งตามเหตุผลความจำเป็นที่ได้รับการเห็นชอบจากคณะกรรมการควบคุมราคาน้ำมันที่รัฐตั้งขึ้นไม่ใช่เป็นการกำหนดราคาจากกลุ่มทุนพลังงานอย่างปัจจุบัน

เพื่อให้คนไทยใช้น้ำมันในราคาดูดีธรรมและเหมาะสมอย่างแท้จริง เมื่อสามารถออกกฎหมายมาควบคุมไม่ให้เกิดการเอาเปรียบจากกลุ่มทุนพลังงานแล้ว จะสามารถปรับลดราคาน้ำมันจากที่ปัจจุบันขายอยู่ในราคา ลิตรละ ๓๐-๓๒ บาท ลดลงมาอยู่ที่ราคา ๒๕ บาท ส่วนแนวทางในการรักษาเสถียรภาพของราคาน้ำมันนั้นจะเปลี่ยนจากการใช้กลไกผ่านเรื่องเงินของกองทุนน้ำมันที่ใช้ในปัจจุบัน มาเป็นกลไกของการใช้น้ำมันที่เก็บจากผู้ผลิต ผู้นำเข้าเพื่อนำมาพยุราคาน้ำมันแทนเงินกองทุนน้ำมันที่จะดำเนินการยกเลิกกองทุนน้ำมัน ซึ่งตามกฎหมายแล้ว

รัฐจะสามารถเก็บน้ำมันเป็นภาษีได้ปริมาณ ๑๕ ล้านลิตรต่อวัน ซึ่งคิดมาจากภาษีร้อยละ ๑๐ ของปริมาณน้ำมันจากผู้ผลิตผู้นำเข้าที่มียอดปริมาณน้ำมันเฉลี่ยอยู่ ๑๕๐ ล้านลิตรต่อวัน ดังนั้นแนวทางการสำรองน้ำมันที่เกิดจากการออกกฎหมายเกี่ยวกับการสำรองน้ำมันทางยุทธศาสตร์ (SPR) นอกจากจะมาเป็นกลไกในการช่วยรักษาเสถียรภาพของราคาน้ำมันแทนการเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมันเพื่อพยุงราคาซึ่งก่อให้เกิดปัญหาเรื่องการเป็นหนี้ของกองทุนน้ำมันอย่างที่เกิดขึ้นในปัจจุบันแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงทางด้านพลังงานของประเทศโดยจะเป็นครั้งแรกที่ประเทศไทยจะมีจำนวนปริมาณน้ำมันสำรองทางยุทธศาสตร์ได้ถึง ๙๐ วันตามหลักสากล รวมเป็นปริมาณน้ำมันสำรองเท่ากับ ๑๓,๕๐๐ ล้านลิตร (๑๕๐ ล้านลิตร * ๙๐ วัน) หรือเทียบเท่ากับปริมาณน้ำมันสำรองเท่ากับ ๙๐ ล้านบาร์เรล

ส่วนงบประมาณที่จะใช้ในนโยบายปรับลดค่าน้ำมันนั้น พรรคไม่มีนโยบายในการอุดหนุนค่าน้ำมันจากงบประมาณปกติ แต่พรรคจะมีวิธีในการบริหารจัดการเพื่อให้ราคาน้ำมันลดลงต่ำให้มากที่สุดในแต่ละช่วงเวลาและสถานการณ์เพื่อเป็นการบรรเทาภาระค่าครองชีพของประชาชน ทั้งนี้ตัวอย่างที่พรรคได้ดำเนินการให้เห็นเป็นที่ประจักษ์คือการบริหารจัดการค่าไฟใน ๒ ปีที่ผ่านมาเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงความตั้งใจในการลดค่าครองชีพประชาชนและทำตามนโยบายที่ได้เคยหาเสียงไว้

นโยบายที่ ๑๒. นโยบายเรื่องการสนับสนุนโซลาร์เสรี

นโยบายเศรษฐกิจหลักด้านพลังงานของพรรครวมไทยสร้างชาติที่เกี่ยวกับการผลิตไฟฟ้า คือนโยบาย พ.ร.บ.ส่งเสริมการใช้ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ โดยพรรคต้องการที่จะมุ่งเน้นให้ประชาชนสามารถผลิตไฟฟ้าใช้เอง เพื่อให้ประชาชนสามารถลดภาระค่าครองชีพในเรื่องการจ่ายค่าไฟฟ้าอย่างยั่งยืน พรรคจึงมีนโยบายในการนำเสนอ (ร่าง) พ.ร.บ.ส่งเสริมการใช้ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ พ.ศ. ซึ่งมีการเรียกกันอย่างไม่เป็นทางการว่า พ.ร.บ.โซลาร์เสรี (Solar Rooftop) ซึ่งจะเป็กฎหมายเพื่อส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในการติดตั้งโซลาร์เซลล์ของประชาชนทั่วไป ที่จะช่วยให้ประชาชนสามารถยกเว้นไม่ต้องมีการขอใบอนุญาตต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลากหลาย เพียงแต่ประชาชนที่ต้องการติดตั้งโซลาร์แค่ส่งเอกสารแจ้งให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบ และจะมีการกำหนดระยะเวลาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาตรวจภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งจะเป็นผลทำให้ประชาชนที่ต้องการจะติดตั้งระบบโซลาร์ได้รับความสะดวกที่จะได้ประโยชน์จากการที่มีโอกาสได้ใช้ไฟฟ้าฟรี แสงอาทิตย์โดยระบบโซลาร์เซลล์ที่ติดตั้งบริเวณหลังคาของบ้านแต่ละหลัง (Solar Rooftop)

แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ช่วงปลายรัฐบาลที่แล้ว ทางพรรคได้เคยนำเสนอ พ.ร.บ.โซลาร์เสรี ให้คณะรัฐมนตรีในขณะนั้นได้พิจารณาและ มติ ครม. ได้เห็นชอบ พ.ร.บ.โซลาร์เสรี เรียบร้อยแล้ว และเมื่ออยู่ในขั้นตอนของกฤษฎีกาก็เกิดปรากฏการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนคือ ทางกฤษฎีกาได้ตีตกกฎหมายโซลาร์เสรี ทั้งๆ ที่ไม่ได้มีอำนาจที่จะกระทำดังนั้นเพราะร่างกฎหมายดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบเป็น มติ ครม.แล้ว

ด้วยเหตุนี้พรรคจึงมีความมุ่งมั่นอีกครั้งที่จะผลักดัน (ร่าง) พ.ร.บ.ส่งเสริมการใช้ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ พ.ศ. หรือ พ.ร.บ.โซลาร์เสรี ให้ได้ออกมาเป็นกฎหมายบังคับใช้ เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนทั่วไปจะสามารถทำการติดตั้งโซลาร์เซลล์เองได้ทันที ไม่ต้องผ่านขั้นตอนการขออนุญาตจากหลายหน่วยงานที่ซับซ้อนเหมือนในอดีต เพื่อรองรับการผลิตไฟฟ้าใช้เองของประชาชนโดยเฉพาะ โดยเน้นลดขั้นตอนทางราชการให้เหลือเพียงการแจ้งล่วงหน้าก่อนติดตั้งเท่านั้น รวมทั้งพรรคยังมีแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนในอีกหลายรูปแบบเพื่อให้เกิดการใช้แสงแดดที่เป็นพลังงานสะอาดอย่างแพร่หลายในประเทศ เช่นมาตรการส่งเสริมผ่านสิทธิในการการลดหย่อนภาษีบุคคลด้วยการติดตั้งโซลาร์เซลล์ที่บ้านหรือส่วนกลางของคอนโด โดยสรุปของภาพรวมเมื่อ (ร่าง) พ.ร.บ.ส่งเสริมการใช้ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ พ.ศ. ประชาชนและภาคธุรกิจจะสามารถเข้าถึงการผลิตไฟฟ้าได้อย่างเสรีและเท่าเทียม ลดภาระด้านพลังงานของประเทศ เพิ่มอัตรภาพทางเศรษฐกิจให้กับประชาชน และสร้างอนาคตพลังงานที่ยั่งยืนของชาติ

นโยบายที่ ๑๓. นโยบายลดภาระค่าครองชีพปรับลดค่าไฟฟ้าที่เป็นธรรม หน่วยละไม่เกิน ๓.๓๐ บาท

นโยบายเศรษฐกิจด้านพลังงานในส่วนค่าไฟฟ้าของพรรคที่จะดำเนินการเพื่อช่วยในการลดค่าครองชีพของประชาชนอย่างต่อเนื่อง คือนโยบายการปรับลดค่าไฟฟ้าให้ลงอย่างต่อเนื่องจนเหลือ ๓.๓๐ บาทต่อหน่วย จากที่พรรคเคยประสบความสำเร็จในขณะที่มีโอกาสดำเนินการในเรื่องการปรับลดค่าไฟฟ้ามาแล้วในรัฐบาลก่อนหน้า ในฐานะที่ได้รับผิดชอบกระทรวงพลังงานในระยะเวลา ๒ ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๖ พรรคได้ทำตามนโยบายที่ได้เคยหาเสียงไว้เมื่อกลางปี ๒๕๖๖ ในเรื่องการปรับลดค่าไฟฟ้า โดยพรรคสามารถบริหารจัดการให้ราคาค่าไฟฟ้าปรับลดลงจาก ๔.๗๐บาทต่อหน่วย ให้มีการปรับลดลงอย่างต่อเนื่องจนในปัจจุบันราคาค่าไฟฟ้าคงอยู่ที่ ๓.๙๔ บาทต่อหน่วย ลดลงถึง ๐.๗๖ สตางค์

ดังนั้นในการเลือกตั้งครั้งนี้ พรรคยังคงมีนโยบายสำคัญที่จะปรับลดค่าไฟฟ้าอย่างต่อเนื่อง โดยมั่นใจว่าจะสามารถบริหารจัดการให้ค่าไฟฟ้า จากปัจจุบัน ๓.๙๓ บาทต่อหน่วย ให้ลดลงเหลือไม่เกิน ๓.๓๐ บาท เพราะพรรคทราบดีว่าความสำเร็จของนโยบายการปรับลดค่าไฟฟ้านี้จะสามารถช่วยเหลือและบรรเทาภาระค่าครองชีพของประชาชนทั้งประเทศได้

แนวทางในการลดค่าไฟฟ้าของพรรคนั้นมีแผนที่จะดำเนินการปรับปรุงระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และรวมถึงการให้นโยบายและแนวทางการบริหารค่าไฟฟ้ากับคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพข.) ผ่านนโยบายไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐต่างๆ ที่เป็นผู้ปฏิบัติได้แก่ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้านครหลวง และกระทรวงพลังงาน โดยการปรับลดค่าไฟฟ้าจะช่วยไม่ให้ประชาชนถูกเอาเปรียบโดยนายทุนพลังงาน

พรรคยังคงมีนโยบายที่ชัดเจนในการต่อสู้กับปัญหาด้านพลังงานที่ไม่เป็นธรรม และรวมถึงการต่อสู้กับการทุจริตเอื้อประโยชน์ให้กลุ่มทุนต่างๆ ที่คอยแสวงหาประโยชน์จากค่าไฟฟ้าที่ประชาชนต้องจ่าย และที่สำคัญผลงานของพรรคในการบริหารจัดการเรื่องการปรับลดค่าไฟฟ้าที่ผ่านมาได้พิสูจน์ได้ถึงความสำเร็จในการลดค่าไฟฟ้าที่ไม่ต้องมาจากการให้เงินอุดหนุนจากรัฐบาล แต่มาจากการวางแผนในการบริหารจัดการเกี่ยวกับต้นทุนและการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนงบประมาณที่จะใช้ในนโยบายปรับลดค่าไฟนั้น พรรคไม่มีนโยบายในการอุดหนุนค่าไฟฟ้าจากงบประมาณปกติ แต่พรรคจะมีวิธีในการบริหารจัดการเพื่อให้ราคาไฟฟ้าลดลงต่ำให้มากที่สุดในแต่ละช่วงเวลาและสถานการณ์เพื่อเป็นการบรรเทาภาระค่าครองชีพของประชาชน ทั้งนี้ตัวอย่างที่พรรคได้ดำเนินการให้เห็นเป็นที่ประจักษ์คือการบริหารจัดการค่าไฟฟ้าใน ๒ ปีที่ผ่านมาเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงความตั้งใจในการลดค่าครองชีพประชาชนและทำตามนโยบายที่ได้เคยหาเสียงไว้

นโยบายที่ ๑๔. นโยบายลดภาระค่าครองชีพปรับลดค่าแก๊สที่เป็นธรรมให้กับประชาชน หน่วยละไม่เกิน ๓๖๐ บาท ต่อถัง ๑๕ กิโลกรัม

นโยบายเศรษฐกิจด้านพลังงานที่สำคัญของพรรค ในเรื่องการลดภาระค่าครองชีพให้กับประชาชนคือนโยบายปรับโครงสร้างพลังงานในส่วนของแก๊ส โดยวัตถุประสงค์เพื่อที่จะสามารถบริหารจัดการราคาน้ำมันให้จำหน่ายถึงประชาชนในราคาไม่เกิน ๓๖๐ บาทต่อถัง ๑๕ กิโลกรัม เมื่อเทียบกับสถานการณ์ราคาพลังงานโลกที่เป็นอยู่ในวันนี้

ในส่วนค่าแก๊สของพรรคที่จะดำเนินการเพื่อช่วยในการลดค่าครองชีพของประชาชนคือนโยบายการปรับลดค่าไฟฟ้าให้ลงอย่างต่อเนื่องจนเหลือ ๓.๓๐ บาทต่อหน่วย จากที่พรรคเคยประสบความสำเร็จในขณะที่มีโอกาสดำเนินการในเรื่องการปรับลดค่าไฟฟ้ามาแล้วในรัฐบาลก่อนหน้า

ในฐานะที่ได้รับผิดชอบกระทรวงพลังงานในระยะเวลา ๒ ปีที่ผ่านมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๖ พรรคได้ทำตามนโยบายที่ได้เคยหาเสียงไว้เมื่อกลางปี ๒๕๖๖ ในเรื่องการปรับดูแลราคาพลังงานให้เป็นธรรมกับประชาชน โดยพรรคสามารถบริหารจัดการให้ราคาแก๊สได้หนึ่งไม่มีการขยับขึ้นราคา สามารถตรึงแก๊สได้ที่ราคา ๔๒๓ บาทต่อถัง ๑๕ กิโลกรัม ตลอด ๒ ปี (ตกกิโลกรัมละ ๒๕.๘๗ บาท + ค่าขนส่ง ๓๕ บาท) ในขณะที่ราคาแก๊สโลกตกอยู่ที่กิโลกรัมละ ๒๕.๘๗ บาท ด้วยนโยบายที่ใช้ในขณะนั้นคือถ้าลงไม่ได้ก็ไม่ให้ขึ้นราคา ในขณะเดียวกันที่ผ่านมาพรรคได้ก็มีการศึกษาเตรียมที่จะเขียนร่างกฎหมายเพื่อที่จะสามารถควบคุมราคาค่าแก๊สได้เหมือนที่ได้ดำเนินการร่างกฎหมายเพื่อควบคุมราคาน้ำมัน

ดังนั้นพรรคมีความมั่นใจที่จะนำเสนอนโยบายการลดภาระค่าครองชีพให้กับประชาชนในส่วน of ค่าแก๊ส โดยเมื่อพรรคสามารถออกกฎหมาย (ร่าง) พระราชบัญญัติควบคุมกิจการแก๊ส พ.ศ. พรรคจะ

สามารถบริหารจัดการต้นทุนต่างๆ สำหรับราคาค่าแก๊สที่จะให้จำหน่ายถึงประชาชน จะปรับลดเมื่อถึงมือประชาชนได้ซื้อในราคาไม่เกิน ๓๖๐ บาทต่อถังขนาด ๑๕ กิโลกรัม (ลดลงจากเดิมที่จำหน่ายอยู่ในช่วง ๓ เดือนที่แล้ว ในยุคที่พรรคยังกำกับดูแลกระทรวงพลังงานในราคา ๔๒๓ บาทต่อถังขนาด ๑๕ กิโลกรัม และตามข่าวและเมื่อลงสำรวจตลาดก็จะพบว่าทุกวันนี้ในช่วงหาเสียงเลือกตั้ง ผู้ประกอบการทุนพลังงานรายใหญ่ได้มีการแอบพยายามขึ้นราคาค่าแก๊สจาก ๔๒๓ บาท เป็น ๔๘๐ บาท) เพราะพรรคทราบดีว่าความสำเร็จของนโยบายการปรับลดค่าแก๊สจะสามารถช่วยเหลือและบรรเทาภาระค่าครองชีพของประชาชนทั่วประเทศได้

แนวทางในการลดค่าแก๊สของพรรคนั้นมีแผนที่จะดำเนินการปรับปรุงระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และรวมถึงการให้นโยบายและแนวทางการบริหารค่าแก๊สกับ คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพข.) ผ่านนโยบายไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐต่างๆ ที่เป็นผู้ปฏิบัติได้แก่ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (กกพ.) กลุ่ม ปตท. และบริษัทในเครือ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้านครหลวง และ กระทรวงพลังงาน โดยการปรับลดค่าแก๊สจะช่วยไม่ให้ประชาชนถูกเอาเปรียบจากนายทุนพลังงาน

พรรคยังคงมีนโยบายที่ชัดเจนในการต่อสู้กับปัญหาด้านพลังงานที่ไม่เป็นธรรม และรวมถึงการต่อสู้กับการทุจริตเอื้อประโยชน์ให้กลุ่มทุนต่างๆ ที่คอยแสวงหาประโยชน์จากค่าไฟฟ้าที่ประชาชนต้องจ่าย และที่สำคัญผลงานของพรรคในการบริหารจัดการเรื่องการปรับลดค่าไฟฟ้าที่ผ่านมาได้พิสูจน์ได้ถึงความสำเร็จในการลดค่าไฟฟ้าที่ไม่ต้องมาจากการให้เงินอุดหนุนจากรัฐบาล แต่มาจากการวางแผนในการบริหารจัดการเกี่ยวกับต้นทุนและการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ

เสาหลักที่ ๔ “มุ่งแก้วิกฤต ช่วยค้าเศรษฐกิจฐานราก” กลุ่มนโยบายในเรื่องเศรษฐกิจฐานราก

ประเทศไทยได้ก้าวผ่านวิกฤตการระบาดของไวรัสโควิด ๑๙ และสถานการณ์เศรษฐกิจมีแนวโน้มการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามในปัจจุบันประเทศก็ยังประสบปัญหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจเพิ่มเติมด้วยการมีปัญหอันเนื่องมาจากการเกิดสงครามในหลายภูมิภาคของโลก และยังคงมีสงครามการค้าของชาติมหาอำนาจที่รวมถึงการกีดกันทางการค้าด้วยระบบภาษี ซึ่งเหตุต่างๆ เหล่านี้จะยังคงเป็นบาดแผลที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจ (Economic Scars) ที่จำเป็นต้องแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับแนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๒ ยังคงมีความผันผวนสูง ทั้งจากปัญหาเงินเฟ้อในภูมิภาคต่างๆ ของโลกที่ยังอยู่ในระดับสูง ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์

ในยามที่ประเทศต้องเผชิญความท้าทายทั้งจากสงครามระหว่างชนชาติ สงครามการค้าโลก และการเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์ พรรคมีนโยบายที่ต้องการเสนอวิสัยทัศน์ใหม่ๆ ที่จะนำพาประเทศหลุดพ้นจากวิกฤตเหล่านี้ด้วยนโยบายยุทธศาสตร์เศรษฐกิจด้วยนโยบาย ๓ ด้าน ประกอบไปด้วย ด้านการผ่อนคลายทางการเงิน ด้านการยืดหยุ่นทางการคลัง และด้านการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่

โดยมีเป้าหมายที่จะทำให้เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวให้ได้ภายใน ๕ ปี และเศรษฐกิจไทยจะเติบโตต่อเนื่อง ๔%-๕% สร้างความเชื่อมั่นให้ตลาดทุน โดยดัชนี SET จะทะลุ ๒,๐๐๐ จุด มีการจ้างงานทั้งในส่วนการจ้างเพื่อช่วยเหลือสังคม ๓๐๐,๐๐๐ ตำแหน่ง และการจ้างงานคุณภาพสูงในส่วนของการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ ที่คาดการณ์ว่าจะมีการจ้างงานเพิ่มขึ้น ๑๐๐,๐๐๐ ตำแหน่ง ทั้งหมดจะมีผลทำให้รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น ๒๐%-๓๐% การท่องเที่ยวจะขยายตัวขึ้นเป็นสองเท่าจากการเติบโตของ ๑๐ มหานครที่กำลังจะเกิดขึ้นใหม่ในทั่วทุกภูมิภาคของประเทศไทย

ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งแก้ปัญหาและฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจไทยให้เดินหน้าได้อย่างมั่นคง สร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ และดึงดูดการลงทุนของอุตสาหกรรมใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมาตั้งฐานการผลิตในประเทศไทย โดยใช้โอกาสที่บริษัทข้ามชาติอยู่ระหว่างการพิจารณาเคลื่อนย้ายฐานการผลิตจากความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในการเลือกประเทศไทยเป็นช่องทางที่น่าเข้ามาลงทุน ดังนั้นพรรคจึงมีนโยบายเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจของรากหญ้าและการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ ดังนี้

นโยบายที่ ๑๕. นโยบายฟื้นฟูเศรษฐกิจฐานรากด้วยการจ้างงานผู้ประสบปัญหา ในกลุ่มเด็กจบใหม่ คนตกงาน และ ผู้สูงอายุ เป็นผู้ช่วยเหลือสังคมและช่วยงานภาครัฐ ๓๐๐,๐๐๐ ตำแหน่ง เดือนละ ๑๒,๐๐๐ บาท

พรรคมีนโยบายในการฟื้นฟูเศรษฐกิจที่กำลังประสบปัญหาอย่างมากในปัจจุบันผ่านนโยบายการจ้างงาน ๓๐๐,๐๐๐ ตำแหน่ง ด้วยงบประมาณ ๔๓,๒๐๐ ล้านบาท (๓๐๐,๐๐๐ คน * ๑๒,๐๐๐ บาท * ๑๒ เดือน) เพื่อจ้างเป็นตำแหน่งผู้ช่วยเหลือสังคมและช่วยงานภาครัฐ โดยจะมี ค่าจ้างเดือนละ ๑๒,๐๐๐ บาท ในระยะเวลาดำเนินการ ๑๒ เดือน ซึ่งเบื้องต้นจะดำเนินโครงการเป็นเวลา ๑ ปี เพื่อดูผลของการประเมินสถานการณ์ปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย ๓ กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ ๑ กลุ่มเด็กจบใหม่ ๑๐๐,๐๐๐ คน (๑๐๐,๐๐๐ คน * ๑๒,๐๐๐ บาท * ๑๒ เดือน = ๑๔,๔๐๐ ลบ.)

กลุ่มที่ ๒ กลุ่มคนตกงาน ๑๐๐,๐๐๐ คน (๑๐๐,๐๐๐ คน * ๑๒,๐๐๐ บาท * ๑๒ เดือน = ๑๔,๔๐๐ ลบ.)

กลุ่มที่ ๓ กลุ่มผู้สูงอายุ ๑๐๐,๐๐๐ คน (๑๐๐,๐๐๐ คน * ๑๒,๐๐๐ บาท * ๑๒ เดือน = ๑๔,๔๐๐ ลบ.)

ในยามที่ประเทศต้องเผชิญความท้าทายทั้งจากสงครามระหว่างชนชาติ สงครามการค้าโลก และการเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์ พรรคจึงเสนอนโยบายฟื้นฟูเศรษฐกิจฐานรากด้วยการจ้างงานใหม่เป็นผู้ช่วยเหลือสังคมและช่วยงานภาครัฐ ๓๐๐,๐๐๐ ตำแหน่ง เพื่อที่จะนำพาประเทศและประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาเศรษฐกิจต่างๆ ให้หลุดพ้นจากวิกฤตเหล่านี้ไปด้วยกัน

ในขณะที่ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งแก้ปัญหาและฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจไทยให้เดินหน้าได้อย่างมั่นคง การส่งเสริมประชาชนในสังคมเกิดความเข้มแข็ง สร้างความสามัคคีปรองดองก็จะเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศเดินหน้าต่อไปอย่างยั่งยืน ดังนั้นตำแหน่งผู้ช่วยเหลือทางสังคม และผู้ช่วยงานภาครัฐ จะเป็นเสมือนเจ้าหน้าที่ผู้ช่วยเหลือของภาครัฐที่คอยรับผิดชอบต่อเพื่อนร่วมชาติในสังคม ซึ่งจะมีตำแหน่งงานต่างๆ ที่คอยช่วยเหลือสังคมดังเช่น คนดูแลผู้สูงอายุ ผู้ช่วยเหลือผู้ป่วยติดเตียง พี่เลี้ยงในศูนย์เด็กเล็ก ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ในสำนักงานบริการภาครัฐ ผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ควบคุมการจราจร และตำแหน่งอื่นๆ อีกมากในการเข้ามาเป็นผู้ช่วยเหลือทางสังคม เป็นต้น พรรคคาดหวังว่านโยบายนี้จะสามารถสร้างโอกาส ทางรอด และ ความสามัคคีให้เกิดขึ้นในสังคม เพื่อประคองให้ประเทศสามารถผ่านสถานการณ์ที่ประเทศกำลังประสบปัญหาทางเศรษฐกิจในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

นโยบายที่ ๑๖. นโยบายสร้างโอกาสทางการศึกษาในการจัดสรรงบประมาณให้เยาวชนสามารถกู้ยืมเรียนจากกองทุน กยศ. ได้ทุกคน ด้วยงบ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี และนโยบายยกเลิกการฟ้องลูกหนี้ กยศ. ที่สุจริต ๑๓๐,๐๐๐ คน และนโยบายให้ลูกหนี้ กยศ. ใช้หนี้ด้วยงานในตำแหน่ง ๑๘,๗๒๐ ล้านบาทเพื่อหักหนี้เดือนละ ๑๒,๐๐๐ บาทในระยะเวลา ๑ ปี

พรรคมีนโยบายในเรื่องกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาอยู่ ๓ นโยบายได้แก่ นโยบายในการสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับเยาวชนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาผ่านการกู้ยืมเงินจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ให้เยาวชนที่ต้องการเรียนหนังสือสามารถกู้ยืมเรียนได้ทุกคนทุกสาขาวิชาในระดับปริญญาตรี และ นโยบายในการยกเลิกการฟ้องคดีและยกเลิกการดำเนินคดี ลูกหนี้ กยศ. ๑๓๐,๐๐๐ คน และนโยบายใช้หนี้ด้วยงานสำหรับลูกหนี้ที่ได้รับการยกฟ้องเพื่อให้ลูกหนี้กลับมาช่วยทำงานราชการหรืองานสังคมเพื่อชดใช้หนี้ ทั้ง ๓ นโยบายมีวัตถุประสงค์ที่จะให้โอกาสทางการศึกษาแก่นักเรียนนักศึกษาที่ขาดเงินทุนในการเรียนหนังสือ และวัตถุประสงค์ในการช่วยประคับประคองลูกหนี้ของกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) ที่ประสบปัญหากำลังถูกบังคับคดีหรือกำลังจะถูกฟ้องร้อง ด้วยการยกเลิกการดำเนินคดีต่างๆ และโอกาสในการใช้หนี้ด้วยงาน

นโยบายที่พรรคเสนอนั้นคือการที่รัฐจะยกเลิกการฟ้องคดีกับลูกหนี้ กยศ. ที่สุจริต และให้ลูกหนี้เหล่านั้นสามารถเข้าโครงการใช้หนี้ด้วยงาน ซึ่งคือการชำระหนี้ได้ด้วยการนำความรู้และแรงงานมาทำงานชดเชยให้รัฐ และทำงานเพื่อประโยชน์สาธารณะแทนการชำระหนี้ด้วยเงินที่ได้กู้ยืมจากกองทุน กยศ. ซึ่งเมื่อศึกษาในรายละเอียดแล้ว จะพบว่าบุคคลที่เป็นลูกหนี้ที่มีปัญหาถึงต้องถูกฟ้องคดีนั้น แบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ทุจริตมีเจตนาไม่ยอมจ่ายหนี้ กลุ่มที่มีภาระความรับผิดชอบต้องเลี้ยงดูครอบครัวจนไม่สามารถนำเงินมาจ่ายคืนได้ และกลุ่มสุดท้ายกลุ่มนักศึกษาจบใหม่ที่ยังไม่สามารถหางานทำได้หรือแม้กระทั่งคนที่ต้องถูกให้ออกจากงาน นโยบายให้หนี้ด้วยงานที่พรรคจะให้สิทธิในการเข้าโครงการกับ ๒ กลุ่มได้แก่กลุ่มที่จบมีงานทำแล้วแต่ยังมีภาระต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูหรือเป็นผู้นำครอบครัว และกลุ่มเรียนจบแล้วแต่ไม่มีงานทำหรือถูกให้ออกจากงาน

โครงการใช้หนี้ด้วยงานนั้นเวลาจ่ายเงินจะใช้การคิดเป็นเงินเหมาจ่ายรายเดือนหรือรายวันให้กับผู้ที่เข้าโครงการ ซึ่งจะเป็นการทำงานให้กับภาครัฐในฐานะผู้ช่วยเจ้าหน้าที่สัญญาจ้างชั่วคราวภาครัฐในส่วนงานที่สามารถทำได้ตามวุฒิการศึกษาที่เรียนจบมาโดยจะได้รับเงินค่าจ้าง ๑๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน หรือ ๔๐๐ บาทต่อวัน โดยที่จะสามารถหักเป็นค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินที่ได้ และอีกครั้งที่เหลือก็จะนำกลับไปใช้หนี้ กยศ. ที่ค้างไว้นั้นหมดเพื่อที่จะไม่มีการส่งฟ้องเพื่อดำเนินคดีให้เกิดปัญหากับประชาชน

ซึ่งในปัจจุบันมีลูกหนี้ที่อยู่ในกระบวนการบังคับคดีอยู่ ๑๐๐,๐๐๐ คน และอยู่ในกระบวนการฟ้องร้องอีก ๓๐,๐๐๐ คน ดังนั้น เมื่อรวบรวมได้จำนวนลูกหนี้ กยศ. ที่ต้องการเข้าร่วมโครงการ โดยรัฐจะดำเนินการจัดหาตำแหน่งงานเจ้าหน้าที่สัญญาจ้างชั่วคราวที่หน่วยงานภาครัฐต่างๆ เพื่อรองรับลูกหนี้ กยศ. ที่เข้าร่วมซึ่งจะไม่เกินกว่า ๑๓๐,๐๐๐ คน อ้างอิงตามข้อมูลจำนวนลูกหนี้ทั้งหมดของ กยศ. ที่อยู่ในกระบวนการฟ้องคดี ทั้งนี้โครงการจะไม่เปิดรับลูกหนี้ที่มาจากกลุ่มที่มีไม่สุจริตเจตนาไม่ยอมจ่ายหนี้ ซึ่งก็จะดำเนินการฟ้องร้องคดีตามกฎหมายปกติได้

แนวความคิดสำคัญที่พรรคได้นำเสนอนโยบายใช้หนี้ด้วยงาน แทนการที่รัฐจะฟ้องคตินักเรียนนักศึกษาที่กู้ยืมเงินจากกองทุน กยศ. แล้วไม่จ่ายหนี้ กยศ. หลังจากเรียนจบ เพราะพรรคได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการที่รัฐได้ก่อตั้งกองทุน กยศ. มาก็เพื่อที่จะส่งเสริมให้ประชาชนมีมาตรฐานการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อที่จะสามารถเติบโตขึ้นมาเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ในกรณีที่ลูกหนี้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจแล้วไม่สามารถหาเงินมาจ่ายหนี้คืนได้โดยสุจริต

พรรคจึงมีความคิดว่าถ้ารัฐยังคงนโยบายฟ้องร้องก็จะทำให้บุคคลที่เป็นหนี้ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีและครอบครัวยุคคลเหล่านั้นเดือดร้อน ทั้งๆ ที่รัฐเป็นคนกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการศึกษาเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นเติบโตขึ้นมาเป็นกำลังสำคัญของชาติ ดังนั้น นโยบายใช้หนี้ด้วยงานของพรรคจะเป็นนโยบายที่ให้โอกาสกับลูกหนี้ที่สุจริตของ กยศ. ได้มีโอกาสกลับมาทำงานชดเชยให้กับประเทศชาติหรือสังคมแทนที่จะต้องหมดอนาคตไปกับการฟ้องร้อง

งบประมาณที่จะใช้เพื่อให้กองทุนสามารถปล่อยเงินกู้ยืมทางการศึกษาให้กับทุกๆ คนที่ยื่นกู้ต่อปีเท่ากับ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งในปัจจุบันรัฐสามารถได้รับเงินชำระหนี้คืนกลับมาจากเยาวชนที่กู้ยืมเรียนประมาณ ๒๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ดังนั้นในนโยบายที่ ๑ กองทุนสามารถให้ทุกคนกู้ยืมเรียนได้ทุกคน โดยที่รัฐสามารถสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับเยาวชนทุกคนที่อยากเรียน สามารถได้โอกาสในการเรียน ด้วยงบประมาณเพิ่มขึ้น ๑๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี เพื่อให้ทุกๆ คนที่ไม่มีโอกาสเรียนสามารถมีโอกาสเรียนได้ และรวมกับนโยบายที่ ๓ ในนโยบายการใช้หนี้ด้วยงาน จะมีการใช้งบประมาณในโครงการเพื่อจ้างงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่สัญญาจ้างชั่วคราวที่หน่วยงานภาครัฐต่างๆ เท่ากับ ๑๘,๗๒๐ ล้านบาท ต่อปี (๑๓๐,๐๐๐ คน * ๑๒,๐๐๐ บาท * ๑๒ เดือน) ซึ่งตามสถิติแล้วยอดเงินกู้เฉลี่ยจะอยู่ที่ ๑๕๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อคน ดังนั้นถ้าลูกหนี้เข้าโครงการใช้หนี้ด้วยงานก็จะมีรายได้เท่ากับ ๑๔๔,๐๐๐ บาทต่อปี ดังนั้นถ้าจะหักเงินที่ได้รับค่าจ้างเพื่อเป็นจ่ายหนี้ก็จะทำให้หนี้หมดได้ในระยะเวลา ๑ ปี ลูกหนี้ส่วนใหญ่ก็จะสามารถจ่ายหนี้ด้วยงานให้ภาครัฐใกล้เคียงหมดพอดี ส่วนในกรณีลูกหนี้ใหม่ของ กยศ. ที่ยังหางานทำไม่ได้ก็สามารถไปใช้สิทธิตามนโยบายจ้างงาน ๓๐๐,๐๐๐ ตำแหน่งได้ตามปกติ.ซึ่งคาดการณ์ว่าจะมีจำนวนประมาณปีละ ๑๐,๐๐๐ คน

นโยบายที่ ๑๗. นโยบายเรื่องกองทุนฉุกเฉิน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับคนที่ล้มจากปัญหาธุรกิจหรือสังคม ผ่อนระยะยาว ๘ ปี ไม่มีดอกเบี้ย ผ่อนเดือนละ ๕๐๐ บาท นาน ๑๐๐ เดือน

นโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญของพรรคในการช่วยเหลือประชาชนที่ตกทุกข์ได้ยาก ลำบากในการดำรงชีวิตอันเนื่องมาจากพิษของเศรษฐกิจและสังคมที่มีปัญหา คือ นโยบายนี้จะมีการใช้เงินจากงบประมาณประจำปีที่เพิ่มมากขึ้นจากงบประมาณ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งจะเป็นลักษณะการให้เงินในรูปแบบเงินกู้ฉุกเฉินสำหรับคนที่ประสบปัญหาเศรษฐกิจหรือสังคม โดยจะให้เงินกู้ฉุกเฉินเป็นเงินคนละ ๕๐,๐๐๐ บาท จะสามารถมีสิทธิในการกู้ได้ถึง ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน ผ่านจ่ายระยะยาวเป็นระยะเวลา ๑๐๐ เดือนๆ ละ ๕๐๐ บาท ไม่มีดอกเบี้ย จะใช้เวลาประมาณ ๘ ปี ในการจ่ายเงินกู้ฉุกเฉินหมด นโยบายกองทุนฉุกเฉิน มีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือประชาชนที่ล้มจากการดำรงชีวิตหรือการค้าขายอย่างสุจริตหรือพลาดอย่างสุจริตในการใช้ชีวิตในสังคม และเมื่อเข้าโปรแกรมในการขอใช้บริการเงินกู้ฉุกเฉินที่ศูนย์ช่วยเหลือประชาชน

กองทุนฉุกเฉินจะเป็นกลไกที่ทำให้รัฐสามารถเข้าไปช่วยเหลือประชาชนที่สุจริตแต่ประสบปัญหาไม่ว่าจะมาจากเรื่องธุรกิจหรือปัญหาสังคม ซึ่งปัญหาที่เจอทำให้ครอบครัวหรือบุคคลนั้นต้องล้มลงจากสภาพปกติหรือที่ควรจะเป็น กองทุนฉุกเฉินมีหน้าที่ในการที่จะต้องเข้าไปช่วยเหลือในเบื้องต้นเพื่อที่เขาเหล่านั้นสามารถกลับมามีการดำรงชีพของครอบครัวที่พอจะอยู่ได้ในสภาวะสังคมปัจจุบัน เพื่อที่จะช่วยเหลือให้บุคคลหรือครอบครัวที่ล้มลงสามารถกลับมาเริ่มต้นดำรงชีวิตใหม่ได้ในสังคม นโยบายกองทุนฉุกเฉินจะเริ่มประเดิมเงินกองทุนที่ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท จะใช้เพื่อดูแลประชาชนคนไทยไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน ในวงเงินกู้ฉุกเฉิน ๕๐,๐๐๐ บาทต่อคน

ผ่อนคืนเดือนละ ๕๐๐ บาท ทั้งนี้สิทธิในการขอเงินกู้ฉุกเฉินและการใช้หนี้จะผูกพันไปกับสิทธิประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับการช่วยเหลือต่างๆ จากภาครัฐ ถ้าผู้กู้ค้างชำระหรือไม่ยอมจ่ายหนี้ก็จะถูกตัดสิทธิประโยชน์จะได้รับจากรัฐ โดยพรรคคาดหวังว่าประชาชนที่เดือดร้อนจากปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมสามารถลุกขึ้นมาเริ่มต้นชีวิตใหม่และสู้ต่อไปได้ในสังคม

นโยบายที่ ๑๘. นโยบายกองทุนพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวให้กู้ครอบครัวละ ๓๐๐,๐๐๐ ลบ. ผ่อนระยะยาว ๑๘ ปี ไม่มีดอกเบี้ย ผ่อน ๑,๓๐๐ บาทต่อเดือน สำหรับครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ต้องรับผิดชอบเลี้ยงลูกคนเดียว

นโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญของพรรคในการช่วยเหลือประชาชนกลุ่มพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ตกทุกข์ได้ยากลำบากในการดำรงชีวิต อันเนื่องมาจากพิษของเศรษฐกิจและสังคมสำหรับพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ขาดสามีหรือภรรยาที่เป็นผู้นำครอบครัว โดยนโยบายนี้จะมีการใช้เงินจากงบประมาณประจำปี ๓,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจัดตั้งกองทุนพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยว โดยมีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือและให้โอกาสกับครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวที่พ่อหรือแม่เลี้ยงเดี่ยวประสบปัญหาที่ทำให้ล้มหรือพลาดจากการดำรงชีวิตหรือการค้าขายอย่างสุจริต หรือเหตุไม่คาดฝันที่ทำให้ต้องกลายเป็นพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวอย่างกะทันหันทำให้ขาดผู้นำครอบครัวในปัจจุบันทันด่วน พรรคจึงต้องการที่จะให้โอกาสทางทุนทรัพย์โดยกองทุนพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวเพื่อให้ไปประกอบอาชีพได้ และนโยบายในการช่วยฝึกอบรมทางธุรกิจเบื้องต้นเพื่อให้พ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวสามารถนำความรู้ไปดำเนินธุรกิจเล็กๆน้อยๆ เพื่อยังชีพให้สามารถเริ่มต้นตั้งตัวหรือประกอบตัวผ่านวิกฤตในชีวิตให้ได้ โดยคาดหวังว่าพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวจะสามารถประกอบสัมมาอาชีพหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงตัวเองและลูกให้เติบโตขึ้นเป็นคนดีในสังคมต่อไป และสามารถที่จะสร้างสังคมที่ดีที่มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันซึ่งเป็นวัฒนธรรมอันดีของคนไทยแต่นานมา

ในการช่วยครอบครัวที่เป็นพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ประสบปัญหาขาดทุนทรัพย์ที่จะใช้เป็นต้นทุนในการหาเลี้ยงชีพนั้น กองทุนพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวที่รัฐจัดตั้งจะช่วยเหลือในการให้เงินกู้รายละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท ระยะยาว ๑๘ ปี ไม่มีดอกเบี้ย ไม่ต้องมีของค้ำประกัน คิดเป็นยอดเงินที่ต้องคืนเงินกองทุนกู้ตกอยู่ที่เดือนละ ๑,๓๐๐ บาท ซึ่งด้วยเงินทุนน้อยอย่างน้อยจะเพียงพอเพื่อใช้เป็นทุนเริ่มต้นในการประกอบอาชีพต่างๆ เพื่อให้มีรายได้ที่เป็นกำไรกลับมาอย่างน้อยวันละ ๕๐๐ บาท รวมเป็นเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เมื่อหักเงินกู้คืนกองทุนเดือนละ ๑,๓๐๐ บาทก็จะพอใช้เลี้ยงชีวิตได้ในเบื้องต้น จนสามารถหารายได้จากการค้าขายได้มากกว่านี้ก็จะสามารถคืนเงินกองทุนได้ก่อนเวลากำหนด

ทั้งนี้ในสังคมปัจจุบันมีพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวที่ลงทะเบียนกับภาครัฐอยู่ที่ ๑๒๐,๐๐๐ คน และมีการคาดการณ์จำนวนพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวที่เกิดขึ้นทุกปีอยู่ที่ประมาณ ๘,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ คน ดังนั้นนโยบายกองทุนพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวจะเริ่มประเดิมเงินกองทุนที่ ๓,๐๐๐ ล้านบาทต่อปีเพื่อจะใช้เพื่อดูแลประชาชนคนไทยที่ต้องกลายเป็นพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวและขาดทุนทรัพย์ในการค้าขายเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจให้กับ โดยคาดหวังว่าพ่อแม่เลี้ยงเดี่ยวที่เดือดร้อนจากปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมจะใช้โอกาสจากกองทุนนี้ ทั้งนี้ในครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวบางครอบครัวที่อาจจะขาดทั้ง

พ่อและแม่ในการเลี้ยงดู แต่จะเป็นปู่ย่าตายายที่ทำหน้าที่เสมือนพ่อแม่แทนที่พ่อแม่จริงที่ให้กำเนิดแต่เสียชีวิตหรือทอดทิ้งลูกไปก็สามารถให้ผู้อุปการะที่เป็น ปู่ย่าตายาย ของเด็กสามารถใช้สิทธิตามนโยบายนี้ได้เช่นกัน พรรคมีความหวังว่านโยบายนี้จะช่วยอุดช่องว่างของสังคม ในการมีนโยบายนี้เพื่อช่วยเหลือให้ครอบครัวเลี้ยงเดี่ยวที่ขาดโอกาสเหมือนครอบครัวอื่นที่พร้อมหน้า นโยบายนี้จะเป็นกำลังใจเพื่อให้พวกเขาค้าเหล่านั้สามารถลุกขึ้นมาเริ่มต้นใหม่และสู้ต่อไปในสังคม

นโยบายที่ ๑๙. นโยบายลดค่าครองชีพด้วยการดำเนินนโยบายคนละครึ่งต่อเนื่อง ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท และนโยบายอัฟเกรดแอปเปาตังเพื่อให้เป็นเครื่องมือทางการเงินอย่างครบวงจร

พรรคมีนโยบายในช่วยเหลือในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้วยนโยบายคนละครึ่งอย่างต่อเนื่อง และอัฟเกรดนโยบายเปาตังเพื่อสามารถเป็นแอปออนเต็มจ่ายอย่างครบวงจร พรรคมีนโยบายในการใช้งบประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อดำเนินนโยบายในการช่วยเหลือและกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ด้วยนโยบายคนละครึ่งเป็นนโยบายดั้งเดิมที่ริเริ่มตั้งแต่สมัย พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ยังดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ซึ่งต่อมามีท่านได้เข้ามาเป็นสมาชิกพรรคและเคยดำรงตำแหน่งประธานกรรมการกำหนดแนวทางและยุทธศาสตร์ของพรรค นโยบายคนละครึ่งของพรรคในครั้งนั้นจึงเป็นเสมือนเรื่องจริงของพรรคที่ได้เคยดำเนินการแล้วได้รับเสียงตอบรับที่ดีจากประชาชนทั้งประเทศ ดังนั้นในการนำเสนอโยบายของพรรคในครั้งนี้ ทางพรรคจึงขอเสนอให้ดำเนินการโครงการคนละครึ่งอย่างต่อเนื่องด้วยงบประมาณ ๓๐,๐๐๐ ล้านบาทเพื่อช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจและช่วยบรรเทาปัญหาของประชาชนที่เกิดจากผลกระทบทางเศรษฐกิจ

นโยบายที่ ๒๐. นโยบายกู้บ้านด้วยดอกเบี้ยคงที่ ๓% ต่อปี ผ่อนยาวๆ ๓๐ ปี ไม่ต้องปวดหัวรีไฟแนนซ์

นโยบายนี้จะเป็นการปรับเปลี่ยนแนวทางการให้สินเชื่อกู้ซื้อบ้าน จากปัจจุบันที่ใช้ดอกเบี้ยลอยตัว Floating Rate เปลี่ยนเป็น ดอกเบี้ยคงที่ระยะยาว Long Term Fixed Rate เพราะในปัจจุบัน Floating Rate นั้นจะมีดอกเบี้ยราคาต่ำคงที่เพียงแค่ ๑-๓ ปีแรก หลังจากนั้นจะปรับขึ้นลงตามดัชนีธนาคาร เช่น MRR หรือ MLR ไปอีก ๓๐ ปี ซึ่งดอกเบี้ยจะขึ้นไปสูงตามสินเชื่อรูจกปกติ ทั้ๆ ที่ หลักประกันคือ บ้านและที่ดินที่ปกติเมื่อเวลาผ่านไป บ้านและที่ดินนั้นก็มืมูลค่าเพิ่มขึ้นตามธรรมชาติของหลักเศรษฐศาสตร์ และบ้านยังเป็นหลักประกันที่มันคงมีความเสี่ยงน้อย และถึงแม้ปัจจุบันจะมีกระบวนการ Refinance เพื่อลดดอกเบี้ยเป็นระยะๆ นั้นก็ยังเป็นช่องทางในการหารายได้ให้กับธนาคาร พรรคมีนโยบายที่จะทำให้ดอกเบี้ยกู้ซื้อบ้านลดลงมาอยู่ที่ ๓% ตลอดระยะเวลาการกู้ ๓๐ ปี

ซึ่งที่ผ่านมาพิสูจน์แล้วว่า นโยบาย Float Rate สำหรับที่อยู่อาศัยซึ่งมีหลักประกันที่มันคงนั้นเป็นการเอาเปรียบประชาชนที่ต้องการจะมีบ้านเป็นของตนเอง จึงได้เกิดการสร้างกำไรมหาศาลให้กับธนาคารมากเกินไป ดังนั้นนโยบายพรรคจะเปลี่ยนโครงสร้างในการออกสินเชื่อบ้านผ่านสถาบันทางการเงินของรัฐในการจับคู่

Matching Fund ที่ต้นทุนต่ำในการปล่อยสินบ้านเชือตรง และส่งเสริมการออกตราสารหนี้ที่มีสินเชือผู้อยู่อาศัยเป็นหลักประกัน Mortgage Backed Securities (MBS) เพื่อจะสร้างตลาดรองสินเชือที่อยู่อาศัย Secondary Mortgage Corporation SMC ให้เป็นเครื่องมือในการช่วยเหลือประชาชนในการมีบ้านเป็นของตัวเองในราคาที่เหมาะสม

นโยบายที่ ๒๑. นโยบายปฏิรูประบบเครดิตบูโร จ่ายจบลบประวัติ

นโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญของพรรคในการแก้ปัญหาหนี้สินของประชาชนคือ การรื้อระบบเครดิตบูโรที่พรรคมองว่าเป็นระบบไม่เป็นธรรมกับลูกหนี้ พรรคจึงมีนโยบายในเรื่องการรื้อระบบเครดิตบูโรเพื่อที่จะปลดพันนาการชีวิตและสร้างความเป็นธรรมแก่ลูกหนี้ พรรคขอเสนอที่จะการแก้ไขกฎหมายเครดิตบูโร (พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕) เพื่อคืนความเป็นธรรมให้กับประชาชนที่เป็นลูกหนี้และติดเครดิตบูโรเพื่อให้ให้เกิดการไม่เอื้อประโยชน์กับให้สถาบันการเงินหรือนายทุนต่างๆ รวมทั้งวางแนวทางใหม่ทีเมื่อหลังจากจ่ายหนี้หมด ระบบจะลบประวัติบุคคลที่ติดแบล็กลิสต์ออกทันที ไม่ต้องรอเคลียประวัติเป็นระยะเวลาอีก ๓ ปี เหมือนที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน เพื่อที่จะส่งบุคคลที่พลาดพลั้งทางการเงินสามารถกลับไปเริ่มต้นในการใช้ชีวิตได้อย่างปกติ

พรรคได้คำนึงถึงความยากลำบากในการดำรงชีวิตของประชาชนที่ต้องเป็นหนี้แล้วต้องเสียเวลาในการต้องรอให้ประวัติกลับมาขาวสะอาด เวลาที่เสียไปนั้นเป็นสิ่งมีค่าและมีผลอย่างมากในการที่บุคคลนั้นจะมีโอกาสในการพยายามลุกขึ้นยืนเพื่อกลับมาสู้ใหม่ในทางธุรกิจ หลังจากธุรกิจล้มและต้องเป็นหนี้อันเนื่องมาจากพิษของเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นพรรคมีนโยบายที่จะช่วยเหลือประชาชนที่สุจริตในการลบประวัติที่ไม่ดีทางการเงินจากการที่จะได้รับโอกาสในการรับการอนุมัติสินเชือใหม่ และด้วยดอกเบี้ยที่เป็นธรรมมากขึ้นจะสามารถเป็นตัวช่วยให้กับการเติบโตทางธุรกิจหรือประชาชนที่อยู่ในวงจรของเศรษฐกิจฐานรากของประเทศ

นโยบายที่ ๒๒. นโยบายปฏิรูประบบดอกเบี้ยบัตรเครดิตที่ไม่เป็นธรรม

นโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญของพรรคในการแก้ปัญหาหนี้สินของประชาชนคือ การรื้อระบบการคิดดอกเบี้ยที่ไม่เป็นธรรมกับลูกหนี้ พรรคจึงมีนโยบายในเรื่องการรื้อระบบการคิดดอกเบี้ยให้เป็นธรรมกับผู้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยให้กับบัตรเครดิต พรรคขอเสนอที่จะการแก้ไขระบบการคิดดอกเบี้ยใหม่ที่เป็นธรรมไม่เอื้อประโยชน์กับให้สถาบันการเงินหรือนายทุนต่างๆ โดยเฉพาะการคิดดอกเบี้ยบัตรเครดิต พรรคมีนโยบายในการออกกฎหมายในการควบคุมการเพื่อให้การเรียกเก็บดอกเบี้ยกับผู้ที่ใช้บัตรเครดิตให้เป็นธรรมมากขึ้น โดยจะเก็บดอกเบี้ยจากยอดหนี้ที่เหลือนำมาคำนวณ ไม่ใช่คำนวณเก็บจากยอดเงินที่กู้ยืมที่กระทำอยู่ในปัจจุบัน

เพราะในความเป็นจริงเมื่อประชาชนใช้บัตรเครดิตแล้วมีภาระดอกเบี้ยที่ต้องชำระ ทางสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าของบัตรเครดิตกำหนดการเรียกเก็บดอกเบี้ยจากการคำนวณยอดเงินต้น แต่ไม่ได้นำยอดเงินตามจริงที่ถูกต้องมาใช้ เพราะเมื่อหลังจากมีการจ่ายเงินต้นไปแล้วจะทำให้ยอดค้างลดลง ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับการคิดดอกเบี้ย ก็ควรที่จะนำยอดเงินค้างจริงมาเป็นยอดเงินเพื่อคำนวณหายอดดอกเบี้ยที่ต้องจ่าย ซึ่งในปัจจุบัน

สถาบันการเงินก็ยังนำยอดเงินต้นที่ใช้บัตรเครดิตนำมาเป็นตัวคำนวณเพื่อหายอดดอกเบี้ยที่ต้องชำระ ดังนั้นจึงเกิดความไม่เป็นธรรมกับประชาชนที่ต้องใช้หนี้บัตรเครดิต

พรรคคาดหวังว่านโยบายนี้จะสามารถช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายให้กับประชาชนในเรื่องค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจ่ายดอกเบี้ยบัตรเครดิตที่ประชาชนจะต้องจ่ายคืนให้สถาบันการเงินเพื่อที่จะสามารถปลดพันธนาการชีวิตและสร้างความเป็นธรรมแก่ลูกหนี้ ดังนั้นนโยบายหรือระบบการคิดดอกเบี้ยบัตรเครดิตที่ไม่เป็นธรรมจะสามารถเป็นตัวช่วยให้กับการเติบโตทางธุรกิจหรือประชาชนที่อยู่ในวงจรของเศรษฐกิจฐานรากของประเทศ

นโยบายที่ ๒๓. นโยบายนำการลดหย่อนภาษีด้วย LTF กลับมาด้วยเงื่อนไขเดิม ๑๕%-๕แสน-๕ปี

พรรคมีนโยบายในการนำการลดหย่อนภาษีด้วย LTF (Long Term Equity Fund) คืนกลับให้ประชาชนได้ใช้เพื่อการออมและได้รับสิทธิในการลดหย่อนภาษีของประชาชนผู้เสียภาษี นโยบายนี้จะเป็นจุดพลิกผันสำคัญและเริ่มต้นในการฟื้นคืนความเชื่อมั่นและดึงดูดเงินลงทุน โดยจะกระตุ้นและการสร้างแรงจูงใจในการเติบโตของตลาดหลักทรัพย์ โดยจะเสริมด้วยการยกเว้นภาษีทั้งเงินปันผล กำไรส่วนต่างราคา และดอกเบี้ย โดยไม่มีการหักลดหย่อนตัวคุณสำหรับผู้มีรายได้เกิน ๑.๕ ล้านบาทต่อปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการออมของประชาชนและเพื่อสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้ที่ลงทุนที่เป็นผู้เสียภาษี และรวมถึงการคืนนโยบาย LTF ให้กับประชาชนที่เสียภาษีเพื่อส่งเสริมการออม โดยเงื่อนไขเดิม ลดหย่อนภาษีร้อยละ ๑๕ สูงสุด ๕๐๐,๐๐๐ บาท เฉพาะ LTF โดยคงสิทธิการลดหย่อนภาษีในระยะเวลาการลงทุนไม่ต่ำกว่า ๕ ปีปฏิทิน ในสินทรัพย์หุ้นไทยร้อยละ ๗๕ โดยปีที่ใช้สิทธิ์ลดหย่อนได้ตั้งแต่ ๒๕๖๔ - ๒๕๗๔

เสาหลักที่ ๕ “สร้างประเทศสร้างสังคมคุณภาพ” กลุ่มนโยบายในเรื่องสังคมและสิ่งแวดล้อม

นโยบายที่ ๒๔. นโยบายปรับเพิ่มเงินยังชีพของผู้สูงอายุทุกคนเป็นเดือนละ ๑,๕๐๐ บาทเท่ากับทุกช่วงอายุ และสำหรับผู้สูงอายุที่เคยเสียภาษีให้รัฐมาตลอดรับสิทธิเบี้ยผู้สูงอายุเพิ่มเป็นเดือนละ ๒,๐๐๐ บาท

พรรคมีนโยบายในเรื่องการปรับเพิ่มเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยการเพิ่มเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากที่ปัจจุบันจ่ายแบบขั้นบันได ๖๐๐ - ๑,๐๐๐ บาท เป็น การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเดือนละ ๑,๕๐๐ บาท เท่ากับทุกช่วงอายุ เท่ากับใช้งบประมาณ ๒๕๒,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี (๑๔ ล้านคน * ๑,๕๐๐ บาท * ๑๒ เดือน) และเพิ่มสิทธิผู้สูงอายุที่เคยจ่ายภาษีจะได้รับเพิ่มอีก ๕๐๐ บาท ซึ่งจะมีผู้สูงอายุที่ทำงานและเคยจ่ายภาษีในอดีตที่ผ่านมาอย่างมีนัยสำคัญอยู่ประมาณจำนวน ๒.๑ ล้านคน เท่ากับผู้สูงอายุในส่วนนี้จะได้รับเบี้ยคนชรา ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน จึงจะใช้งบเพิ่มในส่วนนี้ ๑๒,๖๐๐ ล้านบาท (๒.๑ ล้านคน * ๕๐๐ บาท * ๑๒ เดือน) ดังนั้นรวมเป็นงบประมาณที่จะใช้เพื่อจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุในแต่ละปีทั้งสิ้นเท่ากับ ๒๖๔,๖๐๐ ล้านบาท เมื่อนำมาหักลบกับการจ่ายเบี้ยยังชีพในปัจจุบันที่มีงบประมาณอยู่ที่ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ดังนั้นจะมีการใช้งบประมาณเพิ่มเท่ากับปีละ ๑๖๔,๐๐๐ ล้านบาท

โดยพรรคให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาและเสริมสร้างสวัสดิการเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของผู้สูงอายุ เพราะพรรคมีความเชื่อว่าผู้สูงอายุทุกท่านในสังคมนั้นเป็นบุคลากรที่ทรงคุณค่าที่มีส่วนในการสร้างประโยชน์คุณูปการให้กับสังคมไทยตลอดในช่วงเวลาที่ผ่านมาของสังคมไทย ดังนั้นเพื่อให้การใช้ชีวิตของประชากรผู้สูงอายุในสังคมสามารถมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พรรคจึงมีนโยบายในการปรับเพิ่มเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเพื่อสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน การปรับอัตราเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทุกคนโดยที่จากที่ปัจจุบันมีการจ่ายแบบขั้นบันได ๖๐๐ - ๑,๐๐๐ บาท ตามช่วงอายุ ให้ปรับเพิ่มเท่ากันทุกคนเป็น ๑,๕๐๐ บาทต่อคนต่อเดือน โดยปรับให้จ่ายเบี้ยผู้สูงอายุเท่ากันทุกช่วงวัยตั้งแต่อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป และเพิ่มสิทธิผู้สูงอายุที่เคยจ่ายภาษีจะได้รับเพิ่มอีก ๕๐๐ บาท ดังนั้นงบประมาณในนโยบายเพิ่มเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุเท่ากับ ๒๖๔,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี เมื่อนำมาหักลบกับการจ่ายเบี้ยยังชีพในปัจจุบันที่มีงบประมาณอยู่ที่ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท จะเท่ากับมีการเพิ่มงบประมาณประจำปีเพิ่มอีก ๑๖๔,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี

พรรคคาดหวังว่าจากการนโยบายปรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากแบบขั้นบันไดจาก ๖๐๐ - ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน เป็นการจ่ายแบบเท่ากันทุกช่วงอายุที่ ๑,๕๐๐ บาทต่อเดือน และเพิ่มสิทธิผู้สูงอายุที่เคยจ่ายภาษีจะได้รับเพิ่มอีก ๕๐๐ บาท และในกรณีผู้สูงอายุที่เคยเสียภาษีจะได้รับเป็น ๒,๐๐๐ บาทต่อเดือน จะช่วยให้ผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นในการดำรงชีพ ซึ่งนโยบายนี้จะเป็นอีกนโยบายหนึ่งของพรรคที่สามารถสร้างความเท่าเทียมและลดความเหลื่อมล้ำของสังคมได้

นโยบายที่ ๒๕. นโยบายปรับขึ้นเบี้ยคนพิการจาก ๘๐๐ บาท เพิ่มให้เป็นเดือนละ ๑,๕๐๐ บาททุกคน และสำหรับผู้พิการที่เคยเสียภาษีให้รัฐมาตลอดรับสิทธิเบี้ยผู้สูงอายุเพิ่มเป็นเดือนละ ๒,๐๐๐ บาทและ นโยบายผลักดันให้คนพิการได้รับการบริการให้มีบัตรประจำตัวประชาชนทุกคน

พรรคมีนโยบายในเรื่องการปรับเบี้ยคนพิการให้เพิ่มขึ้นจาก ๘๐๐ บาท เป็น ๑,๕๐๐ บาทต่อเดือน และช่วยเหลือคนพิการให้มีโอกาสได้รับสิทธิคนพิการทุกคน นโยบายปรับเบี้ยคนพิการทุกคนเพิ่มขึ้นจาก ๘๐๐ บาท เป็น ๑,๕๐๐ บาทต่อเดือน สำหรับคนพิการ ๒.๒๕ ล้านคน และเพิ่มเติมคนพิการที่เสียภาษีอย่างมีนัยสำคัญจะได้รับเพิ่มอีก ๕๐๐ บาท สำหรับคนพิการ ๐.๓๓ ล้านคน รวมเป็นงบประมาณทั้งสิ้น ๔๒,๔๘๐ ล้านบาทต่อปี (๒,๒๕๐,๐๐๐ คน * ๑,๕๐๐ บาท * ๑๒ เดือน) + (๓๓๐,๐๐๐ * ๕๐๐ บาท * ๑๒ เดือน) โดยจะเป็นต้องจัดสรรเงินงบประมาณเพิ่มเติมจากที่ปกติใช้ต่อปีในกรณีจ่ายเบี้ย ๘๐๐บาทต่อเดือน อยู่ที่ ๒๑,๖๐๐ ล้านบาทต่อปี (๒,๒๕๐,๐๐๐ คน * ๘๐๐ บาท * ๑๒ เดือน) ดังนั้นจึงต้องมีการเพิ่มงบประมาณ ๒๐,๘๘๐ ล้านบาทต่อปี (๔๒,๔๘๐ลบ. - ๒๑,๖๐๐ลบ.)

พรรคมีนโยบายในการปรับเพิ่มเบี้ยยังชีพคนพิการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้การใช้ชีวิตของประชากรผู้พิการในสังคมสามารถมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยในปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีคนพิการ ๒.๒๕ ล้านคน และจะมีคนพิการที่ทำงานและเคยจ่ายภาษีในอดีตที่ผ่านมาอย่างมีนัยสำคัญอยู่ประมาณร้อยละ ๑๕ นับเป็นจำนวน ๓๓๐,๐๐๐ คน ซึ่งทั้งหมดจะได้รับโอกาสที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นผ่านการปรับเบี้ยคนพิการในครั้งนี้

และที่สำคัญพรรคยังมีนโยบายในการผลักดันให้คนพิการมีบัตรประจำตัวประชาชนทุกคน เนื่องจากในปัจจุบันผู้พิการยังไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอในการเดินทางไปทำบัตรประชาชน จึงเป็นเหตุให้ผู้พิการส่วนใหญ่มีแต่บัตรประจำตัวคนพิการแต่คนพิการส่วนใหญ่ยังไม่มีบัตรประจำตัวประชาชน จึงทำให้เสียโอกาสในการรับสิทธิต่างๆ ที่ผ่านการมอบสิทธิประโยชน์ต่างๆ จากภาครัฐที่ส่วนใหญ่นั้นจะดำเนินการรับสิทธิผ่านบัตรประชาชน ซึ่งผู้พิการส่วนใหญ่จริงๆ แล้วมีความต้องการที่จะมีบัตรประชาชนเหมือนบุคคลทั่วไป แต่ติดขัดด้านกายภาพทำให้แต่ละคนไม่สะดวกในการเดินทางไปทำบัตรประชาชนที่ว่าการอำเภอหรือสถานที่ๆ รัฐจัดให้ และก็ยังไม่มีหน่วยงานหรือทีมงานภาครัฐที่ทำหน้าที่เฉพาะในการออกบัตรประชาชนให้กับคนพิการ

ดังนั้นพรรคมีนโยบายที่จะอำนวยความสะดวกให้กับคนพิการ โดยจะให้มีการจัดตั้งทีมงานเคลื่อนที่เพื่อเดินทางไปออกบัตรประชาชนให้กับคนพิการถึงถิ่นที่อยู่ เพราะการอำนวยความสะดวกให้กับผู้พิการให้สามารถมีบัตรประชาชนนั้นจะเป็นการนำสิทธิต่างๆ ของภาครัฐไปถึงตัวผู้พิการโดยตรง

และพรรคยังมีนโยบายที่จะเชื่อมโยงข้อมูลรวมกันระหว่างฐานข้อมูลบัตรคนพิการและฐานข้อมูลบัตรประจำตัวประชาชนเพื่อให้สามารถตรวจสอบและอัปเดตข้อมูลของแต่ละฐานเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่างๆ กับคนพิการ เช่น การพิสูจน์สิทธิ การตรวจสิทธิประโยชน์ การอัปเดตข้อมูลผู้พิการให้ทันสมัย เป็นต้น

นโยบายที่ ๒๖. นโยบายสานต่อโครงการบ้านมั่นคงสำหรับที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

พรรคมีนโยบายสานต่อโครงการบ้านมั่นคงที่เคยเป็นโครงการเรือธงในอดีตสมัยที่ ท่านนายกประยุทธ์ จันทร์โอชา อดีตประธานคณะกรรมการกำหนดแนวทางและยุทธศาสตร์ของพรรคได้ดำเนินการจนเป็นผลงานที่สำคัญในรัฐบาลยุคช่วงที่ท่านดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นโยบายนี้เป็นนโยบายที่มีประโยชน์อย่างมาก สำหรับการแก้ปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย ผ่านการช่วยเหลือและการประสานงานของหน่วยงานภาครัฐ ได้มีการผลักดันจนเป็นส่วนหนึ่งของผลงานในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย

ทั้งนี้ นโยบายนี้ไม่ใช่นโยบายที่รัฐสร้างบ้านให้ฟรี แต่เป็นกระบวนการที่จะใช้ชุมชนเป็นแกนหลักในการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัย โดยอาศัยการรวมกลุ่มของชาวบ้านที่บุกรุกที่ดินหรืออยู่ในสลัมเพื่อรวมตัวกันจัดตั้งเป็นสหกรณ์เคหสถาน โดยการช่วยในการบริหารจัดการของ สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พอช.) ซึ่งในเรื่องการจัดการที่ดินนั้น ทาง พอช. จะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยประสานการเช่าที่ดินเดิมที่ถูกบุกรุกอยู่ เพื่อดำเนินการให้การเช่าที่นั้นเป็นการดำเนินการที่ถูกกฎหมาย หรือหาที่ดินใหม่เพื่อปลูกสร้างบ้าน และช่วยเหลือในการจัดหาสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ โดยให้สินเชื่อเพื่อให้สามารถสร้างบ้านได้ในราคาประหยัด และรัฐก็ดำเนินการสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาสาธารณูปโภคตามความเหมาะสมผ่านงบประมาณปกติของหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง

นโยบายที่ ๒๗. นโยบายสิ่งแวดล้อมในการกำจัดขยะพิษ ประเทศไทยไม่ใช่ถังขยะของโลก

พรรคมีนโยบายในการจัดการขยะอันตรายและขยะพิษของประเทศไทยมุ่งเน้นไปที่การเปลี่ยนผ่านสู่ เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และการบังคับใช้กฎหมายใหม่ที่เข้มงวดขึ้น โดยมีประเด็นสำคัญ คือ การผลักดันกฎหมายความรับผิดชอบต่อผลิตภัณฑ์ (Extended Producer Responsibility) ที่จะกำหนดให้ ผู้ผลิตต้องรับผิดชอบต่อขยะ ทั้งขยะอิเล็กทรอนิกส์ (E-Waste) โดยผู้ผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและมือถือต้องมีจุดรับคืน (Take-back System) และแผนการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ชัดเจน กรมควบคุมมลพิษ

รวมทั้ง การผลักดันนโยบายกำจัดขยะอุตสาหกรรมและกากพิษ โดยจะออกระเบียบ ข้อบังคับ ให้มีการจัดทำระบบการติดตามดิจิทัล กับโรงงานทุกแห่งที่ต้องรายงานการเคลื่อนย้ายกากอุตสาหกรรมผ่านระบบ GPS และคิวอาร์โค้ดแบบ Real-time เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการลักลอบการนำขยะพิษไปทิ้งในที่ดินส่วนบุคคลหรือแหล่งน้ำ ซึ่งอยู่บนความรับผิดชอบต่อตรวจสอบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งการปรับปรุงเพิ่มโทษบทลงโทษทางอาญาและทางแพ่งให้สูงขึ้นสำหรับโรงงานหรือรถขนส่งที่ทิ้งขยะพิษไม่ถูกวิธี

และนโยบายในการจัดการขยะอันตรายในครัวเรือน (Household Hazardous Waste) รัฐจะกำหนดให้ท้องถิ่นจัดตั้งระบบแยกเก็บขยะพิษตามบ้าน ให้มีจุดรับทั้งขยะอันตราย เพิ่มจุดรับทั้ง หลอดไฟ แบตเตอรี่ กระป๋องสเปรย์ และยาหมดอายุ ตามห้างสรรพสินค้าและตามแหล่งชุมชน รวมทั้งกำหนดมาตรการจัดตารางวันเก็บขยะพิษ ให้มีตารางรถเข้าจัดเก็บขยะอันตรายแยกจากขยะทั่วไปอย่างน้อยเดือนละ ๑ - ๒ ครั้ง

และสุดท้ายพรรคจะดำเนินการผลักดันนโยบายประเทศไทยไร้ขยะพิษนำเข้าอย่างเด็ดขาด โดยการยกเลิกและห้ามการนำเข้าเศษพลาสติกและขยะอิเล็กทรอนิกส์อย่างสิ้นเชิง โดยจะประกาศใช้มาตรการห้ามนำเข้าขยะจากต่างประเทศอย่างเด็ดขาด เพื่อป้องกันไม่ให้ไทยเป็นที่ทิ้งขยะพิษของโลก รวมทั้งมีนโยบายในการกำหนดโทษของผู้ที่กระทำผิดอย่างเด็ดขาด และมอบนโยบายและสนับสนุนให้กับหน่วยงานที่กำกับดูแลเพื่อให้สามารถกำกับดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นโยบายที่ ๒๘. นโยบายเด็กไทยฟันไม่ผุ รัฐจัดบริการเคลือบหลุมร่องฟันฟรีเพื่อสุขภาพฟันของเด็กทุกคน

พรรคมีนโยบายในการป้องกันสุขภาพฟันให้กับเด็กไทยในอายุแต่ละช่วงปี ๖ - ๑๒ ปี นโยบายสวัสดิการการเคลือบหลุมร่องฟันให้กับเด็กไทย จะดำเนินการด้วยงบประมาณการเคลือบหลุมร่องฟันรวมทั้งสิ้น ๘๐๐ ล้านบาทต่อปี โดยให้เป็นสวัสดิการกับเด็กไทย ๕๐๐,๐๐๐ คนต่อปี เหนาะเคลือบทั้งปาก รายละเอียด ๑,๖๐๐ บาท ตามข้อมูลงานวิจัยแสดงให้เห็นว่าการดูแลรักษาฟันให้ดีตั้งแต่ยังเด็กจะมีผลอย่างมาก การเคลือบหลุมร่องฟันในเด็กจะสามารถลดอัตราฟันผุของบุคคลนั้นเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้ถึง ๘ เท่า โดยมีแหล่งอ้างอิงหลักจาก CDC (Centers for Disease Control and Prevention) ของสหรัฐอเมริกา

ดังนั้นการเคลือบหลุมร่องฟันจึงเป็นการป้องกันสุขภาพของคนไทยทุกคนให้มีพื้นฐานสุขภาพฟันที่ดีโดยเริ่มต้นสำหรับเด็กที่อายุตั้งแต่ ๖ ปี ไปจนถึงอายุ ๑๒ ปี ซึ่งจะจัดอยู่ในช่วงอายุที่ยังไม่ค่อยมีความสามารถในการดูแลฟันและช่องปากของตัวเองได้ดีเพียงพอ ดังนั้นสวัสดิการในการเคลือบหลุมร่องฟันของเด็กจะช่วยทำให้สุขภาพฟันและช่องปากของเด็กเหล่านั้นอยู่ในสภาพที่ดีพร้อมที่จะดูแลตัวเองต่อไปได้ดีเมื่อเติบโตขึ้น ดังนั้นเพื่อป้องกันฟันผุในระยะยาวให้กับคนไทย พรรคเสนอนโยบายให้รัฐจัดให้มีการบริการเคลือบหลุมร่องฟัน (Sealant Program) ให้กับเด็กไทยอายุ ๖-๑๒ ปีทุกคน โดยในปัจจุบันแต่ละปีจะมีเด็กในช่วงอายุปีเดียวกันประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน โดยโครงการจะเริ่มที่เด็กตั้งแต่อายุครบ ๖ ปีในปีงบประมาณ ๒๕๖๙ เป็นต้นไป โดยรัฐจัดสรรงบประมาณ ๘๐๐ ล้านบาทต่อปี จะใช้งบในการเคลือบฟันเด็ก ๑๖ ซีก อยู่ที่ราคาเหมาคิดเป็นซีกละ ๑๐๐ บาท เท่ากับ ๑,๖๐๐ บาทต่อเด็กหนึ่งคน รวมเป็นงบประมาณ ๘๐๐ ล้านบาทต่อปีสำหรับเด็กที่เกิดในปีนั้นๆ ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน

โดยทางพรรคมีแผนที่จะใช้งบประมาณจากการเก็บภาษีเครื่องดื่มประเภทน้ำหวานและโซดาเพิ่ม เพื่อให้ได้งบประมาณมาใช้ในการสร้างสวัสดิการของเรื่องสุขภาพฟันและช่องปากสำหรับเด็กไทย ซึ่งเด็กที่ได้เคลือบฟันจะมีโอกาสฟันผุน้อยกว่าปกติถึง ๘ เท่า เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ และถือว่าเป็นการลงทุนเพื่อสุขภาพอนาคตของชาติในรูปแบบ “ป้องกันมากกว่าแก้ไข”

นโยบายที่ ๒๙. กองทุนพัฒนาการกีฬาเพื่อสวัสดิการคนกีฬา

พรรคมีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดสรรและบริหารงบประมาณกองทุนพัฒนาการกีฬาให้ชัดเจนในเรื่องของการนำมาเป็นสวัสดิการของนักกีฬาไทย โดยนโยบายของพรรคในการกำหนดวัตถุประสงค์ของกองทุนพัฒนาการกีฬา เพื่อเป็นการให้นโยบายที่มอบให้คณะกรรมการกองทุนการ

กีฬาพิจารณาในการใช้งบประมาณเพื่อมุ่งประโยชน์โดยตรงสำหรับให้เป็นสวัสดิการให้กับนักกีฬาเป็นสำคัญ เพราะงบประมาณที่นำมาใช้ในกองทุนกีฬานี้มาจากภาษีสุรยาสูบร้อยละ ๒ ดังนั้นการที่จะใช้เงินกองทุนก็ควรที่จะมุ่งเงินไปที่สวัสดิการให้กับนักกีฬาที่ได้เสียสละร่างกายในการทำประโยชน์สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ

ดังนั้นควรที่จะมีการพิจารณาจัดสรรเพิ่มวงเงินในเรื่องสวัสดิการต่างๆ ของนักกีฬาให้มากขึ้น และรวมทั้งเพิ่มชนิดประเภทของกีฬาให้ครอบคลุมมากขึ้น โดยนโยบายนี้จะกำหนดให้กรรมการกองทุนพัฒนาการกีฬาหรือผู้เกี่ยวข้องกับนักกีฬาควรมีการพิจารณาเพิ่มวงเงินที่ใช้จัดสรรในเรื่องสวัสดิการนักกีฬาให้เหมาะสม และครอบคลุมในทุกประเภทกีฬา ยกตัวอย่างเช่น การสนับสนุนนักกีฬามวยตาม พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ.๒๕๔๒ ควรมีการเพิ่มสวัสดิการให้กับนักกีฬาหรือผู้ที่ได้รับสิทธิ์ตามกฎหมายสามารถ เพื่อให้สามารถได้รับอัตราเงินอุดหนุนจากกองทุนอย่างเหมาะสม ให้เทียบเท่ากับค่าครองชีพที่สูงขึ้นในปัจจุบัน เช่น ค่าปลงศพควรปรับขึ้นจาก ๑๕,๐๐๐ บาทให้เป็น ๒๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่อกรณีสำหรับนักกีฬาหรือผู้เกี่ยวข้องที่ได้ลงทะเบียนกับทางการกีฬาที่มีประมาณ ๒,๓๐๐ คน หรือการดูแลสวัสดิการของนักกีฬาคนพิการที่เป็นตัวแทนสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศก็สมควรที่จะได้รับการดูแลด้วยสวัสดิการที่เหมาะสมเช่นกัน

เสาหลักที่ ๖ “เกษตรมั่นคง ประเทศยั่งยืน” กลุ่มนโยบายในเรื่องเกษตรกร

นโยบายที่ ๓๐. นโยบาย “ปุ๋ยถูก” ผลิตปุ๋ยเพื่อเกษตรกรราคากระสอบละ ๕๐๐ บาท และจัดตั้งรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินการในเรื่องการจัดการปัจจัยการผลิตต่างๆ ของเกษตรกร พร้อมสร้างปุ๋ยสั่งตัดให้กับเกษตรกร และแนวทางในการผลิตปุ๋ยจากแหล่งก๊าซธรรมชาติของไทย

พรรคมีนโยบาย“ปุ๋ยถูก” เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในเรื่องการสนับสนุนปัจจัยการผลิต เพื่อเป็นการลดต้นทุนให้เกษตรกร นโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมปุ๋ยเพื่อผลิตปุ๋ยในประเทศ สร้างความมั่นคงในภาคเกษตร และลดการนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งประเทศไทยในส่วนพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีแร่โปแตชอยู่มากเพียงพอและในปัจจุบันก็มีการทำเหมืองแร่โปแตชในจังหวัดอุดรธานี ชัยภูมิ และ นครราชสีมา เพื่อที่รัฐจะสามารถกำกับราคาปุ๋ยซึ่งเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญให้กับเกษตรกร พรรคจึงมีนโยบายที่จะกลับมาให้รัฐเป็นผู้ดำเนินการผลิตปุ๋ยในประเทศเพื่อช่วยลดต้นทุนให้เกษตรกรอย่างเช่นในอดีตที่เคยมีการจัดตั้ง บริษัท ปุ๋ยแห่งชาติ จำกัด (National Fertilizer Public Company Limited) ซึ่งก่อตั้งขึ้นในปี ๒๕๒๕ ภายใต้โครงการปุ๋ยแห่งชาติของภาครัฐเพื่อผลิตปุ๋ยเคมีทดแทนการนำเข้า แต่ประสบปัญหาในการดำเนินการเพราะในขณะนั้นรัฐได้ใช้วิธีมอบสัมปทานให้กับเอกชนในการดำเนินการและเข้าไปแบ่งปันผลผลิตร้อยละ ๒๐ ของผลผลิตที่ได้ ซึ่งทำให้เอกชนที่รับสัมปทานในการดำเนินการยังค้างหนี้ชำระภาครัฐอยู่ ๔,๐๐๐ ล้านบาท

จนผ่านมาถึงปัจจุบันเกษตรกรก็ยังไม่สามารถได้รับประโยชน์จากแร่โปแตชซึ่งเป็นทรัพยากรของประเทศได้ ดังนั้นพรรคมีนโยบายในการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจที่จะดำเนินการในเรื่องของปัจจัยการผลิตเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร เช่น ปุ๋ย สารอินทรีย์ในการกำจัดศัตรูพืช และอื่นๆ เพื่อที่รัฐจะเป็นผู้ดำเนินการทั้งหมดทั้งในส่วนของการผลิตและจัดหา อย่างเช่นเรื่องปุ๋ย ถ้ารัฐสามารถนำแร่โปแตชที่มีนั้นมาซื้อขายแลกเปลี่ยนเพื่อให้ได้มาหรือจัดหาแม่ปุ๋ยอื่นที่เราสามารถผลิตปุ๋ยสูตรต่างๆ ที่เหมาะสมกับพื้นที่ที่จะทำการเกษตร และจะสามารถจัดจำหน่ายปุ๋ยราคาถูกให้กับเกษตรกรได้เพราะรัฐมีแร่โปแตชเป็นต้นทุนของภาครัฐ ที่จะใช้ดำเนินการซื้อขายหรือแลกเปลี่ยนแม่ปุ๋ยชนิดอื่น เพื่อนำมาผลิตปุ๋ยและจัดจำหน่ายราคาถูกให้กับเกษตรกรภายใต้แบรนด์ “ปุ๋ยแห่งชาติ” โดยมีเป้าหมายในการผลิตและจัดหาปุ๋ยราคาถูกเพื่อเกษตรกรราคากระสอบละ ๕๐๐ บาท ในขนาดกระสอบ ๑๕ กิโลกรัม ซึ่งจะพัฒนาไปเป็น “ปุ๋ยสั่งตัด” ซึ่งจะเป็นการผลิตปุ๋ยจากการที่นำดินที่ชาวบ้านใช้ในการเพาะปลูก มาวิเคราะห์เพื่อที่จะผลิตปุ๋ยตามสูตรที่เหมาะสมกับพื้นที่ได้วิเคราะห์ไว้แล้ว เพราะแม่ปุ๋ยหรือสูตรปกติอาจจะเหมาะกับพื้นที่เพาะปลูกทั่วไป แต่เมื่อใช้กับบางพื้นที่แล้วอาจจะไม่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพได้สูงสุดเหมือนกับการกำหนดหรือสั่งตัดปุ๋ยตามสูตรที่จะใช้เฉพาะกับพื้นที่นั้นๆได้ โดยการดำเนินการในการที่รัฐจะสามารถนำแร่โปแตชขึ้นมาใช้เพื่อเป็นปุ๋ยสำหรับภาครัฐเพื่อทำประโยชน์ให้กับเกษตรกร นอกจากนี้จะมีนโยบายที่จะหาแนวทางในการที่รัฐจะเป็นผู้จำหน่ายปุ๋ยยูเรียจากแหล่งก๊าซธรรมชาติของไทยที่สามารถผลิตได้จากกระบวนการปิโตรเคมี โดยจะใช้งบประมาณในการดำเนินการในการเริ่มต้นประมาณการไว้ที่ ๔,๐๐๐ ล้านบาท (จากค่าสัมปทานคงค้างที่เอกชนที่ดำเนินการเหมืองโปแตชยังค้างหนี้ชำระภาครัฐ)

**นโยบายที่ ๓๑. นโยบาย ข้าวเปลือก ๑๕,๐๐๐ บาท เปลี่ยนชานาให้กลายเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์ข้าวถุง
ยกระดับความเป็นอยู่ของชาวนาที่อยู่ในโครงการสามารถมีรายได้สูงถึง ๓๗,๕๐๐ บาทต่อเดือน**

พรรคมีนโยบาย “ข้าว ๑๕,๐๐๐ บาทต่อตัน” เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ทำนาปลูกข้าวซึ่งเป็นเกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศ โดยรัฐจะเข้าไปเป็นผู้ดำเนินการเป็นคนกลางทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและจัดจำหน่ายข้าวให้กับผู้บริโภคโดยตรงผ่านแพลตฟอร์มการจำหน่ายข้าวสารของภาครัฐ การที่ภาครัฐเข้าไปทำหน้าที่เป็นคนกลางในการดำเนินการจะเป็นเสมือนตัวช่วยให้กับชาวนาไทย ทั้งในเรื่องการยกระดับการผลิตและการจัดจำหน่าย ที่ผ่านมาชาวนาเป็นเพียงผู้ทำนาปลูกข้าวให้ได้มาซึ่งข้าวเปลือก และเมื่อขายข้าวเปลือกให้กับพ่อค้าแล้ว ชาวนาจะได้รับเงินค่าข้าวเปลือกน้อยมากเมื่อเทียบกับข้าวสารที่นำไปแปรรูปจนถึงมือผู้บริโภค

ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาข้าวราคาตกต่ำอย่างยั่งยืนและเป็นรูปธรรมในการยกระดับความเป็นอยู่ของชาวนาให้สามารถมีรายได้สูงถึง ๓๗,๕๐๐ บาทต่อเดือน พรรคจึงมีนโยบายในการให้ภาครัฐเข้าไปช่วยบริหารจัดการให้กับชาวนาทั้งในเรื่องการยกระดับการผลิต การแปรรูป และการจัดจำหน่าย เพราะเมื่อรัฐเข้าไปดำเนินการเป็นส่วนรวมก็จะสามารถลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลงและเพิ่มประสิทธิภาพของผลผลิตให้สูงขึ้นได้ โดยเฉพาะการที่รัฐจะเป็นเสมือนหุ้นส่วนที่ทำหน้าที่เป็นคนกลางที่จะดำเนินการในเรื่องกระบวนการงานต่างๆ ที่อยู่วงจรการค้าข้าว (เฉพาะในส่วนการบริโภคข้าวภายในประเทศ) ซึ่งรัฐจะเป็นผู้กำกับและดำเนินการตั้งแต่ข้าวเปลือกออกจากมือชาวนาไปจนถึงกลายเป็นข้าวสารที่อยู่ในมือผู้บริโภค ทั้งในเรื่อง การเกี่ยวข้าว การอบข้าว การสีข้าว การบรรจุข้าว การเก็บข้าว การสั่งซื้อข้าว การขนส่งข้าว และ การเก็บเงินจากผู้บริโภค จะทำให้ชาวนามั่นใจว่าจะได้รับผลประโยชน์จากการขายข้าวอย่างเต็มที่

ดังนั้นเมื่อรัฐเข้าไปช่วยดำเนินการในฐานะคนกลางในกระบวนการต่างๆ ที่กล่าวมาจะทำให้ชาวนาหรือกลุ่มชาวนา สามารถเปลี่ยนจากการขายข้าวเปลือกตันละ ๗,๐๐๐ บาทมาเป็นการขายข้าวสารได้ไม่ต่ำกว่าตันละ ๑๕,๐๐๐ บาท ซึ่งจะทำให้ชาวนาและครอบครัวแต่เดิมมีรายได้จากการทำนาแล้วขายข้าวเปลือก จะเปลี่ยนมาเป็นมีรายได้และกำไรจากการขายข้าวสารโดยตรงไปยังผู้บริโภค ชาวนาและครอบครัวจะทำหน้าที่ปลูกข้าวตามปกติที่เคยทำมา ส่วนกระบวนการต่างๆ หลังจากนั้นจะปล่อยให้เป็นที่ของรัฐในการดำเนินการ ได้แก่ การเกี่ยวข้าว การอบข้าว การสีข้าว การบรรจุข้าว การเก็บ การจำหน่ายข้าว การสั่งซื้อข้าวจากผู้บริโภคผ่านแพลตฟอร์ม การขนส่งข้าว การเก็บเงินจากผู้บริโภค และการนำส่งเงินค่าข้าวให้กับชาวนา

นโยบายนี้รัฐจะร่วมดำเนินการกับชาวนารายย่อยที่ลงทะเบียนแต่ละครอบครัวจะมีโควตาการจำหน่ายข้าวต่อ ๑ รอบการปลูกข้าวได้ครอบครัวละ ๑๕ ตันข้าวเปลือก (การปลูกข้าวจะคิดที่ ๒ รอบต่อปีเป็นข้าวนาปีและนาปรัง) ซึ่งชาวนาและครอบครัวจะผลิตเป็นปริมาณข้าวสารรวม ๑๐ ตันข้าวสาร ซึ่งเท่ากับ ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัมข้าวสาร เมื่อนำมาแปรรูปเป็นข้าวสารถุงละ ๕ กิโลกรัมจะได้ปริมาณข้าวสาร ๒,๐๐๐ ถุง โดยในการสั่งซื้อข้าวสาร ๕ กิโลกรัมราคาตลาดต่ำสุดจะอยู่ที่ถุงละ ๑๕๐ บาท ดังนั้นชาวนาแต่ละครอบครัวจะ

สามารถขายข้าวได้ ๓๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อรวมกับรำข้าวปลายข้าวและแกลบจะทำให้มีรายได้เพิ่มอีก ๗๕,๐๐๐ (๕,๐๐๐ บาท * ๑๕ ตัน) รวมแล้วจะได้ราคาขายข้าวสารและผลิตภัณฑ์เกี่ยวเนื่องทั้งสิ้น ๓๗๕,๐๐๐ บาท ต่อการปลูกข้าว ๑ รอบในปริมาณข้าวที่ปลูก ๑๕ ตันข้าวเปลือกของชาวนา เมื่อขายถึงมือผู้บริโภคแล้ว รัฐจะนำรายได้แบ่งรายได้ออกเป็น ๒ ส่วนคือ เงินขายสินค้าสำหรับชาวนาจะได้รับเงินเป็นเงิน ๒๒๕,๐๐๐ บาท มาจ่ายคืนให้ชาวนาซึ่งเป็นรายได้ต่อการเพาะปลูกในการขายข้าวสาร และรัฐจะได้รับส่วนที่เหลือเพื่อนำไปเป็นต้นทุนในการดำเนินการบริหารจัดการต่อไปซึ่งจะเท่ากับ ๑๕๐,๐๐๐ บาท สรุปว่าชาวนาจะสามารถมีรายได้จากการขายข้าวที่เป็นแบรนด์ข้าวสารของตนเองให้กับประชาชนจากข้าวเปลือกของตนเองในแต่ละพื้นที่ได้ในราคา ๒๒๕,๐๐๐ บาท ต่อ ๑๕ ตันข้าวเปลือก ต่อรอบ เมื่อนำมาคำนวณจะได้ตัวเลขที่เป็นราคาข้าวเปลือกจะเป็นราคาที่ชาวนาขายข้าวเปลือกได้ที่ราคา ๑๕,๐๐๐ บาทต่อตัน

ดังนั้นชาวนาจะมีรายได้ ๑ รอบต่อระยะ ๖ เดือน ชาวนาจะมีรายได้จากการขายข้าว ๑๕ ตันข้าวสาร อยู่ที่ ๒๒๕,๐๐๐ บาท คิดเป็น ราคาข้าวที่ชาวนาได้รับกิโลกรัมละ ๑๕ บาท (๒๒๕,๐๐๐บาท / ๑๕ ตันข้าวเปลือก) ซึ่งในรอบการปลูกข้าว ๑ รอบ ชาวนาจะมีรายได้ ๒๒๕,๐๐๐ บาทในระยะเวลา ๖ เดือน ดังนั้นใน ๑ ปี ของวงรอบการปลูกข้าวของประเทศจะมีวงรอบให้ดำเนินการปลูกข้าวได้ ๒ รอบที่เป็นข้าวนาปีและข้าวนาปรัง จึงทำให้ชาวนาที่อยู่ในโครงการมีรายได้ทั้งสิ้น ๔๕๐,๐๐๐ บาทต่อปี คิดเป็นรายได้เฉลี่ยของชาวนาและครอบครัวจะมีรายได้เฉลี่ย ๓๗,๕๐๐ บาทต่อเดือนในระยะเวลาตลอดทั้งปี

ตามปกติการค้าขายข้าวในตลาดการค้าข้าวนั้นจะแบ่งเป็น ๒ กลุ่มใหญ่ ได้แก่ กลุ่มผู้ค้าข้าวส่งออกต่างประเทศ และ กลุ่มผู้ค้าข้าวรายใหญ่ภายในประเทศ ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้ชาวนาและครอบครัวหลุดพ้นจากวงจรการค้าข้าวที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ และสามารถยกระดับครัวเรือนให้มีรายได้สูงถึง ๓๗,๕๐๐ บาทต่อเดือน นโยบายนี้จึงถูกนำเสนอเพื่อที่จะสร้างให้ชาวนากลายเป็นผู้ค้าข้าวรายย่อยภายในประเทศ ที่สามารถสร้างแบรนด์ข้าวของตนเองได้โดยผ่านการร่วมมือเป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐ

โดยการดำเนินการเป็นส่วนรวมจากภาครัฐเพื่อให้ข้าวเปลือกจากชาวนาแปรรูปกลายเป็นข้าวสารในมือผู้บริโภคด้วยต้นทุนที่ต่ำที่สุด ซึ่งรวมถึงกระบวนการต่างๆ ที่ชาวนาและภาครัฐจะดำเนินการร่วมกันผ่านระบบแพลตฟอร์มในการส่งจองใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร ทั้งที่เป็นเครื่องจักรและอุปกรณ์เครื่องมือ และรวมถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้องในส่วนต่างๆ อาทิเช่น การจัดการรถเกี่ยวข้าวและคนขับ การจัดการขนข้าวเปลือกไปส่งในพื้นที่ตาก การจัดหาพื้นที่เก็บข้าวเปลือกก่อนสี การจัดการสีข้าวหรือเครื่องจักรในการสีข้าว การจัดการรถหรือเครื่องจักรเพื่อดำเนินด้านการบรรจุภัณฑ์ การจัดการขนส่งข้าวสารถุงที่พร้อมแล้วส่งถึงมือผู้บริโภคที่ได้ดำเนินการสั่งซื้อผ่านแพลตฟอร์มการสั่งซื้อข้าวสารราคาถูกจากภาครัฐและชาวนาโดยตรง

โดยสรุปกลยุทธ์ในการดำเนินการตามนโยบายที่พรรคนำเสนอในครั้งนี้ คือการสร้างแบรนด์ข้าวสารที่เป็นผลผลิตทางการเกษตรของชาวนาแต่ละครัวเรือนหรือแต่ละกลุ่มการผลิต สามารถส่งตรงถึงผู้บริโภคทั่ว

ประเทศโดยให้รัฐดำเนินการผ่านหน่วยงานรัฐที่ตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อที่จะทำหน้าที่เป็นผู้บริหารจัดการหรือแทนที่พ่อค้าคนกลางแต่จะดำเนินการในฐานะผู้สนับสนุน ส่งเสริม หรือแม้กระทั่งร่วมเป็นหุ้นส่วนกับชาวนาแต่ละครัวเรือนหรือแต่ละกลุ่มการผลิตโดยตรงโดยไม่ได้หวังผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินกลับเข้าสู่รัฐ แต่จะทำให้ชาวนาสามารถได้รับผลประโยชน์ในการขายข้าวอย่างเต็มที่ ไม่ถูกเอาเปรียบจากธุรกิจต่างๆ อีกต่อไป ทั้งจาก ธุรกิจโรงสี ธุรกิจแปรรูป ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจค้าขายข้าวสาร ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการค้าข้าวต่างๆ หรือแม้กระทั่งนายทุนผู้ให้เงินกู้กับชาวนา

งบประมาณในการดำเนินการ จะเป็นรูปแบบของเศรษฐกิจแบ่งปัน ร่วมลงทุนระหว่าง รัฐและชาวนา โดยรัฐจะจัดตั้งรัฐวิสาหกิจเพื่อการดำเนินการช่วยเหลือชาวนาในการค้าข้าวในประเทศ โดยจะนำร่องในการผลิตและขายข้าวสารแทนชาวนาที่ ๑ ล้านตันข้าวสาร ชาวนา ๑๐๐,๐๐๐ ครอบครัวยังได้ประโยชน์ครอบครัวละ ๒๒๕,๐๐๐ บาท (๑๕ ตันข้าวเปลือก * ๑๕,๐๐๐บาท) ดังนั้นรัฐจะได้ส่วนแบ่งอยู่ที่ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ต่อข้าวสาร ๑๐ ตัน ดังนั้น รัฐจะมีเงินเพื่อบริหารจัดการอยู่ที่ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท (๑๐๐,๐๐๐ ครอบครัวยัง * ๑๕๐,๐๐๐ บาท) ดังนั้นงบประมาณที่รัฐจะจัดตั้งรัฐวิสาหกิจเพื่อการนี้ที่ด้วยทุนประเดิมที่รัฐจัดสรรให้ดำเนินการอยู่ที่ ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท

นโยบายที่ ๓๒. นโยบายต่อเนื่องการพักหนี้เกษตรกรรายย่อย ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ต่อไปอีก ๓ ปี ต่อเนื่องเมื่อจบโครงการปี ๖๙ และ นโยบายเพิ่มรายได้เกษตรกรสวนปาล์มด้วย พ.ร.บ.ส่งเสริมอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน เพื่อให้สามารถขายปาล์มน้ำมันได้ กิโลละ ๖ บาท

พรรคมีนโยบายส่งเสริมให้พักหนี้เกษตรกรและนโยบายเพิ่มรายได้เกษตรกรสวนปาล์มโดยกฎหมายส่งเสริมดูแลปาล์ม กิโลละ ๖ บาทสำหรับ นโยบายส่งเสริมการพักหนี้เกษตรกรรายย่อยที่มีหนี้ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ พักชำระทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยเป็นเวลา ๓ ปีต่อเนื่องเมื่อครบกำหนดโครงการเดิมที่จะหมดลงในปี ๒๕๖๙

นโยบายส่งเสริมให้เกษตรกรสวนปาล์มสามารถขาย ปาล์มน้ำมันได้ ๖ บาทต่อกิโลกรัม ซึ่งเป็นเกษตรกรส่วนใหญ่ของประเทศในพื้นที่บริเวณภาคใต้ของไทย โดยนโยบายของพรรคในเรื่องการยกระดับราคาปาล์มให้ไม่ต่ำกว่า ๖ บาทต่อกิโลกรัม ผ่าน พ.ร.บ.ฉบับใหม่ที่จะออกมาเพื่อกำกับดูแลเรื่องปาล์มโดยเฉพาะ โดยพรรคได้นำเสนอ พ.ร.บ. ส่งเสริมอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์จากปาล์มน้ำมัน พ.ศ. ไปแล้วในฐานะที่พรรคได้มีโอกาสกำกับดูแลกระทรวงอุตสาหกรรมขณะที่เป็นพรรคร่วมรัฐบาลในช่วงปี ๒๕๖๘ ที่ผ่านมา เพื่อวางรากฐานการบริหารจัดการปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร โดยเน้นการสร้างเสถียรภาพด้านรายได้ให้แก่เกษตรกรในระยะยาวและ การบริหารจัดการอุปสงค์และอุปทานอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งในส่วนองเกษตรกรผู้ผลิตและผู้บริโภค

โดยมีรายละเอียดสาระสำคัญ อาทิเช่นโครงสร้างการบริหารจัดการที่จะยึดรูปแบบเดียวกับ "พ.ร.บ. อ้อยและน้ำตาลทราย" เพื่อสร้างระบบแบ่งปันผลประโยชน์ที่สอดคล้องกันทั้งห่วงโซ่อุปทาน ผ่านการจัดตั้งหน่วยงานใหม่ในแผนการจัดตั้ง กรมอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน หรือ สำนักงานส่งเสริมปาล์มน้ำมันและผลิตภัณฑ์ปาล์มน้ำมัน โดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ดูแลและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร เพื่อทำหน้าที่ในการประกันรายได้ที่เป็นธรรม

โดยกฎหมายพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเปิดทางให้เกษตรกรชาวสวนปาล์มมีโอกาสได้รับส่วนแบ่งจากผลิตภัณฑ์แปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น (High Value Added) ไม่ใช่เพียงแค่การขายผลสดเท่านั้น และยังเปิดโอกาสให้เป็นผู้กำหนดมาตรฐานและหน้าที่สำหรับผู้เกี่ยวข้องให้ชัดเจน ตั้งแต่โรงเรือนเพาะชำ ลานเท โรงงานสกัด ไปจนถึงผู้ผลิตไบโอดีเซลและโอเลโอเคมี และ สถานะปัจจุบัน (๒๕๖๙) ร่าง พ.ร.บ. ดังกล่าวผ่านขั้นตอนการยกร่างและประชาพิจารณ์แล้ว และขณะนี้อยู่ในกระบวนการนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา ซึ่งพรรคตั้งเป้าหมายที่จะกลับเข้าไปผลักดันให้ พ.ร.บ.ส่งเสริมปาล์มน้ำมันฯ มีผลบังคับใช้เร็วที่สุดเพื่อประโยชน์ของเกษตรกรชาวสวนปาล์ม โดยที่นโยบายพรรคตั้งเป้าไว้ในการกำหนดเป้าหมายราคาผลผลิตปาล์มให้ได้ไม่ต่ำกว่า ๖ บาทต่อกิโลกรัม

นโยบายที่ ๓๓. นโยบายส่งเสริมภาคการเกษตรโดยรัฐร่วมทุนในเกษตรกรรมแปลงใหญ่

พรรคมีนโยบายในการเพิ่มศักยภาพของเกษตรกรไทยโดยจะยกระดับในการส่งเสริมเกษตรกรผ่าน การที่รัฐเข้าไปร่วมลงทุนกับกลุ่มเกษตรแปลงใหญ่ในพืชเศรษฐกิจหรือสัตว์เศรษฐกิจต่างๆ ทั้งในส่วน พืชไร่ พืชสวน ปศุสัตว์ ประมง สมุนไพร หรือ พืชพลังงาน โดยภาครัฐจะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนทุน เทคโนโลยี ปัจจัยการผลิต และช่องทางการตลาด โดยวิธีการร่วมทุนจะทำให้รัฐสามารถส่งเสริมให้เกษตรกรที่รวมกลุ่มกันเป็นเกษตรแปลงใหญ่ ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่โดยเป้าหมายของรัฐที่เข้าไปช่วยเกษตรแปลงใหญ่เพื่อเสริมศักยภาพการผลิต ลดต้นทุน และเพิ่มอำนาจการต่อรองให้กลุ่มเกษตรกรเพื่อสร้างความมั่นคงและยั่งยืนให้ภาคการเกษตรของไทย นโยบายส่งเสริมเกษตรกรรมแปลงใหญ่ผ่านรูปแบบการร่วมลงทุนและการจัดการเชิงพาณิชย์ร่วมกับภาครัฐ เพื่อเปลี่ยนเกษตรกรที่อยู่ในกลุ่มเกษตรแปลงใหญ่จาก “ผู้ผลิตวัตถุดิบ” เป็น “ผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตร”

การร่วมลงทุนของภาครัฐกับเกษตรแปลงใหญ่จะรวมถึงการสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำจากภาครัฐ และที่สำคัญเมื่อรัฐเข้าร่วมลงทุนกับเกษตรกรแล้ว จะทำให้รัฐสามารถทราบความต้องการอย่างแท้จริงจากกลุ่มเกษตรกรในเรื่องของความต้องการที่ขอรับการสนับสนุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร เช่น เครื่องแปรรูป เครื่องมือเครื่องจักร และเรื่องอื่นๆ จากภาครัฐ โดยเกษตรกรแปลงใหญ่ที่รัฐจะให้มุ่งเน้นในกลุ่มแรกคือการเกษตรมูลค่าสูง (High Value) เน้นการแปรรูปผลผลิตในกลุ่มพืชเศรษฐกิจ เช่น ปาล์มน้ำมัน ข้าว ยางพารา และกาแฟ เพื่อให้กลุ่มเกษตรกรสามารถเพิ่มมูลค่าแทนการขายผลผลิตสดเพียงอย่างเดียว สามารถสร้างแบรนด์ของสินค้าผ่าน

การส่งเสริมจากภาครัฐเพื่อให้เกษตรกรสามารถเปลี่ยนตัวตนจากที่เกษตรกรเคยเป็นเพียง ผู้ผลิตวัตถุดิบทางเกษตร ให้กลายเป็นผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตร

สำหรับงบประมาณในการดำเนินการนั้นจะต่างจากเกษตรโครงการอื่น เนื่องจากไม่ใช่โครงการที่จะส่งเสริมแบบให้เปล่าแต่อยู่ในช่วงดำเนินการศึกษาหาแนวทางเพื่อรัฐจะเข้าไปร่วมลงทุนกับเกษตรกรแปลงใหญ่ในรูปแบบร่วมลงทุนธุรกิจการเกษตร ดังนั้นไม่มีการกำหนดงบประมาณที่จะใช้ แต่จะขึ้นอยู่กับดำเนินการของหน่วยงานรัฐที่มีแผนเข้าไปร่วมลงทุน ซึ่งในขั้นต้นหน่วยงานที่จะเข้าไปรับผิดชอบในการดำเนินการคือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ โดยจะจัดตั้งบริษัทลูกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ที่ทำหน้าที่เข้าไปเป็นหุ้นส่วนกับเกษตรกรแปลงใหญ่ตามแผนธุรกิจที่ได้รับการอนุมัติ ซึ่งในการดำเนินการนั้น จะต้องมีการแก้กฎหมายที่เกี่ยวข้องและจัดตั้งหน่วยงานสำหรับการเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการต่อไป

นโยบายที่ ๓๔. นโยบายแก้มลิงขนาดจิ๋วในพื้นที่เพาะปลูก ขุดบ่อน้ำแลกรเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อครอบครัว

พรรคมีนโยบายในการเพิ่มศักยภาพของเกษตรกรไทยในเรื่องการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ทำกินของตนเอง โดยรัฐมีนโยบายที่จะให้การสนับสนุนงบประมาณเพื่อสร้างแหล่งน้ำในที่ดินเกษตรกร เพื่อบรรเทาปัญหาภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง เพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำในพื้นที่ทำการเกษตร และให้เกษตรกรมีแหล่งน้ำไว้ใช้ตลอดปีสำหรับการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ นโยบายนี้จะให้สิทธิเกษตรกรจำนวน ๔๕๐,๐๐๐ ครัวเรือน ซึ่งเท่ากับใช้ร้อยละ ๕ ของจำนวนครัวเรือนของเกษตรกรทั้งประเทศที่จะให้เข้าร่วมโครงการ งบประมาณที่ใช้จะเท่ากับ ๔,๕๐๐ ล้านบาทต่อปีในการสร้างบ่อน้ำให้กับเกษตรกรร้อยละ ๕ ต่อปี เพื่อสร้างแหล่งน้ำในพื้นที่ไร่นานอกเขตชลประทาน

ดังนั้นรัฐต้องการที่จะสร้างจุดใจให้กับเกษตรกรแต่ละครอบครัวให้มีการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กสำหรับการทำการเกษตรเฉพาะตน โดยให้เกษตรกรสละที่ดินตนเองที่ใช้ในการเพาะปลูก โดยมีมาตรการว่าเกษตรกรที่มีพื้นที่การเกษตรไม่ต่ำกว่า ๑๐ ไร่จะต้องมีแหล่งน้ำขนาดเล็กในที่ตนเอง ๑ ไร่ ดังนั้นรัฐจะสนับสนุนเกษตรกรในการขุดบ่อน้ำขนาดเล็กในวงเงิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อ ๑ ครอบครัว โดยที่จะต้องเป็นการขุดใหม่และต้องคงสภาพการเก็บกักน้ำไว้ไม่ต่ำกว่า ๕ ปีหลังจากได้รับเงินสนับสนุน และในอนาคตอาจจะมีการเสริมการเจาะบ่อบาดาลสูบน้ำด้วยพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อไม่ให้เกิดการขาดแคลนน้ำ

โดยมีมาตรฐานในการขุดที่ผิวบ่อขนาดประมาณ ๑,๖๐๐ ตารางเมตรรวมขอบบ่อและคันดินซึ่งจะกินพื้นที่ประมาณ ๑ ไร่ โดยมีความลึกที่ไม่ต่ำกว่า ๓.๕ เมตร ซึ่งจะสามารถจุน้ำได้ประมาณ ๔,๘๐๐ ลูกบาศก์เมตร (คิดที่ความลึกและช่วงว่างของอากาศและระดับน้ำด้านบนเฉลี่ยเท่ากับ ๓ เมตร) ซึ่งจะมีปริมาณน้ำที่เพียงพอสำหรับการปลูกพืชสวนหรือพืชไร่ในพื้นที่ ๑๐ ไร่ในช่วงฤดูแล้ง และรัฐจะไม่ต้องใช้งบประมาณในทุกๆ ปีเพื่อการจ้างการขุดน้ำบาดาลหรือขุดหาแหล่งน้ำในที่สาธารณะหรือที่เอกชนที่อยู่นอกเขตชลประทาน เพื่อให้เกษตรกรได้แหล่งกักเก็บน้ำเพิ่มขึ้นสำหรับการเกษตร

ทั้งนี้การขุดดินในที่ดินส่วนบุคคล (เช่น ส.ป.ก.) หรือการขุดดินไปขายต้องปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของ ส.ป.ก. ซึ่งโดยปกติจะจำกัดพื้นที่ขุดไม่เกินร้อยละ ๕ ของที่ดินทั้งหมด เมื่อคำนวณงบประมาณที่จะใช้อ้างอิงจากจำนวนเกษตรกรไทยที่ถือครอง และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีค่าเฉลี่ยการถือครองที่ดินแต่ละครัวเรือนอยู่ที่ ๒๕ ไร่ต่อครัวเรือนเกษตรกร

โดยครัวเรือนเกษตรกรมีอยู่ประมาณ ๘.๗ ล้านครัวเรือน ซึ่งเมื่อคิดร้อยละของเกษตรกรที่จะเข้าร่วมโครงการขุดบ่อแลกเงินสมมุติฐานอยู่ที่ร้อยละ ๕ จึงมีเกษตรกรอยู่ในโครงการ ๔๕๐,๐๐๐ ครัวเรือน เท่ากับใช้งบประมาณเท่ากับ ๔,๕๐๐ ล้านบาท (๔๕๐,๐๐๐ ครัวเรือน * ๑๐,๐๐๐บาท)

นโยบายที่ ๓๕. นโยบายประมงบนบก

พรรคมีนโยบายในการเพิ่มโอกาสเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรไทยโดยการแจกพันธุ์ปลาเพื่อในการสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ทำกินของตนเอง โดยรัฐมีนโยบายที่จะให้การสนับสนุนงบประมาณเพื่อสร้างอาชีพเสริมในการหารายได้โดยการเลี้ยงสัตว์ในแหล่งน้ำในที่ดินของเกษตรกรแต่ละครอบครัว โดยรัฐจะอบรมและแจกพันธุ์สัตว์น้ำที่เกษตรกรสามารถเลี้ยงได้ง่ายเช่น ปลานิล ปลาตะเพียน ปลาดุก หรือ พันธุ์สัตว์น้ำอื่นๆ ที่มีความต้องการของตลาดตลอดทั้งปี โดยที่เกษตรกรที่มีแก้มลิงขนาดจิ๋วหรือแหล่งน้ำในพื้นที่ไร่นาของตนเองจะแบ่งพื้นที่ในบ่อน้ำที่มีขนาด ๑ ไร่ออกมาเป็นพื้นที่เพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำ โดยเกษตรกรจะสามารถแบ่งพื้นที่แหล่งน้ำเพื่อใช้เลี้ยงปลาในบ่อ หรือจัดให้มีการเลี้ยงปลาในกระชัง โดยแต่ละครอบครัวจะสามารถเลี้ยงปลาได้ประมาณ ๑,๐๐๐ ตัวต่อครอบครัวเพื่อจำหน่ายเป็นรายได้เสริมของเกษตรกร หรือเลี้ยงปลาประมาณ ๑๐๐ ตัวในกรณีเพื่อใช้เป็นอาหารยังชีพ

สำหรับงบประมาณที่พรรคจะใช้ในนโยบายประมงบนบกจะคำนวณจากปริมาณลูกพันธุ์ปลาที่แจกให้เกษตรกร ยกตัวอย่าง ลูกพันธุ์ปลานิลที่แจกขนาด ๕ เซนติเมตร ราคาเฉลี่ยประมาณตัวละ ๑ บาท นโยบายนี้จะอบรมให้เกษตรกรมีความสามารถเพาะเลี้ยงปลาได้ และสนับสนุนลูกพันธุ์ปลาครอบครัวละ ๑,๐๐๐ ตัว จำนวน ๔๕๐,๐๐๐ ครัวเรือน ตามจำนวนแก้มลิงจิ๋วที่เกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ดังนั้นประมาณการว่าจะมีการแจกพันธุ์ปลาทั้งสิ้นประมาณ ๔๕๐ ล้านตัว จะใช้งบประมาณ ๔๕๐ ล้านบาท เพื่อสร้างอาชีพเสริมให้เกษตรกรทั้งสิ้น ๔๕๐,๐๐๐ ล้านครอบครัว และในกรณีที่เมื่อมีผลผลิตสัตว์น้ำออกมาสู่ตลาดมากเกินไปความต้องการของตลาด รัฐก็จะมีการกำหนดนโยบายในอนาคตสำหรับการแปรรูปผลผลิตจากสัตว์น้ำเพื่อรองรับการเติบโตของตลาดต่อไป

เสาหลักพิเศษ กลุ่มนโยบายพลิกโฉมประเทศไทย “กำหนดทิศทาง สร้างความเจริญ”

พรรคมินนโยบายปรับเปลี่ยนแนวทางในการดำเนินการและบริหารประเทศแบบใหม่ เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางในการเปลี่ยนแปลงการบริหารราชการแผ่นดินในเรื่องต่างๆ ที่พรรคให้ความสนใจ เพื่อที่จะสามารถกำหนดกรอบในการพัฒนาประเทศในเรื่องสำคัญๆ ดังนี้

นโยบายที่ ๓๖. นโยบายแนวทางในการจัดสรรงบประมาณรูปแบบใหม่

พรรคมินนโยบายปรับเปลี่ยนแนวทางในการจัดสรรและบริหารงบประมาณประเทศแบบใหม่ เพื่อเป็นการปรับปรุงแนวทางในการบริหารราชการแผ่นดินผ่านวิธีการจัดสรรงบประมาณประจำปี ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนเป็นหลัก นโยบายพรรคจะดำเนินการเกี่ยวกับการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การแบ่งการจัดสรรงบประมาณประจำปีแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ งบประมาณตามความต้องการของประชาชน และ งบประมาณตามปกติอ้างอิงตามยุทธศาสตร์ชาติหรือยุทธศาสตร์หน่วยงาน

ทั้งนี้การจัดสรรงบประมาณในปัจจุบันของไทยใช้ระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ (Strategic Performance-Based Budgeting) โดยเน้นการจัดสรรสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล และ แผนงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ที่ประชาชนได้รับ แต่ไม่ได้คำนึงถึงความต้องการของประชาชน โดยการจัดทำงบประมาณในปัจจุบันนั้น หน่วยงานภาครัฐต่างๆ จะเป็นผู้จัดทำแผนและเสนอของบประมาณ โดยอ้างอิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของแต่ละหน่วยงานนั้นๆ เป็นหลัก

ดังนั้นเมื่อส่งรายละเอียดการของบประมาณจากหน่วยงานเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของทั้ง สำนักงบประมาณและคณะกรรมการการคลัง ก็จะดำเนินการพิจารณาและปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับกรอบงบประมาณรวมทั้งหมดในแต่ละปี ก่อนที่จะจัดทำเป็นกฎหมายเพื่ออนุมัติงบประมาณในแต่ละปีงบประมาณ

พรรคมินนโยบายที่จะเปลี่ยนแปลงการดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการของการจัดสรรงบประมาณ โดยในทุกๆ ปีงบประมาณที่ผ่านมา งบประมาณทั้งหมดโดยปกติจะถูกริเริ่มการขอมาจากโครงการต่างๆ ของข้าราชการในแต่ละ กระทรวงทบวง กรม หรือ หน่วยงานภาครัฐ โดยเป็นลักษณะของการแบ่งเงินงบประมาณโดยอ้างอิงถึงยุทธศาสตร์ของชาติหรือยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน แต่ไม่ได้มองถึงว่ารายละเอียดงบประมาณต่างๆ ที่ได้กระทำการขอยื่นในแต่ละปีงบประมาณนั้น มีแนวทางหลักของการพัฒนาประเทศจากการอ้างอิงตามแนวทางหรือเจตนารมณ์ของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศหรือไม่ เพียงแต่ดำเนินการตามโครงการหรือแนวคิดเดิมๆ ที่มาจากมุมมองเดิมๆ ของข้าราชการที่เป็นต้นสังกัดในการส่งคำขอของงบประมาณผ่านรัฐมนตรีเจ้าสังกัดไปที่ ครม. เพื่อเห็นชอบแล้วส่งต่อไปที่สำนักงบประมาณและรัฐสภาเป็นผู้พิจารณา

พรรคเล็งเห็นว่าเพื่อให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลัก ประเทศควรเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดสรรงบประมาณใหม่ โดยเฉพาะในส่วนกระบวนการของงบประมาณที่รัฐสภาจะต้องเห็นชอบในแต่

ฉะนั้น ควรที่จะยกเลิกจากการที่เอากรอบงบประมาณเป็นตัวตั้งแล้วก็ทำการจัดสรรกันไปในแต่ละกระทรวง หรือแต่ละหน่วยงานว่าจะได้งบประมาณหน่วยงานละเท่าไร แต่ต้องคำนึงถึงความต้องการของประชาชนเป็นหลัก ในการยื่นคำขอของงบประมาณ โดยนโยบายหลักๆ ของแต่ละพรรคการเมืองคือเสียงความต้องการของประชาชนว่าแต่ละคนต้องการให้รัฐทำการจัดสรรงบประมาณตามนโยบายไหนที่ประชาชนต้องการ โดยแสดงความต้องการผ่านผลการเลือกตั้ง

ดังนั้น ในกระบวนการของงบประมาณนั้น ควรที่จะต้องดำเนินการกันในส่วนของงบประมาณหลักที่จะต้องดำเนินการตามนโยบายของพรรคที่ได้รับเสียงข้างมากจากการเลือกตั้งหรืออีกนัยหนึ่งคือเป็นไปตามความต้องการของประชาชนก่อนเป็นส่วนหนึ่ง โดยพรรคเห็นควรที่จะมีหลักการในการที่ต้องกันงบประมาณส่วนนี้ออกไปก่อนไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณรวม โดยจัดว่าเป็นงบประมาณตามนโยบายที่ประชาชนต้องการก่อนที่จะเริ่มนำเงินที่เหลือไปเป็นกรอบในการยื่นขอของงบประมาณขอส่วนราชการต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น สมมุติในปีนั้นมีกรอบงบประมาณทั้งหมดอยู่ที่ ๔,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

ดังนั้นเมื่อเริ่มกระบวนการจัดสรรงบประมาณ จะแบ่งกรอบวงเงินเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ งบประมาณตามความต้องการของประชาชนไม่เกินร้อยละ ๒๐ โดยจะเป็นงบประมาณในส่วนนี้ประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยในส่วนที่ ๑ นี้จะเป็นการกำหนดให้แต่ละหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายจะเป็นผู้รับผิดชอบในการของงบประมาณ หรืออาจจะเป็นลักษณะของการมอบหมายให้บูรณาการระหว่างหน่วยงานต่างๆ โดยจะมีหน่วยงานหลักเป็นผู้ส่งคำขอของงบประมาณ ซึ่งจะมีโครงการต่างๆ ที่เป็นความต้องการของประชาชนที่พรรคการเมืองได้สัญญาไว้ในระหว่างการหาเสียงเลือกตั้งก็จะนำมาอยู่ในส่วนที่ ๑ นี้ได้ทันที อาจจะมีจำนวนโครงการหลายสิบโครงการก็ดำเนินการได้จากการกันงบประมาณในส่วนนี้ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของวงเงินกรอบงบประมาณใหญ่ หลังจากกันงบประมาณออกจากกรอบงบประมาณทั้งหมดแล้วที่เหลือก็จะจัดให้เป็นการของงบประมาณในส่วนที่ ๒ ที่เป็นการส่งคำขอของงบประมาณจากหน่วยงานภาครัฐตามปกติอีก ๓,๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งก็จะเป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติ หรือ ยุทธศาสตร์หน่วยงานก็ให้ดำเนินการการของงบประมาณตามปกติดังที่ปฏิบัติประจำ

นโยบายที่ ๓๗. นโยบายส่งเสริมการช่วยเหลือสังคมผ่านระบบเศรษฐกิจแบ่งปันจากบริษัทขนาดใหญ่

พรรคมีนโยบายเพื่อส่งเสริมให้เกิดการช่วยเหลือแบ่งปันจากบริษัทขนาดใหญ่ให้กับประชาชนในสังคม โดยพรรคจะออกนโยบายที่จะให้บริษัทขนาดใหญ่ที่มีผลกำไรเกิน ๑,๐๐๐ ล้านบาท เข้าร่วมรับผิดชอบต่อสังคมในรูปแบบของการแบ่งปัน โดยพรรคจะมีนโยบายให้รัฐออกมาตรการส่งเสริมให้เกิดการแบ่งปันผ่านการนำเงินเข้ากองทุนเศรษฐกิจแบ่งปันเพื่อสังคมร้อยละ ๑๐ ของกำไรที่หักค่าใช้จ่ายต่างๆ แล้วเพื่อตั้งเป็นกองทุนช่วยเหลือสังคมในรูปแบบต่างๆ เช่น กองทุนฉุกเฉิน กองทุนแม่เลี้ยงเดี่ยว กองทุน กยศ. และอื่นๆ เพื่อนำรายได้ของภาครัฐในส่วนนี้ส่งคืนกลับสังคมโดยตรง ในเบื้องต้นเงินจากการเก็บเข้ากองทุนเศรษฐกิจแบ่งปัน เพื่อนำมาเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับเป็นกองทุนช่วยเหลือสังคมในรูปแบบต่างๆ ที่กล่าวมา ซึ่งจะมีเงินหมุนเวียนคืนกลับ

จากการตรวจสอบ บริษัทใหญ่ที่สามารถทำได้เกินกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท จะมีประมาณมากกว่า ๑๐๐ บริษัท ซึ่งจะเป็นบริษัทที่กำลังเติบโตหลายหมื่นล้านบาทในระดับท็อปเท็น ๑๐ บริษัทของประเทศอยู่ในกลุ่มธุรกิจพลังงาน ธนาคาร ค้าปลีก ไอที ส่วนที่เหลือที่เป็นบริษัทระดับพันล้านก็จะกระจายตัวอยู่ในทั่วทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งตามข้อมูลที่เราตรวจสอบนั้นยอดกำไรของบริษัทท็อปเท็น ๑๐ บริษัทแรกของประเทศก็สามารถมีกำไรต่อปีรวมกันได้ประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ดังนั้นเมื่อลองคำนวณประมาณการนับยอดกำไรรวมกันของทุกบริษัทที่มีกำไรเกินพันล้านขึ้นไปจนถึงก่อนบริษัทที่กำลังเติบโตท็อปเท็นจะมีประมาณ ๑๐๐ บริษัท ก็คาดการณ์ว่าน่าจะมีกำไรต่อปีรวมอยู่ที่ ๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ดังนั้นเมื่อรวมยอดของบริษัทที่มีกำไรในระดับท็อปเท็น และอีก ๑๐๐ กว่าบริษัทที่กำลังเติบโต ๑,๐๐๐ ล้านบาท จะมีกำไรอยู่ที่ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี และเมื่อออกมาตราการเรียกเก็บเข้ากองทุนเศรษฐกิจแบ่งปันเพื่อสังคมร้อยละ ๑๐ จะเท่ากับมีเงิน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปีเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์เดียวคือเพื่อการแบ่งปันให้สังคมถึงมือประชาชนโดยตรง

นโยบายที่ ๓๘. นโยบาย ๑๐ มหานคร ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พลิกโฉมประเทศไทย ให้ประชาชนเป็นคนออกแบบมหานครในจังหวัดถิ่นเกิดด้วยตนเอง

ตามแนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายการกระจายความเจริญของประเทศ พรรคมีนโยบายเร่งด่วนให้เป็นไป เพื่อการสร้างให้ประเทศไทยยุคใหม่สำหรับโลกในอีก ๑๐ ปีข้างหน้า ผ่านนโยบาย ๑๐ มหานคร นโยบายนี้เป็นการวางแนวทางและเป้าหมายในการสร้าง ๑๐ มหานครให้เกิดขึ้นในประเทศไทย ผ่านการมีส่วนร่วมในการออกแบบจังหวัดบ้านเกิดของตนเองแต่ละกลุ่มจังหวัดจะออกแบบสร้างมหานครในถิ่นฐานที่ตนเองอยู่ด้วยงบประมาณปีละ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท รวมเป็น ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อสร้างให้เกิดมหานครแห่งภูมิภาค ๑๐ มหานครในแต่ละกลุ่มจังหวัด (กลุ่มจังหวัดเป็นการรวมตัวของ ๖ - ๘ จังหวัดข้างเคียง)

นโยบายของพรรคเรื่องการสร้างมหานครภูมิภาค ๑๐ แห่ง สามารถทำได้จริงโดยจะเริ่มดำเนินการผ่านวิธีการจัดสรรงบประมาณกระจายไปสู่กลุ่มจังหวัดเป้าหมายต่างๆ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ในการสร้างความเจริญให้กับทั่วทุกภูมิภาคให้เท่าเทียมกันดังเช่นประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะมีเมืองหลักๆ ที่เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ ท่องเที่ยว วัฒนธรรม และการปกครองภูมิภาคที่สำคัญ ดังนั้นเพื่อลดความแออัดและกระจายความเจริญออกจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองมหานครหลักเพียงเมืองเดียวของประเทศ และสร้างขีดอำนาจเศรษฐกิจใหม่ในระดับภูมิภาค โดยให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการออกแบบ การบริหาร และการตรวจสอบ ผ่านงบประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทของแต่ละกลุ่มจังหวัดของตนเอง

ที่ผ่านมาเรามีแนวคิดในการกระจายความเจริญผ่านโครงการต่างๆ มากมาย แต่ปรากฏว่าไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งๆ ที่มีการผลักดันจังหวัดเป้าหมายหลายจังหวัดมาเป็น ๑๐ ปี ด้วยเจตนาที่มุ่งมั่นในการพลิกโฉมประเทศไทย พรรคจึงมีนโยบายที่จะยกระดับให้จังหวัดเป็นมหานครได้ด้วยการแปรรูปจังหวัดเป้าหมาย ให้มีอำนาจบริหารจัดการงบประมาณให้มากขึ้นถึงระดับ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อจังหวัด แต่หัวใจของ

นโยบายไม่ได้อยู่แค่การมอบงบประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปีในการพัฒนาจังหวัดของตนเอง แต่เป็นการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการทั้งในเรื่อง การออกแบบความต้องการ การบริหาร และการตรวจสอบ โดยภาคประชาชน

การเริ่มต้นด้วยการออกแบบตามความต้องการของประชาชนในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด โดยจะถือเป็นความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ มีการแบ่งความร่วมมือประสานในการเลือกโครงการย่อยต่างๆ ระหว่างประชาชนกับรัฐ โดยแบ่งให้รัฐส่วนกลางจะเป็นผู้กำหนดกรอบรายการและมีรายการย่อยของโครงการเพื่อสาธารณะต่างๆ ให้ประชาชนเลือกที่จะใช้ในโครงการ ในขณะที่ประชาชนในท้องถิ่นจะเป็นคนเลือกว่าต้องการทำโครงการย่อยอะไรบ้าง โดยจะต้องเห็นพ้องต้องกันว่าต้องการที่จะพัฒนาจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดบ้านเกิดของตน เพื่อให้โตไปในทิศทางไหนจนสามารถกลายเป็นมหานครภูมิภาคด้วยการใช้งบประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี

โดยรายการโครงการพื้นฐานต่างๆ ที่ประชาชนต้องการที่จะพัฒนานั้น จะมีการแบ่งเป็นกรอบงานด้านต่างๆ เช่น งานด้านการสาธารณสุข งานด้านการศึกษา งานด้านการท่องเที่ยว งานด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น ในแต่ละกรอบงานด้านต่างๆ นั้นจะมีรายการกลางให้เลือก (List) โดยรายการโครงการสาธารณะเบื้องต้นทั้งหมดจะสร้างจากผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานรัฐและภาคเอกชนช่วยกันกำหนด เช่น สถาปนิก สถาปนิกภูมิสถาปัตย์ และ หอการค้า โดยในรายการทั้งหมด (All List) จะมีรายชื่อโครงการ ขนาด รวมทั้งกรอบราคางบประมาณต่อหน่วย

โดยจะมีโครงการสาธารณะที่นำเสนอให้กับประชาชนในพื้นที่เลือกตามรายการที่ประชาชนต้องการเพื่อประโยชน์สาธารณะในการสร้างมหานครภูมิภาคแต่ละแห่งในวงเงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี อาทิเช่น โรงพยาบาลรัฐขนาดกลางขนาดใหญ่ สร้างขยายหรือยกระดับสนามบินนานาชาติ ท่าเรือขนาดต่างๆ แลนด์มาร์คสำหรับการท่องเที่ยว สะพานทางข้าม รถขนส่งสาธารณะ รถรางรถไฟฟ้าขนาดเบา โรงเรียนรัฐ ๓ ภาษา ศูนย์การศึกษาสาขาที่ขาดแคลน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สายการบินระหว่างจังหวัด ศูนย์กีฬาแต่ละพื้นที่ โรงกำจัดขยะรีไซเคิล ระบบกำจัดน้ำเสีย ไฟฟ้าชุมชน ประปาชุมชน บ้านพักคนชรา และ/หรือ รายการอื่นๆ ที่เป็นรายการกลางที่รัฐและเอกชนเป็นผู้ตามที่สถาปนิก ภูมิสถาปนิก และหอการค้าจังหวัดเห็นว่าเหมาะสม ประชาชนในพื้นที่จะเป็นผู้เลือกโครงการสาธารณะต่างๆ ตามรายการ (List) โดยโหวตจากชาวบ้านเพื่อเป็นการออกแบบว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดของตนเองต้องการสร้างหรือดำเนินการอะไรในงบประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี

นอกจากการที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมในการออกแบบแล้ว ประชาชนจะสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารโครงการต่างๆ ให้เป็นไปตามแผนงานผ่านการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด (กรณีที่จังหวัดได้มีการปรับเปลี่ยนเป็นการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด) หรือ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดและสมาชิกสภาจังหวัด และ

สุดท้ายประชาชนในแต่ละท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้งบประมาณผ่านการตรวจสอบขององค์กรอิสระภาคประชาชน

ภายใน ๔ ปี เมื่อจัดสรรงบประมาณให้ประชาชนใน ๑๐ จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดๆ ละ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี จะเท่ากับมีเงินงบประมาณมากถึง ๔๐๐,๐๐๐ ล้านบาทกระจายอยู่ในพื้นที่ในแต่ละจังหวัดทั่วประเทศ เศรษฐกิจของแต่ละพื้นที่จะเติบโตขึ้นอย่างเห็นได้ชัด และเมื่อโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคมีความพร้อมในการรองรับการขยายตัวของประชากร จะเริ่มมีการเคลื่อนย้ายคนเข้าสู่แหล่งความเจริญที่ได้ถูกสร้างขึ้น นักท่องเที่ยวชาวไทยจะสามารถเดินทางเข้าถึงง่ายและสะดวกสบายขึ้น ปริมาณนักท่องเที่ยวต่างชาติจะเพิ่มขึ้นเพราะสามารถเดินทางไปสู่จังหวัดต่างๆ ที่ถูกยกระดับขึ้นมาได้สะดวกและง่ายขึ้น แหล่งท่องเที่ยวและแลนด์มาร์คต่างๆ จะถูกสร้างขึ้นเพื่อเป็นการขยายโอกาสในการโปรโมตการท่องเที่ยว

เมื่อความเจริญถูกส่งผ่านไปภูมิภาคมากขึ้น ก็มีโอกาสที่ชาวต่างชาติที่ต้องการมาอาศัยระยะยาว (Long Stay Visiting) อยู่ในประเทศไทยจะมีมากขึ้น โดยในปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าประเทศไทยจำนวน ๔๐ ล้านคน พรรคคาดหวังว่าเมื่อมีการดำเนินการตามนโยบายนี้แล้ว จะสามารถเพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่าจนมีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นถึง ๘๐ ล้านคนได้ภายใน ๑๐ ปี

เป้าหมายหลักของนโยบาย คือการลดความเหลื่อมล้ำ กระจายงบประมาณและอำนาจการตัดสินใจสู่ท้องถิ่น เพื่อให้หัวเมืองใหญ่สามารถจัดการตนเองได้ โดยจะเกิดการสร้างศูนย์กลางใหม่ของจังหวัดในเรื่องเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมใหม่ โดยจะมีการเชื่อมโยงภูมิภาคต่างๆ เข้าหากัน ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น รถไฟความเร็วสูง รถไฟทางคู่ และ ท่าเรือ เพื่อเชื่อมหัวเมืองเหล่านี้เข้ากับประเทศเพื่อนบ้านและตลาดโลก

แม้ในปัจจุบันจะมีการพัฒนาเมืองรองหลายจังหวัด ตามที่มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มีสภาพเป็นหน่วยงานออกแบบ แต่ในความเป็นจริงนั้นประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่ไม่ได้รับรู้ หรือช่วยในการผลักดันก็ยากที่จะประสบความสำเร็จ เนื่องจากเป็นการวางแผนและการดำเนินการจากส่วนกลาง และที่สำคัญงบประมาณที่ได้รับแต่ละปีก็จะถูกกำหนดให้ตามความประสงค์จากส่วนกลางว่าจะให้จังหวัดไหนและให้ทำอะไร จึงมีแต่ปัญหาที่ไม่สามารถสร้างหรือกระจายความเจริญในระดับภูมิภาคตามที่คาดหวังได้

นโยบายที่ ๓๙. นโยบาย ๑ ตำบล ๑ ศูนย์แพทย์กลับถิ่น พลิกโฉมสาธารณสุขสุขประเทศไทย “ป่วยเล็กปรึกษาทางจอ ป่วยใหญ่ส่งถึงมือหมอใหญ่ในทันที”

พรรคมีนโยบายด้านสาธารณสุขในเรื่องแนวทางการสร้างบุคลากรทางการแพทย์ให้เพียงพอต่อการให้บริการประชาชนโดยเฉพาะพื้นที่ชนบทในอำเภอต่างๆ ทั่วประเทศ นโยบายของพรรคต้องการที่จะแก้ปัญหาการขาดแคลนแพทย์ในต่างจังหวัด เนื่องจากในปัจจุบันมีแพทย์ทั้งประเทศประมาณ ๗๐,๐๐๐ คน เป็นแพทย์ที่

ประจำอยู่ในกรุงเทพ ๓๕,๐๐๐ คนและประจำอยู่ต่างจังหวัด ๓๕,๐๐๐ คน ดังนั้นแพทย์ที่ประจำอยู่ในพื้นที่ต่างจังหวัดไม่นับกรุงเทพ ๘๒๘ อำเภอ ต้องดูแลประชากรซึ่งนับกรุงเทพมีจำนวนประมาณ ๖๐ ล้านคน เฉลี่ยเท่ากับมีแพทย์ ๑ คนต่อประชากร ๑,๗๑๔ คน ซึ่งนับว่าต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานโลกที่ต้องมีแพทย์ ๑ คนต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน และมีปัญหาการกระจุกตัวของแพทย์ในเมืองใหญ่ในชนบท ทำให้แพทย์ในระบบรัฐต้องรับภาระหนักมาก โดยเฉพาะในต่างจังหวัดที่สัดส่วนแพทย์ต่อประชากรแยกว่ามาก เช่น จังหวัดบึงกาฬมีแพทย์ ๑ คนต่อประชากรมากกว่า ๕,๐๐๐ คน จังหวัดหนองบัวลำภูและกาฬสินธุ์ มีแพทย์ ๑ คนต่อประชากรมากกว่า ๔,๐๐๐ คน โดยจำนวนแพทย์จะมาระจุกตัวในกรุงเทพมหานครมีอัตราแพทย์ต่อประชากรถึง ๑ ต่อ ๑๔๒ คน

ดังนั้นนโยบายนี้จึงเป็นการพยายามย้อนกลับไปเริ่มแก้ปัญหาสาธารณสุขของประเทศตั้งแต่ประเด็นเริ่มต้นคือการสร้างหมอต่งถิ่นเพื่อสร้างคลินิกชุมชนเพื่อแก้ปัญหาการขาดแพทย์ในชนบทและการส่งต่อผู้ป่วยที่มีประสิทธิภาพจากคลินิกปฐมภูมิทั่วประเทศ พรรคจึงนำเสนอนโยบายการสร้างแพทย์ในท้องถิ่นที่ตนเองอยู่ ด้วยนโยบายที่พรรคจะจัดโครงการแพทย์ท้องถิ่น โดยการจัดให้มีโควตาเรียนแพทย์พร้อมทุนการศึกษาให้กับนักเรียนนักศึกษาที่เกิดหรือเติบโตอยู่ในท้องถิ่นนั้นๆ โดยจัดให้มีทุนการศึกษาและโควตาเรียนแพทย์จำนวน ๑๐ ทุน ต่อ ๑ อำเภอ หรือสามารถกระจายโควตาเรียนแพทย์ให้ลงไปถึงระดับ ๑ ตำบลต่อ ๑ โควตาเรียนแพทย์พร้อมทุนการศึกษา โดยมีเงื่อนไขว่านักเรียนที่ได้โควตาจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถและความพร้อมที่สามารถจะเรียนแพทย์ได้ และเมื่อเรียนจบเป็นแพทย์แล้ว มีเงื่อนไขต้องทำงานเป็นแพทย์ท้องถิ่นในตำบลที่ได้รับโอกาสเป็นระยะเวลาไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี ถ้าไม่กลับต้องจ่ายค่าปรับ ๒๐ ล้านบาท

ดังนั้นนโยบายพรรคเรื่องนี้จะเป็นการกระจายแพทย์สู่การบริการในทุกตำบลหรือสามารถรวมกลุ่มบริการประชาชนกันได้ในระดับอำเภอ ซึ่งจะเกิดการกระจายตัวของการสาธารณสุขในรูปแบบคลินิกตามชุมชนบ้านเกิด และเมื่อผสมผสานกับเทคโนโลยี Telemedicine ที่สามารถให้ประชาชนในชนบทเชื่อมต่อการรับการรักษากับแพทย์ในแต่ละคลินิกท้องถิ่นได้ และเมื่อมีความต้องการที่จะต้องรับการรักษาในระดับโรงพยาบาล ก็สามารถเชื่อมต่อและใช้ระบบส่งต่อผู้ป่วยจากโรงพยาบาลประจำตำบลไปยัง โรงพยาบาลประจำอำเภอ โรงพยาบาลประจำจังหวัด หรือ โรงพยาบาลระดับภูมิภาคได้ทันที เพื่อที่จะให้คนไทยทุกคนทุกพื้นที่สามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์อย่างทั่วถึงและทันเวลา“ป่วยเล็กปรึกษาทางจอ ป่วยใหญ่ส่งถึงมือหมอใหญ่ในทันที”

การจัดงบประมาณจะมีนโยบายในการเพิ่มเติมงบการศึกษาเพื่อสร้างบุคลากรในคณะแพทยศาสตร์ โดยคำนวณจากค่าใช้จ่ายในการสร้างแพทย์ ๑ คนจะใช้งบประมาณเท่ากับ ๔ ล้านบาท (คิดจากมหาวิทยาลัยเอกชน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่ครอบคลุมทั้งหมด) จะมีการสร้างแพทย์ ๘,๐๐๐ คนต่อปีในระยะเวลา ๖ ปี จะมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ๓๒,๔๐๐ ล้านบาท (๔ ล้านบาท * ๘,๐๐๐ คน) ต่อ ๖ ปีงบประมาณ ดังนั้นจะมีค่าใช้จ่ายต่อปีเฉลี่ยประมาณ ๕,๔๐๐ ล้านบาทต่อปีเพื่อสร้างแพทย์ ๘,๐๐๐ คน เพื่อจะมีแพทย์เฉลี่ยเท่ากับ ๑๐ คนต่อ ๑ อำเภอ หรือ ๑ คนต่อ ๑ ตำบล ในกรณีที่ไม่ต้องการใช้หนี้ทุนด้วยการทำงานที่บ้านเกิดต้องจ่ายค่าปรับ ๒๐ ล้านบาท

นโยบายที่ ๔๐. นโยบายสร้างอนาคตชาติด้วยโรงเรียนประจำ ๓ ภาษาเฉพาะลูกคนจนเรียนฟรี

พรรคมีนโยบายในการสร้างบุคลากรยุคใหม่ให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญของประเทศ นโยบายเกี่ยวกับการศึกษาที่พรรคต้องการนำเสนอเป็นการสร้างทรัพยากรมนุษย์ในระยะยาว เพื่อจะเป็นกำลังหลักในการพัฒนาประเทศไทยให้สามารถต่อสู้ได้ในโลกแห่งอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้า พรรคมีนโยบายที่จะสร้างโรงเรียนประจำแห่งรัฐที่จะทำการสอนทั้ง ๓ ภาษา ไทย จีน อังกฤษ ด้วยหลักสูตรใหม่ที่เป็นหลักสูตรไทยในบริบทความรู้ต่างๆ ที่คนไทยต้องเรียนรู้ที่อยู่ในรูปแบบของภาษาไทย ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ

หัวใจหลักของนโยบายจะเป็นนโยบายที่จะหวังผลในระยะยาวในการสร้างประเทศด้วยทรัพยากรมนุษย์ ผ่านการอบรมสั่งสอนให้เด็กไทยที่ยากจนจริงๆ ไม่ได้รับเด็กเข้าเรียนด้วยการสอบความรู้ของเด็กแต่ละจังหวัดจากความยากจนของครอบครัว โดยดูว่าครอบครัวไหนยากจนมากกว่าจะเป็นครอบครัวที่มีสิทธิในการส่งลูกเข้าเรียนในโรงเรียนประจำ ๓ ภาษา ก่อนครอบครัวอื่น

การจัดงบประมาณจะมีนโยบายในการเพิ่มเติมงบการศึกษาเพื่อสร้างโรงเรียนประจำ ๓ ภาษา โดยคำนวณจากค่าใช้จ่ายในการสร้างนักเรียนนานาชาติ ๑ คนจะใช้งบประมาณเท่ากับ ๒๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี (คิดการใช้จ่ายประมาณจากโรงเรียนเอกชนนานาชาติของไทยเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่ครอบคลุมทั้งหมด) จะมีการสร้างนักเรียนในโครงการทั้งประเทศ ๑,๐๐๐ คนต่อปี จากการแบ่งเป็น ๑๐๐ คนต่อ ๑ เขตการศึกษา ซึ่งจะแบ่ง ๑๐ เขตการศึกษาตามกลุ่มจังหวัดในโครงการ ๑๐ เมืองมหานคร ดังนั้น ในแต่ละเมืองมหานครจะสามารถสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพได้ปีละ ๑๐๐ คน ในแต่ละเมือง

ดังนั้นจะใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๒๐๐ ล้านบาทต่อปีใน ๑ ชั้นปี ดังนั้นในระยะเวลา ๑๒ ปีการศึกษา จะมีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ๒,๔๐๐ ล้านบาทต่อปี ผลที่ได้คือประเทศจะสามารถสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าต่อสังคมในอนาคตจากครอบครัวที่อยู่ในระดับฐานะที่ยากจน รวมนักเรียนในโรงเรียนประจำ ๓ ภาษาทั้งประเทศในทุกชั้นปี ๑๒,๐๐๐ คน งบประมาณรวมตลอด ๑๒ ปี จะเท่ากับ ๒๘,๘๐๐ ล้านบาทต่อปี

นโยบายที่ ๔๑. นโยบายบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในการป้องกันน้ำท่วมและน้ำแล้งด้วยการพยากรณ์แม่นยำทั้งปริมาณน้ำบนฟ้าและน้ำบนดินและสร้างแก้มลิงขนาดขนาดใหญ่เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการน้ำ

พรรคมีนโยบายในการบริหารจัดการน้ำของประเทศให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งในกรณีการบริหารจัดการเพื่อป้องกันน้ำท่วมและน้ำแล้ง โดยการเพิ่มศักยภาพการพยากรณ์ให้แม่นยำ และการสร้างแก้มลิงขนาดใหญ่ให้เป็นที่รองรับน้ำสำหรับช่วยในการบริหารจัดการน้ำในสภาวะต่างๆ นโยบายของพรรคในเรื่องนี้จะแบ่งเป็น ๒ ส่วนที่เกี่ยวข้องกัน ได้แก่ ส่วนของการพยากรณ์น้ำบนฟ้า และ ส่วนของการบริหารจัดการน้ำบนดิน

ปัญหาหลักของประเทศในเรื่องน้ำคือ ประเทศของเรายังไม่มีความสามารถในการพยากรณ์อากาศได้เทียบเท่ากับประเทศอื่นที่มีศักยภาพ เช่น อเมริกา ยุโรป จีน หรือ ญี่ปุ่น ดังนั้นเพื่อที่จะสามารถแก้ปัญหาเรื่องน้ำของประเทศ พรรคจึงมีนโยบายในเรื่องการปรับปรุงความสามารถในการพยากรณ์น้ำบนฟ้าให้ได้เทียบเท่ากับ

ประเทศดังที่กล่าวมาแล้ว เมื่อศึกษาถึงวิธีการที่นานาชาติใช้ในการพยากรณ์ให้ถูกต้องนั้น จะต้องเริ่มจากการเรดาร์ตรวจอากาศเพื่อตรวจวัดปริมาณน้ำที่มีอยู่ก่อนเมฆที่ลอยอยู่ในอากาศในทุกๆ ตารางกิโลเมตรว่ามีปริมาณน้ำอยู่ที่ลูกบาศก์เมตร

โดยในปัจจุบันการใช้เรดาร์เพื่อตรวจปริมาณน้ำฝนเหนือประเทศไทยยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เรดาร์ที่มีอยู่ ก็อยู่กันแบบกระจายโดยหลายหน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบ การทำงานของเรดาร์ที่มีก็ไม่สามารถทำงานได้อย่างครบทุกความสามารถในการทำงาน ขาดการบำรุงรักษา รวมทั้งไม่สามารถเก็บเป็นข้อมูลที่ต้องใช้เพื่อการคำนวณหาปริมาณน้ำฝน อันเนื่องมาจากไม่ได้รับการส่งเสริมและไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐ ทั้งในเรื่องอุปกรณ์ เรื่องงานวิจัย และอื่นๆ

ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาเรื่องการบริหารจัดการน้ำของประเทศ พรรคจึงมีนโยบายที่จะเริ่มต้นที่ถูกทางโดยการส่งเสริมเพื่อสร้างระบบพยากรณ์ปริมาณน้ำฝนให้แม่นยำเหมือนอารยประเทศ ส่งเสริมและผลักดันให้หน่วยงานในประเทศไทยสามารถพยากรณ์น้ำฝนได้อย่างละเอียดด้วยเรดาร์ตรวจอากาศเป็นอุปกรณ์หลัก รวมทั้งข้อมูลจากสถานีตรวจอากาศภาคพื้นดิน และใช้ข้อมูลดาวเทียมเป็นส่วนเสริมเพื่อนำข้อมูลที่สำคัญมาใช้คำนวณในโมเดลการคาดการณ์ทางคอมพิวเตอร์ด้วยระบบซูเปอร์คอมพิวเตอร์ จะทำให้เราสามารถรู้ล่วงหน้าว่าบนท้องฟ้ามีปริมาณน้ำฝนเท่าไรในระดับทุกๆ ๑ ตารางกิโลเมตรและสามารถทราบได้ถึงการเคลื่อนตัวของมวลน้ำภายในก้อนเมฆที่กำลังเคลื่อนตัวไปนั้นจะนำมวลน้ำตกลงสู่พื้นดินบริเวณใดในข้อมูลความละเอียดระดับ ๑ ตารางกิโลเมตร

เมื่อหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องสามารถคาดการณ์ได้ถึงปริมาณน้ำจากท้องฟ้าจะมีปริมาณเท่าไร และมวลน้ำนั้นจะตกลงสู่ภาคในพื้นที่บริเวณไหน และที่สำคัญคือการทราบว่าจะมีน้ำจากก้อนเมฆตกลงมาในเวลาใด รัฐก็จะสามารถวางแผนล่วงหน้าได้ว่าจะบริหารจัดการมวลน้ำในแต่ละบริเวณอย่างไร ซึ่งในขั้นตอนต่อไปของการแก้ปัญหาเมื่อทราบถึงปริมาณน้ำที่จะตกลงจากฟ้าแล้วก็คือ การบริหารจัดการเพื่อให้พื้นที่ตกลงมาสู่พื้นนั้นไหลไปอยู่ในบริเวณที่เหมาะสม เพื่อใช้ในการควบคุมปริมาณน้ำบนดินที่จะก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในช่วงเวลาต่อมาถ้ามีปริมาณน้ำลงมามากจนพื้นที่รองรับน้ำทั้งในคูคลองหนองบึงแม่น้ำไม่เพียงพอ

ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาน้ำท่วมน้ำแล้งที่จะเกิดขึ้นเป็นประจำในลุ่มน้ำที่อยู่ในประเทศตลอดเวลา พรรคมีนโยบายในการสร้างแก้มลิงขนาดใหญ่ในทุกๆ จังหวัดที่จะสร้างให้เป็นพื้นที่รองรับน้ำจากแต่ละลุ่มน้ำ เพื่อประโยชน์ในการเก็บกักน้ำสำหรับการนำน้ำมาใช้ในการชลประทานน้ำแล้งหรือเมื่อเรารู้ล่วงหน้าเราก็จะสามารถระบายน้ำออกเพื่อชะลอมวลน้ำที่จะเกิดขึ้นในยามที่เกิดปัญหาน้ำท่วมในลุ่มน้ำต่างๆ

ยกตัวอย่างแก้มลิงที่คอยช่วยรองรับน้ำในปัจจุบันเช่น บึงบอระเพ็ดมีพื้นที่จุน้ำประมาณ ๒๐๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๓๐,๐๐๐ ไร่ สามารถจุน้ำได้ประมาณ ๕๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร เมื่อเทียบกับ ๒ เขื่อนที่เป็นเขื่อนที่ใหญ่ที่สุด ๓ เขื่อนของประเทศ คือ เขื่อนภูมิพลที่มีความจุขนาด ๑๓,๔๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร เขื่อนสิริกิติ์ที่มีความจุขนาด ๙,๕๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และ เขื่อนศรีนครินทร์ที่มีความจุขนาด ๗,๔๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

ดังนั้นนโยบายในการสร้างแก้มลิงเพื่อเก็บกักน้ำในพื้นที่ทั่วทุกจังหวัดในประเทศ ๗๗ จังหวัด จะมีขนาดความจุรวมเท่ากับ ๓๘,๕๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งแก้มลิงทั้งหมดจะมีความสามารถในการจุน้ำได้เท่ากับความจุรวมของเขื่อนใหญ่ทั้ง ๓ เขื่อนของประเทศ (เขื่อนภูมิพล เขื่อนสิริกิติ์ และเขื่อนศรีนครินทร์) ซึ่งการเพิ่มศักยภาพในการ

เก็บกักน้ำได้ถึง ๓๘,๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร ซึ่งนับเป็นกว่า ๗๒% ของความสามารถความจุของทุกๆ เขื่อนรวมกันทั้งประเทศซึ่งเท่ากับ ๕๓,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร (คิดตามการใช้งานความจุจริงที่ ๗๕%) สำหรับเรื่องพื้นที่ที่ใช้ในการดำเนินการนั้น การสร้างแก้มลิงจะใช้พื้นที่ ๒๐๐ ตารางกิโลเมตร

ในทุกจังหวัดทั่วประเทศจะเทียบเท่ากับการใช้พื้นที่ทั่วประเทศทั้งหมด ๑๕,๔๐๐ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นการใช้พื้นที่ดินที่มีสัดส่วนน้อยมากเมื่อเทียบกับขนาดของประเทศไทยที่มีขนาดประมาณ ๕๑๔,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร และเมื่อสร้างแก้มลิงเสร็จประเทศไทยในระยะยาวจะมีศักยภาพในการเก็บกักน้ำได้มากเก็บสองเท่าที่มีอยู่ในปัจจุบัน

และสุดท้ายเมื่อมีการพยากรณ์ที่แม่นยำ ทำให้สามารถได้มาซึ่งข้อมูลปริมาณน้ำที่ถูกต้องและจำเป็นสำหรับการใช้เพื่อบริหารจัดการปริมาณน้ำทั้งระบบที่อยู่ในส่วนของแหล่งรองรับน้ำธรรมชาติ เช่น คู คลอง หนอง บึง แม่น้ำสายต่างๆ ที่ประกอบกันเป็นลุ่มน้ำธรรมชาติ และปริมาณน้ำที่อยู่ในส่วนของแหล่งรองรับน้ำที่ถูกสร้างขึ้นทั้งจากเขื่อนกักเก็บน้ำและอ่างเก็บน้ำต่างๆ ที่มีอยู่

และรวมถึงแก้มลิงขนาดใหญ่ทั้งหลายที่จะถูกสร้างขึ้นเพื่อการบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ จะทำให้สามารถจำลองสถานการณ์ปัญหาของน้ำที่จะเกิดขึ้นได้อย่างแม่นยำเมื่อนำข้อมูลปริมาณน้ำที่มีอยู่จริง มาใช้ในการคำนวณโมเดลการคาดการณ์ทางคอมพิวเตอร์ด้วยระบบซูเปอร์คอมพิวเตอร์ จะทำให้การบริหารจัดการน้ำเมื่อเกิดเหตุการณ์น้ำท่วมน้ำแล้ง และรวมถึงการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการแบ่งเป็น ๓ ส่วนคือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นการใช้เทคโนโลยีเรดาร์ตรวจอากาศเพื่อเก็บข้อมูลน้ำในชั้นบรรยากาศ ๑๕ แห่งทั่วประเทศ ราคาประมาณ ๓๐๐ ล้านบาทต่อสถานีรวมค่าก่อสร้าง ๔,๕๐๐ ล้านบาท รวมถึงการทำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบการเชื่อมต่อข้อมูล ๕๐๐ ล้านบาท รวมส่วนที่หนึ่งเท่ากับ ๕,๐๐๐ ล้านบาท และส่วนที่สอง เนื่องจากโครงการนี้เป็นโครงการที่จะดำเนินการระยะยาวในเรื่องการเพิ่มแก้ปัญหาในการบริหารจัดการน้ำ จึงเป็นนโยบายที่จะใช้แนวทางในการดำเนินการโดยมีนโยบายให้จัดตั้งหน่วยงานภาครัฐเพื่อที่จะมีหน้าที่ในการสร้างแก้มลิงทั่วทั้งประเทศโดยตรง

เพื่อหลีกเลี่ยงการจ้างเอกชนซึ่งอาจจะก่อให้เกิดปัญหาการทุจริตตามมาในการจ้างงานโครงการขนาดใหญ่และเป็นการประหยัดงบประมาณในการดำเนินการด้านโยธา และเพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการจ้างแรงงานโครงการขนาดใหญ่ภาครัฐ

ส่วนที่สอง และ ส่วนที่สาม ประมาณการไว้ที่ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท โดยส่วนที่สอง งบประมาณจะมาจาก การคำนวณเป็นค่าใช้จ่ายประมาณการในเบื้องต้นสำหรับค่าจัดตั้งหน่วยงาน ค่าจ้างบุคลากร ค่าจ้างแรงงาน รวมถึงค่าใช้จ่ายเครื่องจักรยนต์หนัก ๑๐ ชุดที่จะใช้ดำเนินการทยอยชุดใน ๑๐ กลุ่มพื้นที่ในการสร้างแก้มลิงทั่วประเทศ และสุดท้ายส่วนที่สาม คืองบประมาณในส่วนของการของบุคลากรทั้งระบบที่จะรับผิดชอบในการวิจัยและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการในการบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำต่างๆ ที่มีอยู่คือ ๒๒ ลุ่มน้ำหลัก และ ๓๕๐ ลุ่มน้ำสาขา ให้สามารถแก้ปัญหาและสามารถบริหารจัดการน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นการป้องกันภัยพิบัติอันอาจจะเกิดจากเหตุการณ์จากทั้งกรณีน้ำท่วมหรือเกิดภาวะน้ำแล้ง หรือที่สำคัญคือการควบคุมและกำกับเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม

นโยบายที่ ๔๒. นโยบายรถไฟฟ้า ๒๐ บาทตลอดการเดินทางที่ยังอยู่ในเส้นทางหลัก เหนือ-ใต้-ออก-ตก-และวงแหวนชั้นในรอบกรุง

พรรคมีนโยบายที่จะใช้เป็นแนวทางในการจัดการปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายที่สูงของคนกรุงเทพในเรื่องค่ารถไฟฟ้าที่เป็นการเดินทางขนส่งสาธารณะ นโยบายในการควบคุมลดค่าครองชีพของคนกรุงเทพให้อยู่ในขอบเขตที่เป็นธรรมกับคนกรุงเทพที่มีรายได้น้อยถึงปานกลางและต้องเดินทางโดยสารด้วยบริการรถไฟฟ้าสาธารณะ พรรคจึงเสนอให้กำหนดราคาค่าโดยสารในราคา ๒๐ บาทตลอดทุกสายของการเดินทางที่เป็นเส้นทางหลักคือ สายสีเขียวที่วิ่งจากทางทิศเหนือลงทิศใต้ สายที่ส้มที่วิ่งจากทิศทางตะวันออกสู่ทิศตะวันตก และสายสีน้ำเงินที่วิ่งเป็นวงแหวนรอบกรุงเทพชั้นใน ทั้ง ๓ กลุ่มเส้นทางหลักนี้จะครอบคลุมการเดินทางจากจุดหนึ่งไปของกรุงเทพสู่อีกจุดหนึ่งได้เป็นอย่างดี ซึ่งประชาชนจะจ่ายด้วยเงินเพียง ๒๐ บาท

พรรคมีนโยบายในการจัดตั้งกองทุนโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านการขนส่งสาธารณะ เพื่อดำเนินการต่อรองในการนำสัมปทานรถไฟฟ้าทั้ง ๓ สายกลับมาให้รัฐเป็นผู้ดำเนินการให้บริการประชาชนโดยหน่วยงานภาครัฐเอง ทั้งๆ ที่ความจริงแล้วรัฐเป็นผู้ลงทุนในค่าก่อสร้างเกือบทั้งหมดที่เป็นค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างส่วนใหญ่ในโครงการรถไฟฟ้าสายต่างๆ อยู่แล้วโดยเอกชนที่ได้รับสัมปทานรถไฟฟ้าสายต่างๆ นั้นจะทำหน้าที่เป็นผู้ติดตั้งอาณัติสัญญาณและนำรถมาวิ่งและบริหารเพื่อแบ่งปันผลประโยชน์ให้กับรัฐ ซึ่งเงื่อนไขสัญญาสัมปทานต่างๆ ดังกล่าว นับเป็นอุปสรรคอย่างมากกับภาครัฐในการกำหนดราคาค่าบริการที่รัฐจะสามารถปรับราคาค่าเดินทางต่างๆ ให้สามารถดำเนินการตามนโยบายของรัฐได้เพื่อช่วยเหลือบรรเทาค่าครองชีพของประชาชนได้ และทั้งที่บางสายอาจจะยังอยู่ในระหว่างการดำเนินคดีของ ปปช. ในเรื่องของการทุจริตในการให้สัมปทานของรัฐกับเอกชน

ส่วนใหญ่การเดินทางรถไฟฟ้าในต่างประเทศจะดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ภาครัฐเอง หรืออย่างน้อยสายการเดินทางรถไฟฟ้าที่สำคัญก็ต้องเป็นของรัฐ ดังนั้นพรรคจึงมีนโยบายในการนำสายการเดินทางที่สำคัญ ๓ สายกลับมาอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของภาครัฐ เมื่อรัฐเป็นผู้ดำเนินการเองแล้ว การกำหนดนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าโดยสารและหรือค่าการเชื่อมต่อของแต่ละสาย ก็จะสามารถดำเนินการได้ง่ายเพื่อประโยชน์สาธารณะของประชาชนได้ รัฐสามารถกำหนดราคาค่าโดยสารที่เป็นธรรมคือ ๒๐ บาทตลอดการเดินทางให้กับประชาชนได้ในกรณีเมื่อประชาชนเดินทางในพื้นที่ครอบคลุมตามเส้นทางหลักคือ สายสีเขียวที่วิ่งจากทางทิศเหนือลงทิศใต้ สายสีส้มที่วิ่งจากทิศทางตะวันออกสู่ทิศตะวันตก และสายสีน้ำเงินที่วิ่งเป็นวงแหวนรอบกรุงเทพชั้นใน

งบประมาณในการดำเนินการจะใช้การออกพันธบัตรในวงเงินเบื้องต้น ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อจัดตั้งกองทุนโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านการขนส่งสาธารณะ โดยมีแผนที่จะให้รัฐวิสาหกิจที่รับผิดชอบในการดำเนินการคือ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ดำเนินการเจรจาในการซื้อสิทธิสัมปทานในการเดินรถคืนจากเอกชนทั้ง BTS และ BEM ในวงเงินดังกล่าวเพื่อที่รัฐจะสามารถเป็นผู้กำหนด

นโยบายในเรื่องราคาและการให้บริการประชาชนในฐานะที่รถไฟฟ้าเป็นโครงสร้างพื้นฐานในเรื่องการขนส่งมวลชนของประเทศได้

นโยบายที่ ๔๓. นโยบายข้าราชการงานไว ลตอานาจรฐ เลิกการเดินทางไปขอใบอนุญาตจาก หลากหลายหน่วยงาน จบที่ ๑ คำขอ

นโยบายเกี่ยวกับการปรับปรุงระบบราชการที่สำคัญที่พรรคนำเสนอคือการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการขอใบอนุญาตต่างๆ จะต้องสามารถดำเนินการด้วยการขอที่หน่วยราชการเดียว โดยนโยบายนี้จะเป็นการลดอำนาจของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ในปัจจุบันประชาชนที่ต้องการจะดำเนินการขออนุญาตอะไรจากภาครัฐนั้น ส่วนใหญ่ในการขออนุญาตนั้นจะต้องขอใบอนุญาตจากหลากหลายหน่วยงานของภาครัฐที่ประชาชนจะต้องเดินทางไปติดต่อกับราชการในหลายสถานที่ จึงขาดความสะดวกและเป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนในบางกรณี ทั้งๆ ที่ในปัจจุบัน หน่วยงานภาครัฐสามารถเชื่อมต่อฐานข้อมูลระหว่างกันได้ และสามารถใช้ระบบดิจิทัลในการดำเนินการเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้อย่างง่าย

ที่ผ่านมารัฐมีโครงการ Ease to do Business ซึ่งเป็นดัชนีชี้วัดความเจริญของประเทศที่กำกับโดย World Bank ประเทศไทยได้พยายามมาตลอดในการสร้างระบบดิจิทัลเพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการติดต่อกับภาครัฐ นโยบายราชการงานไว จบที่ ๑ คำขอ นับเป็นการที่มีนโยบายที่พรรคให้ความสนใจในเรื่องของการอำนวยความสะดวกสำหรับการขอใบอนุญาตของประชาชน พรรคมีนโยบายที่จะส่งเสริมในการแก้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคกับการสร้างระบบการขอใบอนุญาตจากหน่วยงานรัฐให้สำเร็จจากเพียงแค่ ๑ คำขอ ไม่ต้องให้ประชาชนต้องเดินทางหรือติดต่อไปที่หน่วยงานรัฐอื่นๆ เพื่อขออนุญาตในส่วนที่เกี่ยวข้องกัน โดยกระบวนการที่เหลือนั้นต้องเป็นหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ ในการที่จะให้การอนุญาตผ่านการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานของภาครัฐต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้การที่จะออกใบอนุญาตให้กับประชาชนนั้นสำเร็จเสร็จที่หน่วยงานเดียวภายใต้เพียงหนึ่งคำขอของประชาชน และที่สำคัญนโยบายนี้นอกจากจะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนแล้ว ที่สำคัญยังเป็นนโยบายที่ช่วยกำกับดูแลไม่ให้เกิดการสร้างโอกาสในการทุจริตของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ

นโยบายที่ ๔๔. มหาวิทยาลัยเปิดกว้าง เพิ่มโอกาสไม่ต้องสอบเข้า สำคัญคือการสอบจบ คนไทยทุกช่วงวัย อยากเรียนอะไรก็ได้เรียน

พรรคมีนโยบายในเรื่องการปรับเปลี่ยนแนวทางการศึกษาของประเทศจากที่ต้องมีการแข่งขันสอบเข้าในระดับอุดมศึกษา เพื่อแย่งที่นั่งของการได้มีโอกาสในการศึกษาในชั้นปริญญาตรี นอกจากนี้ที่พรรคมีนโยบายในเรื่องการกู้ยืมเรียนที่จะต้องเป็นหน้าที่ของรัฐในการจัดสรรงบประมาณให้ครบถ้วนแล้ว พรรคยังมีนโยบายที่เป็นเรื่องสำคัญสำหรับในเรื่องการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกคน โดยจะเป็นนโยบายทางการศึกษาที่จะเปิดมหาวิทยาลัยของรัฐให้กว้างขึ้นมากกว่าระบบปกติที่มีอยู่ในปัจจุบัน คือ รัฐจะส่งเสริม

การศึกษาให้กับประชาชนทุกคนทุกเพศทุกวัยที่จะได้สิทธิในการศึกษาเรียนรู้ผ่านมหาวิทยาลัยของรัฐ ให้มหาวิทยาลัยรัฐทุกแห่งดำเนินการเพิ่มเติมวิธีการและระบบที่สามารถเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกเพศทุกวัยสามารถศึกษาเรียนรู้ได้ทันที นอกเหนือจากระบบเดิมที่จำกัดสิทธิเฉพาะนักศึกษาที่สอบเข้าเรียนได้และต้องในช่วงอายุที่กำหนด

ดังนั้นระบบการเรียนการสอนแบบใหม่ที่เป็นนโยบายของพรรคนั้น จะเป็นการสร้างระบบเพิ่มเติมขึ้นจากระบบการสอบเข้าแบบเดิม โดยจะทำให้ประชาชนทุกวัยที่ต้องการเรียนรู้ผ่านระบบใหม่ไม่จำเป็นต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยในสาขาต่างๆที่บางสาขามีการแข่งขันกันสูงเพื่อมีสิทธิได้เรียนในสาขาวิชานั้นๆ แต่ประชาชนทุกคนจะสามารถเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยต่างๆ ในทุกๆ สาขาวิชาได้โดยไม่ต้องมีการสอบเข้า เพียงแค่สมัครก็สามารถเข้าเป็นนักศึกษาได้ทันทีโดยไม่จำกัดช่วงอายุ แต่ระบบใหม่จะเป็นระบบที่ใช้การสอบในรายวิชาต่างๆ ในภายหลังเพื่อนำมาประกอบการยื่นขอจบการศึกษาและจะได้รับวุฒิปริญญาในความรู้ความสามารถเมื่อสอบจบ หรือแม้กระทั่งเป็นการเรียนรู้ในรายวิชาเฉพาะที่ประชาชนอยากเรียนเพื่อให้ได้ความรู้ก็สามารถเข้าเรียนได้

โดยนักศึกษาจะมีโอกาสสอบเก็บรายวิชาในแต่ละวิชาเมื่อพร้อม เพื่อที่จะสามารถรวบรวมรายวิชาต่างๆ ที่สอบผ่านมาแล้วเก็บไว้ในข้อมูลประวัติการศึกษาเพื่อนำมายื่นขอวุฒิปริญญาได้ตามต้องการเมื่อคุณสมบัติผ่านเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยที่การเรียนการสอนก็สามารถกระทำได้ทั้งในรูปแบบปกติและผ่านระบบดิจิทัล ซึ่งมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศก็ใช้แนวทางนี้ในการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ของประเทศให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้แบบระบบสามัญ หรือ การเรียนรู้ให้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้กับบุคลากรในประเทศ

ทั้งนี้นโยบายนี้จะเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนในเรื่องของความต้องการที่จะเรียนรู้ในสาขาวิชาใดๆ ก็ได้ที่ประชาชนสนใจอยากจะเรียนรู้ จะเลือกเรียนเพียงแค่บางรายวิชาใดที่สนใจที่อยากเรียนก็ได้ หรือ ถ้าต้องการใบรับรองคุณวุฒิ ก็จะสามารถเลือกกลุ่มสาขาวิชาใดก็ได้ที่อยากเรียน เพื่อนำความรู้นั้นไปใช้สำหรับการสอบเพื่อจบการศึกษาและขอรับวุฒิปริญญาในระดับต่างๆ ในสาขาที่อยากเรียน

สำหรับในเรื่องงบประมาณของนโยบายนี้ไม่ได้เป็นการกำหนดเป็นค่าใช้จ่ายให้กับบุคคลที่จะเรียนแต่อย่างใด แต่เป็นนโยบายในการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาในรูปแบบที่เปิดกว้าง เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้ารับการศึกษาในสถานศึกษาของรัฐได้อย่างสะดวก ดังนั้นสถานศึกษาของรัฐก็จะได้รับการจัดสรรงบประมาณโดยปกติจากรัฐ ก็จะสามารถของบประมาณตามปกติเพื่อดำเนินตามแนวทางนโยบายดังกล่าวโดยไม่ได้มีผลต่อการจัดสรรงบประมาณเพิ่มแต่อย่างใด

นโยบายที่ ๔๕. แพลตฟอร์มไทยเพื่อเศรษฐกิจไทย ป้องกันการผูกขาดและครอบงำจากต่างประเทศ

พรรคมินนโยบายในเรื่องการส่งเสริมและสนับสนุนให้คนไทยหรือภาครัฐเป็นผู้สร้างและหรือดำเนินธุรกิจแพลตฟอร์มดิจิทัลในเรื่องการบริการต่างๆ สำหรับให้บริการในประเทศไทย พรรคมินนโยบายในการส่งเสริม

ให้คนไทยหรือภาครัฐเป็นเจ้าของแพลตฟอร์มดิจิทัลในการให้บริการต่างๆ ยกตัวอย่างเช่น แพลตฟอร์มในการเรียกใช้บริการขนส่ง แพลตฟอร์มในการให้บริการซื้อขายสินค้า แพลตฟอร์มในการให้บริการด้านความบันเทิง การที่รัฐสนับสนุนให้คนไทยสร้างและเป็นเจ้าของแพลตฟอร์มไทย จะส่งผลในเรื่องที่คนไทยจะสามารถเข้าไปกำกับธุรกิจพวกนี้ผ่านระบบการตลาดเสรี อย่างน้อยแพลตฟอร์มดิจิทัลของภาครัฐหรือแพลตฟอร์มที่คนไทยเป็นเจ้าของ จะสามารถเป็นดัชนีชี้วัดในการควบคุมราคาและการใช้งานจากภาครัฐหรือคนไทยไม่ให้ถูกรอบงำจากต่างชาติที่เข้ามาทำธุรกิจและเป็นเจ้าของแพลตฟอร์มดิจิทัลในประเทศได้ เพราะปัจจุบันแพลตฟอร์มดิจิทัลต่างๆ ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศนั้น เป็นแพลตฟอร์มที่มาจากต่างประเทศหรือมีเจ้าของเป็นชาวต่างชาติทั้งสิ้น

นโยบายที่ ๔๖. นโยบายครัวของโลก ในกลุ่มอาหารฮาลาล

พรรคมีนโยบายในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมฮาลาลไทยในการผลิตอาหารฮาลาล โดยวางแผนที่จะยกระดับอาหารไทยฮาลาลด้วยการตั้งศูนย์อุตสาหกรรมฮาลาลไทย ให้เป็นหน่วยงานกลางในการส่งเสริมและรับรองมาตรฐานฮาลาลให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและ Blockchain เพื่อการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) แหล่งที่มาของวัตถุดิบได้ ๑๐๐ % โดยมีนโยบายที่เน้นการผลิต Functional Food (อาหารฟังก์ชันฮาลาล) และ Plant-based Food (อาหารจากพืช) ที่ได้มาตรฐานฮาลาล เพื่อตอบสนองโจทย์เทรนด์สุขภาพโลก

โดยมีตลาดเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ดังเช่น ประเทศอินโดนีเซียและมาเลเซียเป็นเป้าหมาย และขยายไปสู่ฐานลูกค้าในกลุ่มประเทศอ่าวอาหรับ ซาอุดีอาระเบีย และ UAE ผ่านการส่งเสริมระเบียงเศรษฐกิจฮาลาลภาคใต้ (Southern Halal Economic Corridor) ที่จะมีแผนอยู่แล้วในการพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น ยะลา ปัตตานี นราธิวาส ให้เป็นฐานการผลิตและแปรรูปอาหารฮาลาลที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาค เพื่อส่งออกไปยังตลาดโลก

นอกจากนี้ยังมีนโยบายในการส่งเสริมการสร้างมาตรฐานฮาลาลไทย (Halal Standard) โดยส่งเสริมให้ ศูนย์วิทยาศาสตร์ฮาลาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นหน่วยงานเพื่อให้เอกสารผลพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์มา ยืนยันความสะอาดและความถูกต้องตามหลักการศาสนา เพื่อให้ได้มาซึ่งการรับรองของสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย (CICOT) โดยจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจไทยในการเพิ่มมูลค่าการส่งออก ที่มาจากอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล คาดว่าจะสามารถช่วยเพิ่มสัดส่วน GDP ของภาคการเกษตรและอาหารได้มากกว่า ๕-๑๐% นอกจากนี้จะเป็นการช่วยทางอ้อมในเรื่องของการท่องเที่ยวฮาลาล (Halal Tourism) และการเข้ามาใช้บริการทางการแพทย์ในประเทศไทย

นโยบายที่ ๔๗. นโยบาย ๑ จังหวัด ๑ โรงพยาบาลสัตว์ของรัฐ ลดค่าใช้จ่ายประชาชนที่รักสัตว์ได้ถึงร้อยละ ๕๐ เมื่อเทียบกับโรงพยาบาลสัตว์เอกชน

พรคมีนโยบาย ๑ จังหวัด ๑ โรงพยาบาลสัตว์เป็นนโยบายในการจัดตั้งโรงพยาบาลสัตว์ของรัฐเพื่อให้บริการประชาชนที่รักสัตว์ในทุกจังหวัด โดยในปัจจุบันโรงพยาบาลสัตว์ของรัฐจะมีอยู่ในมหาวิทยาลัยที่มีคณะสัตวแพทย์สอนอยู่ และคลินิกสัตว์ของกรุงเทพมหานครไม่กี่แห่ง จึงนับว่าการบริการภาครัฐในเรื่องการรักษาสัตว์มีอยู่จำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนของคลินิกหรือโรงพยาบาลสัตว์ของเอกชนที่มีอยู่ถึง ๓,๒๐๐ แห่งทั่วประเทศ พรคขอเสนอนโยบายในการจัดตั้งและให้บริการโรงพยาบาลสัตว์ของรัฐเพื่อให้บริการรักษาสัตว์เลี้ยงขนาดเล็กกับประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของนำมารักษา ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีบริการรักษาสัตว์ของภาครัฐในราคาที่เหมาะสม เมื่อนโยบายนี้ดำเนินการแล้วเสร็จ จะสามารถลดราคาค่ารักษาสัตว์เล็กได้มากถึงร้อยละ ๕๐ จากราคาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกับคลินิกสัตว์หรือโรงพยาบาลสัตว์ของเอกชน นโยบายนี้จึงจะดำเนินการจัดตั้งให้มีโรงพยาบาลสัตว์ในทุกจังหวัดและจ้างงานสัตวแพทย์ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ คน โดยที่จะบรรจุแห่งละไม่ต่ำกว่า ๓ คน จึงเป็นชื่อของนโยบาย ๑ จังหวัด ๑ โรงพยาบาลสัตว์

การดำเนินการจะเป็นการลงทุนในการจัดตั้งโรงพยาบาลสัตว์ของรัฐประจำจังหวัดในทุกจังหวัด ๗๗ แห่งทั่วประเทศ โดยจะจัดตั้งในพื้นที่รัฐหรืออาจจะแบ่งพื้นที่บริเวณโรงพยาบาลรัฐในจังหวัดนั้นๆ (ถ้ามี) เนื่องจากพื้นที่ที่ใช้ในการดำเนินการจัดทำโรงพยาบาลสัตว์ขนาดเล็กจะใช้พื้นที่ใช้สอยเพียง ๕๐๐ - ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ดังนั้นงบประมาณที่รัฐจะลงทุนในการจัดตั้งสถานที่และอุปกรณ์เบื้องต้นจากการประเมินราคาแล้วจะใช้งบประมาณอยู่ที่ ๑๐ ล้านบาทต่อ ๑ แห่ง รวมทุกจังหวัดเป็นเงินงบประมาณ ๗๗๐ ล้านบาท (๑๐ ล้านบาท * ๗๗ แห่ง) และงบประมาณสำหรับทุนประเดิมที่รัฐจัดสรรให้ ๒๓๐ ล้านบาท อาจจะมีการดำเนินการในรูปแบบขององค์กรมหาชนหรือรัฐวิสาหกิจเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินการ เพราะองค์กรมหาชนหรือรัฐวิสาหกิจจะสามารถหารายได้เพื่อเป็นการเลี้ยงองค์กรได้ด้วยตนเอง และจะดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์ในการช่วยเหลือประชาชนที่รักสัตว์ในราคาที่เหมาะสม และยังเป็นการแสดงถึงความมีมนุษยธรรมของประเทศไทยที่คำนึงถึงสัตว์ที่เกิดมาร่วมโลกเดียวกัน ด้วยงบประมาณในการลงทุนเบื้องต้นในการจัดตั้งองค์กรมหาชนจะอยู่ที่ ๑,๐๐๐ ล้านบาท

ทั้งนี้พรคมีนโยบายให้โรงพยาบาลสัตว์ของรัฐดำเนินการโครงการฝังไมโครชิพให้กับสุนัข-แมวฟรี ไม่มีค่าใช้จ่ายสำหรับประชาชนที่รักสัตว์จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ตัวต่อปีทั่วประเทศ จากจำนวนประมาณ ๖ ล้านกว่าตัวทั่วประเทศ พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลของสุนัข-แมวเพื่อเป็นการควบคุมประชากรและลดการละทิ้งสัตว์เลี้ยงและป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าที่จะเกิดขึ้นกับประชาชน ซึ่งจะใช้งบประมาณเพียงเล็กน้อยในการดำเนินการ เพราะไมโครชิพที่ใช้จะมีราคาอยู่ที่ ๓๐ บาทต่อชิ้น และสถานที่กับบุคลากรจะใช้โรงพยาบาลสัตว์ของรัฐเป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้นจะมีค่าใช้จ่ายงบประมาณอยู่ที่ ๓ ล้านบาทต่อปี ซึ่งไม่ได้มีนัยสำคัญมากในทางจัดสรรงบประมาณประจำปี

นโยบายที่ ๔๘. นโยบายส่งเสริมให้เกิดที่พักพิงหมาแมวจรจัดในทุกจังหวัด

พรรคมีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งมูลนิธิศูนย์พักพิงสุนัข-แมวจรจัดในแต่ละจังหวัด ในปัจจุบันมีสุนัขจรจัดทั่วประเทศอยู่ที่ ๒๐๐,๐๐๐ ตัว พรรคจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมให้ภาคเอกชนที่รักสัตว์ในแต่ละจังหวัด ร่วมกันจัดตั้งมูลนิธิหรือองค์กรช่วยเหลือในเรื่องที่พักพิงของสัตว์จรจัดโดยเฉพาะสุนัขและแมว โดยที่รัฐจะช่วยเหลือส่งเสริมในเรื่องของมาตรการด้านลดหย่อนภาษีทั้งเอกชนที่ดำเนินการและประชาชนที่บริจาคสิ่งของช่วยเหลือในการดูแลสุนัข-แมวจรจัดให้ได้รับความสุขตามอัตภาพเพื่อแสดงถึงความเป็นมนุษยธรรมของสังคมไทย

ประโยชน์ทางตรงที่ประชาชนจะได้รับคือเป็นการป้องกันและลดอัตราการติดโรคพิษสุนัขบ้าของประชาชนจากสุนัขหรือแมวจรจัด ดังนั้นเมื่อผลของนโยบายการส่งเสริมให้เกิดมูลนิธิในการให้ความช่วยเหลือจัดที่พักพิงสุนัขหรือแมวจรจัดร่วมกับนโยบายการฝังไมโครชิพให้กับสุนัขและแมวฟรีจากภาครัฐ จะเป็นการเริ่มต้นที่ดีของสังคมไทยในการที่จะกำจัดโรคพิษสุนัขบ้าให้หมดไปจากประเทศด้วยการที่จำนวนสุนัขและแมวจรจัดของประเทศเท่ากับศูนย์เหมือนดังเช่นที่ได้เกิดขึ้นในประเทศที่พัฒนาแล้ว

นโยบายที่ ๔๙. นโยบายส่งเสริมยกระดับความสามารถของแรงงานไทยและทำบัญชีค่าจ้างมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ครอบคลุมทุกประเภทของอาชีพและจัดให้มีฐานข้อมูลการจ้างงานที่ทันสมัยอัปเดตตลอดเวลา (Real Time) และ นโยบายในเรื่องการบริหารจัดการแรงงานต่างชาติให้ชัดเจนและเด็ดขาด

พรรคมีนโยบายในเรื่องแรงงานที่จะมุ่งเน้นในการส่งเสริมในเรื่องการยกระดับศักยภาพแรงงาน การส่งเสริมการมีงานทำ การคุ้มครองสิทธิแรงงาน การพัฒนาทักษะดิจิทัลและอาชีพเฉพาะทาง (Upskill/Reskill) ให้กับแรงงานไทย รวมถึงการยกระดับระบบฝีมือด้านแรงงานให้ทันสมัย เพื่อให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีหลักประกันทางสังคมที่มั่นคง และตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานยุคใหม่ โดยทำงานร่วมกับภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างบูรณาการ

รวมถึงนโยบายในการที่จะส่งเสริมในการจัดทำบัญชีค่าจ้างมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ครอบคลุมทุกประเภทของอาชีพและส่งเสริมให้มีฐานข้อมูลที่ทันสมัยอัปเดตตลอดเวลา (Real Time) ในเรื่องตำแหน่งงานที่ว่างในแต่ละพื้นที่ และมีข้อมูลในเรื่องราคาค่าจ้างแรงงานที่จ่ายจริงทั้งสูงสุด ค่าเฉลี่ย และต่ำสุดในตลาดของแรงงานฝีมือที่มีทักษะที่มีอยู่จริง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดอัตราค่าจ้างมาตรฐานฝีมือแรงงานในแต่ละประเภทให้ละเอียดที่สุด แรงงานต่างๆ สามารถเข้ามาใช้ข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ในการทราบตำแหน่งงานที่ว่างในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งทราบราคาค่าจ้างในตลาดแรงงานในแต่ละอาชีพแต่ละพื้นที่

และประโยชน์เกี่ยวเนื่องที่ได้จากข้อมูลที่ให้บริการในเรื่องข้อมูลตำแหน่งแรงงานที่ต้องการและราคาต่างๆ ของการจ้างงานจริงในแต่ละพื้นที่นั้น จะเป็นสารตั้งต้นที่นักเรียนนักศึกษาทั่วไปทั้งประเทศจะนำมาเป็นข้อมูลสำคัญที่จะตัดสินใจในการแนวทางในการศึกษาว่าตนเองนั้นต้องการที่จะประกอบอาชีพอะไรต่อไปในอนาคต เลือกว่าจะเข้าศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีวะ ศึกษาต่อโดยเลือกที่จะเรียนในสาขาวิชาชีพไหนหรือเพื่อจบมาเป็นอะไรและสามารถนำมาเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการหางานเมื่อจบการศึกษาและก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงาน

ส่วนนโยบายในเรื่องแรงงานต่างด้าวนั้น พรรคมีนโยบายในเรื่องการบริหารจัดการแรงงานต่างชาตินี้ให้ชัดเจนและเด็ดขาด โดยจะมุ่งเน้นในการจัดระเบียบเข้มงวดกวดขันต่างด้าวให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดในเรื่องของอาชีพต่างๆ ที่สงวนให้เฉพาะคนไทยโดยห้ามคนต่างด้าวประกอบอาชีพสงวนตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้เพื่อเป็นการป้องกันและรักษาสีทธิของแรงงานไทย

นโยบายที่ ๕๐. นโยบายในการยกเลิก ปรับปรุง แก้ไข กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้องแต่ยังมีใช้อยู่ในปัจจุบัน

พรรคมีนโยบายในการที่จะทำให้ประเทศได้รับการพัฒนาในเรื่องของกฎหมายให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนที่ต้องการในการยกเลิก ปรับปรุง และนำเสนอ กฎหมาย ในปัจจุบันพรรคได้รับการแจ้งความประสงค์ของประชาชนหรือกลุ่มประชาชนที่มีความต้องการในการยกเลิกกฎหมายต่างๆ ที่ไม่จำเป็น ไม่สำคัญ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม หรือ กฎหมายที่ก่อให้เกิดผลกระทบกับประชาชนหรือกลุ่มประชาชน ดังนั้นเมื่อพรรคได้รับฟังความเห็นของประชาชนที่ร้องเรียนและมีการรับฟังความรอบด้านจากผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงได้ศึกษาในรายละเอียด และเมื่อพรรคได้พิจารณาแล้ว จึงได้ข้อสรุปที่จะมีนโยบายในการยกเลิกกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ จำนวน ๒ เรื่องที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้แก่

๑. การปรับแก้ไขระเบียบ “ระเบียบคณะกรรมการกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภาว่าด้วยการบริหารค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน การอนุมัติการเบิกจ่ายเงิน การจ่ายเงิน การจัดหาผลประโยชน์และการจ่ายเงินช่วยเหลือกองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๘” หรือที่ประชาชนทั่วไปเข้าใจผิดและเรียกว่า “กฎหมายบ้านาญสมาชิกรัฐสภา” ในประเด็นต้องการแก้ไขยกเลิกการอุดหนุนเงินเข้ากองทุนฯ จากงบประมาณรายจ่ายประจำปีภาครัฐ เนื่องจากประเด็นที่ไม่เหมาะสมคือเรื่องที่มาของเงินในการสะสมของเงินกองทุนฯ ที่ระบุในข้อ ๖ ของระเบียบกองทุนฯ ที่ระบุว่า ข้อ (๖) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี พรรคจึงมีนโยบายที่จะแก้ไขในประเด็นดังกล่าวเพื่อยกเลิกที่มาของเงินอุดหนุนที่มาจากงบประมาณของประเทศ เพราะไม่เห็นด้วยที่จะใช้ภาษีของประชาชนในการอุดหนุนกองทุนฯ

๒. การยกเลิกกฎหมายและที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๖๘ และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ พรรคได้รับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวจากพี่น้องชาวประมงว่า ร่างกฎหมายดังกล่าวยังมีปัญหาอยู่อีกมากซึ่งมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพของพี่น้องชาวประมง พรรคจึงมีนโยบายที่จะยกเลิกกฎหมายประมงดังกล่าว และจะริบเร่งในการดำเนินการร่างกฎหมายขึ้นใหม่ให้เป็นธรรมกับทุกฝ่ายอย่างแท้จริง